

NEW YORK TIMES
EN ÇOK SATAN YAZARI

LISA
BEVERE

Ü

L

Ö

Ü

Ö

PAYLAŞIMLAR

*Sağlam ve Tutkulu
Bir Hayat Sürmek için*

Sevgili Dostlar,

Güçlenerek ayağa kalmanız, imanınızda büyümeniz ve Tanrı'yla, insanlarla ve kendinizle uyum içinde yaşamının sevincini deneyim etmeniz için tutkuyla dua ediyorum. O'nun sözünü okuyarak, konuşarak ve yaşayarak imanda büyüdükçe güçlenirsiniz.

Güçlenmek bir çağrı ve buyruktur, ancak gücümüzü nereden aldığımız onu sergileme biçimimiz kadar önemlidir. Kültürümüz bize gücün içimizden geldiğini söyler, ama gerçek şu ki, güvenimizin ve gücümüzün kaynağı sadece Tanrı'dır. Geleceğimizi elinde tutan O'dur.

Güçlüsünüz, çünkü Mesih'te size güç, sevgi ve özdenetim verildi. O'nun sözünün gerçeğinde doğruluğunun ardından ödün vermez biçimde gitmek sizin gücünüzdür.

O halde kalkın ve hayatınızda O'nun gücünü arayın.

Mesih'te birlikte,

Lisa
LisaBevere@ymail.com

GÜÇLÜ

PAYLAŞIMLAR

*Sağlam ve Tutkulu
Bir Hayat Sürmek için*

LISA BEVERE

Strong Devotions, Turkish, by Lisa Bevere
© 2024 Messenger International
MessengerInternational.org
Originally published in English as *Strong Devotions*

Additional resources in Turkish by John and Lisa Bevere
are available for free download and video streaming at
MessengerX.com and on the **MessengerX** App
To contact the Author: LisaBevere@ymail.com

This book is a gift from Messenger International and is
NOT FOR SALE

Güçlü Paylaşımlar, Yazar Lisa Bevere, Türkçe
© 2024 Messenger International
MessengerInternational.org
İngilizcedeki özgün adı *Strong Devotions*

John ve Lisa Bevere'nin Türkçe yayınlanan diğer yayınlarını
MessengerX.com sitesinden ve **MessengerX** uygulamasından
ücretsiz indirebilir ve online seyredebilirsiniz.
Yazarla iletişim kurmak için: LisaBevere@ymail.com

Bu kitap Uluslararası Messenger hizmetinin bir hediyesidir ve
SATILIK DEĞİLDİR

App Store, ABD ve diğer ülkelerde kayıtlı Apple Inc. şirketinin ticari bir markasıdır.
Google Play ve Google Play logo ise Google LLC şirketinin ticari markalarıdır.

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM — *Tanrı'da Güçlü*

1 Güçlü Olmak İyidir	2
2 Mesih'te Güven	4
3 Yalnız Değilsin	6
4 Tanrı Kulak Verir	8
5 Gerçek Arzumuz	10
6 Doyum	12
7 Sevgiyle Yatışmak	14
8 Güvende Tutulmak	16
9 Sakin Olun	18

2. BÖLÜM — *Ruhta Güçlü*

1 Ezginin Gücü	22
2 Güvenli ve Yeterli	24
3 Sağlıklı Bir Yürek	26
4 Kadın Doğasını Kucaklamak	28
5 Sakin ve Güçlü	30
6 Tutkulu	32
7 Tapınmak Bir İlahiden Fazlasıdır	34
8 Ruhsal Yetki	36
9 Ruh'un Yönetiminde Dua Etmek	38

3. BÖLÜM — *Paklıkta Güçlü*

1 Pak	42
2 Adanmış	44
3 Ambalaj	46
4 Harika Örülmüş	48
5 Can Bağları	50
6 Pişmanlığın İyileşmesi	52
7 Evliliğe Saygı	54
8 Korunan	56
9 Gelin	58

4. BÖLÜM — *Gerçekte Güçlü*

1 Hikmetli Sözler	62
2 Kararlı	64
3 Surlar	66
4 Etrafında Yürümek	68
5 Pişmanlık Diyarını Terk Etmek	70
6 Sevilen Bir Kadın	72
7 İkinci Sınıf Vatandaş Değil	74
8 Tüm Sevgin	76
9 Işıқта Yürümek	78

5. BÖLÜM — *İlişkilerde Güçlü*

1 Asla Reddedilmemiş	82
2 Anlaşmazlıkta Barış	84
3 Beğeniler ve Yönelim	86
4 Güvende ve Emin	88
5 Arkadaşlıkta Hikmetli	90

6 Adil Tanrı	92
7 Dedikodu Geçirmez	94
8 Aynı Düşüncede Olmak	96
9 Tanrı'nın Topluluğunda Büyümek	98

6. BÖLÜM — *Savaşta Güçlü*

1 Uyanık ve Tetikte	102
2 Cinsiyetler Arasında Barış	104
3 Bağışlamamakla Savaş	106
4 Sığınağınız	108
5 Savaştayız	110
6 Kalkanlar ve Oklar	112
7 Gerçek Savaş	114
8 Işıktaki Savaşmak	116
9 Kararlı	118

7. BÖLÜM — *Lütufta Güçlü*

1 Geçmişiniz Geleceğiniz Değildir	122
2 Bağışlanmış	124
3 Lütuflukâr	126
4 Suçluluk Yerine Gelişim	128
5 Yürek Bahçesi	130
6 Yargı Kutusu	132
7 Sahiplenmek ve Bırakmak	134
8 Yaşamak için Donatılmış	136
9 Mahkûmiyet Yok	138

8. BÖLÜM — Özdenetimde Güçlü

1 Dikkatle Dinlemek	142
2 İştah Kontrolü	144
3 Öfkelenmek Normaldir	146
4 Sözlerimize Dikkat Etmek	148
5 Pişmanlığın Telifisi	150
6 Tanrı Sözü'nde Köklenmiş	152
7 Ekme ve Biçme	154
8 Dinlenmenin Gücü	156
9 Tanrı'nın Bir Elçisi	158

9. BÖLÜM — Özgürlükte Güçlü

1 Günahattan Özgür	162
2 Yeni Bir Yürek	164
3 İtirafın Gücü	166
4 Her Suçtan Kurtulmuş	168
5 Çok Acı Verdiğinde	170
6 Özgürlükte Sağlam	172
7 Bağları Çözülmüş	174
8 Yeni Yaratık	176
9 O'nun Olmak İçin Kurtarılmış	178

10. BÖLÜM — Kutsallıkta Güçlü

1 Bu Dünyadan Değil	182
2 İtaati Öğrenmek	184
3 Kutsal Kılınmış	186
4 Ateşte Arıtılmış	188
5 Oruç	190

6	Yüreğinizi Sunmak	192
7	Çarmıhı Yüklenmek	194
8	Tanrı Sözü	196
9	Dayanma Gücü	198

Tanrı'da
Güçlü

GÜÇLÜ OLMAK İYİDİR

Son olarak Rab'de, O'nun üstün gücüyle güçlenin.

EFESLİLER 6:10

Bu güçlü olma yolculuğuna başlarken, önce yüreklerimize bir şeyi yerleştirelim:

Güçlü olmak yanlış değildir.

Hristiyan kadınlar çoğu zaman güçten ziyade zayıflıkla ilişkilendirilir. Bazen din bize yükselmek yerine saklanmayı öğretmiştir. Yumuşak huylu olmaya çağrıldığımız doğrudur, ama zayıf olmaya değil. Yumuşak huyluluk en iyi şekilde kontrol altındaki güç olarak tanımlanır. Hem Musa hem de İsa yumuşak huyluydu, ama zayıf değillerdi. Yumuşak huylu olanlar güçlerinin Tanrı'dan geldiğini bilirler. Ester yumuşak huyluydu, ama zayıf biri değildi. Yumuşak huylular aynı zamanda alçakgönüllüdürler çünkü güçlerinin daha üstün bir güçten kaynaklandığını bilirler. Yumuşak huylular nasıl ve ne zaman savaşıacaklarını bilirler, ama savaş arayışında değillerdir.

Güç iki ucu keskin bir kılıçtır ve bir yıkım silahı ya da tutsakları özgürlüğe kavuşturan bir kurtuluş aracı olarak kullanılabilir. Özgür bırakılması gereken ilk tutsağın kendimiz olması alışılmadık bir durum değildir.

Bu yaşam güç gerektirir. Ve biz daha uzun yaşadıkça, hayat daha da zorlaşır. Tanrısız bir kültürde tanrısız yaşamak, sizin ya da benim kendi başımıza toplayabileceğimizden çok daha fazla güç gerektirecektir.

Neyse ki tek başımıza değiliz. Efesliler Mektubu'ndan her birimizin neden bu zorluğu kabul edip güçlü olmamız gerektiğini özetleyen aşağıdaki ayetleri inceleyeceğiz. Pavlus Efesliler 6:10-18'e, ilişkilerimizde nasıl etkileşim içinde olduğumuzu anlattıktan sonra, "Son olarak Rab'de, O'nun üstün gücüyle güçlenin" (10. ayet) diye başlar.

İlişkiler güç gerektirir. Ama ne zaman birini kendi gücümle sevmeye ya da hoşlanmaya çalışsam başarısız olmaya mahkûm olurum. Her gün ihtiyaç duyduğumuz güç türü için çok sınırlı bir insan kapasitesine sahibiz. İşte bu nedenle Rabbimiz'in gücünden ve kudretinden yararlanırız. Başka bir çeviride basitçe şöyle denmektedir: "Tanrı güçlüdür ve sizin de güçlü olmanızı ister" (Mesaj versiyonu).

Tanrı güçlü olmadığımızı bilir, bu yüzden bizi güçlü kılar. Davut tapınan bir çoban olduğu zaman bu güç kaynağından yararlandı. Tanrımız bizi güçlü kılmak için her şeye kadirdir. Babamız kızlarına güç vermek için her şeye kadirdir. Tanrı'nın yaşamınız için bir planı var, ama Şeytan'ın da bir planı vardır. Onun planı sizi Tanrı'nın planından çıkarmaktır. Sizi uyarmalıyım ki, Şeytan adil bir şekilde savaşmayacaktır. Tanrı'nın kızı olduğunuz anda, Tanrı'nın Kutsal Ruh'u tarafından mühürlendiniz ve düşman tarafından not edildiniz. Yeniden doğuşunuzdan önce onun kölesiydiniz ve şimdi bir hedefsiniz. Ancak gerçek güç kaynağımızla tanıştıktan sonra, silahlanma zamanı gelmiştir. "İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın sağladığı bütün silahları kuşanın" (Efesliler 6:11).

Sevgili Göksel Babamız, güçlü olduğun ve benim de güçlü olmamı istediğin için Sana şükrediyorum. Senin planında kalmak için silahlarımı kuşanacağım.

Güçlüyüm

GÜÇ KAYNAĞIM TANRI OLDUĞU İÇİN GÜÇLÜYÜM.

MESİH'TE GÜVEN

*O zaman adalet çöle dek yayılacak,
Doğruluk meyve bahçesinde yurt bulacak.
Doğruluğun ürünü esenlik,
Sonucu, sürekli huzur ve güven olacaktır.*

YEŞAYA 32:16-17

Kendine güvenen bir kadın imajı düşündüğünüzde aklınıza ne geliyor? Dergilerde, mağazalarda ve neredeyse ekrana her baktığımızda, dünyanın kendine güvenen kadın fikrini görüyoruz – kontrollü gülümsemesi ve kusursuz tarzıyla baş döndüren. Bu özgüvenin genellikle bizi daha az arzu edilen “önceki halimizden” muhteşem bir “sonraki hale” götürecek bir güzellik veya yaşam tarzı ürünü şeklinde satılık olması tesadüf değildir. Ancak uzun vadede, başarı ya da çekicilikten onay aramak boş bir arayıştır. Bir fotoğrafımızın kaç beğeni alması ya da yabancılardan kaç yorum gelmesi gerekiyor ki sonunda “Artık yeter. Ben bir bütünüm” diyebilelim? Size söz veriyorum, günde bir milyon beğeni bizi asla doyurmaya yetmeyecektir.

Popülerliğe ya da güzelliğe güvenirsek, değerimizi ve arzu edildiğimizi onaylatmak için sürekli başkalarına bakarız. Özdeğerimiz diğer kadınlar tarafından sürekli olarak tehlikeye atılacak ve tehdit edilecek ve güvenimiz geçici olacaktır. Ancak başka bir yol daha var.

Kendisine gelen kadınları güzelleştirmek için her zaman istekli olan bir Prensimiz var.

O'nun bize verdiği güven, bizim düşünemeyeceğimiz kadar derinlere ulaşır. Bu sadece vitrin süsü, filtre ya da yeni bir aksesuardan daha fazlasıdır. Sevdiğimiz ve derinden tanıdığımız bilgisinden gelen derin, iç ısıtan bir parlıttır. Bir kadın böyle sevildiğinde... bu görülür. Mesih İsa bizi lütfuyla kutsamıştır. O'nun sevgisinin fazlasıyla yeterli olmasına izin vermenin ve tatmin için başka bir yere bakmaktan vazgeçmenin zamanı geldi.

Ruhlarımızın "öncesi ve sonrasına" bir göz atmanın zamanı geldi. Mesih'in yaptıklarını gerçekten takdir etme ve güvenimizi bunun üzerine inşa etme zamanıdır. O'nun sağladığı sevgi asla solmaz. O'nun sevgisinde çiçek açabilmemiz için her birimizi şefkatle beslemeyi arzuluyor.

Tanrım, beni her gün yenilediğin, temizlediğin ve hayal ettiğin kadına dönüştürdüğün için teşekkür ederim. Senin kurtarıcı lütfuna güveniyorum.

Güçlüyüm

İSA BANA GERÇEK BİR GÜVEN KAYNAĞI
VERDİĞİ İÇİN GÜÇLÜYÜM.

YALNIZ DEĞİLSİN

Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız. Tanrım güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denenmenize izin vermez. Dayanabilmeniz için denemeye birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır.

1. KORİNTLİLER 10:13

Yüzünüzü hiç göremeyecek ya da adınızı bilme onuruna erişemeyecek olsam da, o kadar da farklı olmadığımızı ve hayatın akışı içinde aynı zorluklarla karşılaşacağımızı biliyorum. 1. Korintliler bize karşılaşacağımız herhangi bir sorunun sadece bize özgü olmadığını vaat eder. Denemelerimizde ya da zaferlerimizde yalnız değiliz. Ancak canlarımızın düşmanı olan Şeytan, her birimizi yalnızmış gibi göstermeye ve suçlamaya bayılır. Yalanlar fısıldar: “Bununla mücadele eden tek kişi sensin. Başka hiç kimse senin kadar kötü değil!” Bunun bir türünü duyduğunuzu biliyorum çünkü ben de bu yalanı duydum.

Tanrı, vaatleri ve Sözü söz konusu olduğunda kayırmacılık yapmaz. Kendisine alçakgönüllü ve itaatkâr bir yürekle gelen herkesi kabul eder. Bu, her şeyi çözdüğünü sanan kibirli ve kendini beğenmiş kişiler için geçerli değildir. Bizi en iyi, kendi başımıza yapmaya çalışmaktan yorulmuş ve tükenmiş olarak geldiğimizde duyar. Tanrı yorgun ve kırgın olanları kaldırır ve onları davet eder: “İçinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe, azarlamadan veren Tanrı’dan istesin; kendisine verilecektir” (Yakup 1:5).

Kendilerini yalnız ve soyutlanmış hisseden çok fazla sayıda

değerli kadın vardır. Mücadelelerimizde birlik olduğumuz gibi, gücümüzde de birlik olabileceğimizi anlamamızın zamanı gelmiştir. Belki de kendinizi yalnız ve suçlanmış hissediyorsunuz. Bunlar yalan. Yalnız değilsiniz. Rabbiniz sizin suçlayıcınız değil, kurtarıcınızdır.

Topluluğun bu kadar önemli olmasının pek çok nedeninden biri de budur. Şu anda içinde bulunduğumuz mücadeleyi daha önce yaşamış olan diğer insanlarla bağlantı kurduğumuzda, iman etmeye teşvik ediliriz. İmanla adım atar ve Tanrı'nın onlara sadık olduğu gibi bize de sadık olacağına inanmaya cesaret ederiz. Sizi temin etmeme izin verin:

Tanrı size kızgın değildir.

O sizin suçlayıcınız değildir.

Yardım etmeye fazlasıyla isteklidir.

Ve yalnız değilsiniz.

Baba, yalnız olmadığım ya da Senin tarafından suçlanmadığım için Sana şükrediyorum. Beni iyileştirici huzuruna kabul ettiğin için teşekkür ederim. Ben iyileştikçe, başkalarının da cesaretlenmesi için yolculuğumu paylaşacağım.

Güçlüyüm

**YALNIZ OLMADIĞIM İÇİN GÜÇLÜYÜM. RABBİM
BENİM SUÇLAYICIM DEĞİL, KURTARICIMDIR.**

TANRI KULAK VERİR

*Oysa Tanrı dinledi beni,
Kulak verdi duamın sesine.*

MEZMURLAR 66:19

Küçük çocuğu olan pek çok ebeveynin size söyleyeceği gibi, bazen değerli, güzel meleklerimiz istediklerini elde etmek için vurur, isim takar veya öfke nöbetleri geçirirler (zaman zaman bizim gibi). İki yaşındaki bir çocukla girilen savaşın sıcaklığı ve yoğunluğu içinde, onun istediğini yapmasına izin vermek herkes için daha kolay görünebilir. Daha sonra savaşı kazanacağınızı umarak bu muharebeyi kazanmasına izin verebilirsiniz. Kazanabilirsiniz ama bu, ilk yüzleşmeden çok daha büyük zorluklarla ve çok daha fazla mücadeleyle olur. Kötü davranışı ödüllendirmek her zaman sonunda sizi ısırarak için geri döner. Sonuçta çocuğa iyilik değil kötülük yapmış olursunuz. Göksel Babamız Tanrı, tüm anne babaların en hikmetlisidir. Öfke nöbeti geçirdiğimiz şeyin ne zaman daha değerli bir şeyi tehlikeye atacağını bilir ... karakterimizi.

Kendi istediğimi elde etmek için öfke nöbeti geçirmekten suçlu olduğum zamanlar olduğumu itiraf ediyorum. “Tanrım, neden onlarda bu var da bende yok?” diye sızlandım ve şikâyet ettim. Diğer zamanlarda ise, “Tanrım, benim haklı olduğumu ve onların haksız olduğumu biliyorsun! Onlara söyle ya da göster!” Bu özellikle kocamla ya da diğer Hristiyanlarla yaşadığım anlaşmazlıklarda işe yarıyordu. Tanrı’nın onların dualarını bölüp onlara ne kadar haklı olduğumu söylediğini hayal ederdim. Tabii ki bu dualarım hiçbir

zaman karşılık bulmadı. Tanrı'nın bana istediğimi vermek yerine benim iyiliğimin peşinde olduğu için çok minnettarım.

Duaların yanıtlanmamasının pek çok nedeni vardır, ama asla Tanrı'nın bizi dinlemediği için yanıtlanmadığını düşünmeyin. O her zaman aktif bir şekilde daha büyük bir iyiliğe doğru büyümeyi peşindedir – o anki anlayışımızın ötesinde olsa bile. İster en iyi niyetle ister sınırlı bir vizyonla dua edelim, O tam olarak neye ihtiyacımız olduğunu bilerek kulağını bize verir. O'nun aklında ebedi bir bakış açısı vardır. Olgunlaştıkça ve kendimi ve başkalarını Tanrı'nın ellerine bırakmaya cesaret ettikçe, O'nun doğruluğu benim içgörülerim olmadan da hüküm sürer. O'nun dinleyeceğine ve yaşamlarımızdaki nihai egemenliğini ortaya koyacak şekilde karşılık vereceğine her zaman güvenebiliriz.

Tanrım, ben konuştuğumda beni nezaketle dinlediğin, isteğin ve hikmetinle karşılık verdiğin için Sana minnettarım. Geleceğim Senin ellerinde güvende.

Güçlüyüm

GELECEĞİN NELER GETİRECEĞİNİ BİLEN
TANRI'NIN ELİNDE OLDUĞUM İÇİN GÜÇLÜYÜM.

GERÇEK ARZUMUZ

Gözlerimi dağlara kaldırıyorum,

Nereden yardım gelecek?

Yeri göğü yaratan RAB'den gelecek yardım.

MEZMURLAR 121:1-2

Herkes tatmin arayışı içindedir. Bazıları bunu bulmak için paraya, iktidara ya da dünyevi başarıya yönelebilir. Bazıları ise aşk, seks ya da onay arayışında olabilir. Tatmin, insanlara yardım etmek veya adaleti savunmak gibi olumlu şeylerde bile aranabilir. Ancak eninde sonunda, eğer tatmin duygusunu Tanrı'nın dışında arıyorsak, hayal kırıklığına uğrayacağız. Doğru şeyi yanlış yerde aramak her zaman hüsrana uğratır.

Gözlerimizi göğe kaldırmalıyız, çünkü yardımımız Yaratıcımız'dan gelir. Kaynağımızı ve tatminimizi yalnızca orada bulabiliriz. İşte acı gerçek: Başka şeylerin peşinden koşmakta ısrar ettiğimizde, Tanrı yolumuza gitmemize izin verir. Adem ve Havva'nın ellerini uzatıp bahçedeki meyveyi almalarını engellemediği gibi, bizim de bir şeylere tutunup istediğimizi elde etmemizi engellemez. O bizim gerçek arzumuz olmak ister, ama bize zarar verse bile istediğimiz şeye sahip olmamıza izin verir. Pavlus insanlar hakkında şöyle yazmıştır: "Tanrı'yı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları yararsız düşüncelere, yakışsız davranışlara teslim etti" (Romalılar 1:28).

Ayaklarımızı yere vurup "Hayır! Ben istediğimi istiyorum!" dediğimizde Tanrı geri adım atar ve akılsız irademizin talep ettiği şeye

sahip olmamıza izin verir. Ancak daha sonra bunun umutlarımızın gerisinde kaldığını fark ederiz.

Tanrı bizim cezalandırılmamızı istemediği gibi, tutsak olmamızı da istemez. O'nun açık davetini dinleyin:

“Gelin, şimdi davamızı görelim.

Günahlarınız sizi kana boyamış bile olsa

Kar gibi ak pak olacaksınız.

Elleriniz kırmızı böceği gibi kızıl olsa da

Yapağı gibi bembeyaz olacak.

İstekli olur, söz dinlerseniz,

Ülkenin en iyi ürünlerini yiyeceksiniz” (Yeşaya 1:18-19).

İstekli ve itaatkâr yüreklerle O'na dönelim ve O'nu güç ve yardım kaynağımız yapalım.

Göksel Babamız, gerçek yaşam ve yardım kaynağım Sen olduğun halde, sadakatsiz şeylere yöneldiğim için beni bağışla. Beni temizle ve istekli ve itaatkâr bir ruh geliştirmeme yardım et.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ GÖĞÜN VE YERİN
YARATICISI BENİ BÖYLE YARATTI!

DOYUM

*Zengin yiyeceklere doyarcasına doyacağım sana,
Şakıyan dudaklarla ağzım sana övgüler sunacak.
Yatağıma uzanınca seni anarım,
Gece boyunca derin derin seni düşünürüm.
Çünkü sen bana yardımcı oldun,
Kanatlarının gölgesinde sevincimi dile getiririm.
Canım sana sınımsız sarılır,
Sağ elin bana destek olur.*

MEZMURLAR 63:5-8

Bir sürü sağlıklı ve lezzetli yiyeceğin olduğu ama aşırıya kaçmadığınız bir ziyafete katıldığınız bir zamanı düşünün. Çok fazla değil, sadece yeterince keyif aldınız. O gece, uykuya daldığınızda, rahatsızlık yerine doyum vardı. İyi beslenmiş ve iyi dinlenmiş olmak son derece doyurucudur.

Ruhlarımız da bedenlerimizle aynı türden bir doyum yaşayabilir. Tıpkı Davut'un yaptığı gibi, yatağa uzanıp Tanrı'nın iyiliğini hatırlamayı seçebiliriz. Ya da yatağa uzanıp mücadelelerimizi ve başarısızlıklarımızı hatırlayabiliriz. Babamızın mucizelerini düşünerek zihnimizi dinlendirmemiz teşvik edilir. Yavrularını kanatları altında barındıran ve koruyan güçlü bir kuş hayal edin. (Şu andan itibaren Tesellicim'i böyle göreceğim!) O zaman uyurken dinleniriz. Bu minnettarlık ve hayranlık atmosferinde, yüreğimiz Rab'bin yaşamımızdaki yardım ve korumasını över. Her gün O'nun bir bayramı olabilir.

Uyku çok gizemli bir şeydir. Gerçekten en savunmasız olduğumuz bir zamandır. Bilincimizi kaybeder ve birkaç saatliğine dalıp gideriz. Çoğumuz çocukken yetişkinlere kıyasla daha derin uyduk. Mutlu ve kaygısız olan çocuklar gün içindeki aktivitelerini gecenin teslimiyetiyle takas ederler. Yetişkinler olarak gündüz aktivitelerimizi gece dinlenmemizden ayırmakta daha zorlanırsınız. Yatağa yanımızda yanlış şeyler getirme eğilimindeyizdir. Bunu yaptığımızda, şafak sökene kadar kaygı ve korkularla boğuşur ve yattığımızdan daha yorgun uyanırsınız.

Yatmadan önce kaygılarımı başıboş bıraktığımda asla iyi uyuyamadığımı fark ettim. Gece, güne gözlerimizi kapatıp yüreklerimizi O'na açma zamanıdır. Mezmur 127:2, "Sevdiklerine uyku bağışlar" diye vaat eder. Dikkat edin, mükemmel olanlara ya da mükemmel bir gün geçirenlere uyku verdiğini söylemiyor. Sevdiği çocuklara uyku verir. Siz o çocuksunuz. Bu gece O'nun iyiliğinin ve korumasının sizi uyuttuğunu hayal etmenizi istiyorum. Eğer bunu yaparsanız, sabah kafanızda bir tapınma ezgisiyle uyanacağınıza bahse girerim.

Tanrım, her gece kusurlu günümü bırakıp Senin kusursuz sevgini düşüneceğim. Beni seviyorsun çünkü Sen sevgisin. Bana uyku verdiğin için teşekkür ederim.

Güçlüyüm

TANRI'NIN İYİLİĞİ ÜZERİNDE DÜŞÜNDÜĞÜMDE
VE RUHUM DİNLENDİĞİNDE GÜÇLÜYÜM.

SEVGİYLE YATIŞMAK

*Tanrın RAB, o güçlü Kurtarıcı seninle.
Alabildiğine sevinecek senin için,
Sevgisiyle seni yenileyecek, ezgilerle coşacak.*

SEFANYA 3:17

Pek çoğumuz cinsel bir kâbusun içindeyiz. Diğerleri ilişkisel kâbuslar içinde. Bazılarımız finansal kâbuslar içinde. Çoğu zaman bir kabusla mücadele etmenin en iyi yolunun bir rüya olduğunu öğrendim.

Örneğin, çocuklarım gece korkmuş, hasta ya da aşırı heyecanlı bir şekilde uyandıklarında, onları yatıştırmak için kendime yaklaştırdım. Bunu yapmak için onları salları, yataklarında yanlarına uzanır ya da saat geçse ve kocam evde değilse onları yatağıma alırdım. Neden mi? Yakınlarında olduğumu bilmelerini isterdim. Orada, kollarımda saçlarını okşarken korkularını dinlerdim. Tanrı'nın ve benim sevgimi fısıldayarak O'nun sadık korumasını hatırlatırdım. Nefes alışları bana tekrar uyuduklarını söyleyene kadar ninniler söylerdim.

Bir annenin korkmuş çocuklarına verdiği şefkatli tepkinin bu yönleri Tanrı'nın yüreğinden alınmıştır. Bunlar O'nun bizi teselli etme arzusunun sadece küçük bir yansımasıdır. Acı çektiğimizde, başarısız olduğumuzda, korktuğumuzda, Tanrı bize yaklaşmamızı ve asla uzaklaşmamamızı ister. O'nun çocukları olarak, O'nun güvenlik ve sevgi dolu kollarına gelmeye davetliyiz. Orada bize, bizi tekrar rahatlatıp dinlendirebilecek güzellikte görüşler verecektir.

Dinlenip iyileşebilmesi için kızını şefkatle sallayarak uyutan bir

baba tasvirini çok seviyorum. Baba Tanrınız'ın sizin için aşağıdakileri yapmak istediğine tüm kalbimle inanıyorum:

- Sizi kendine yaklaştırmak
- Suçluluk ve utancın her izini üzerinizden temizlemek
- Korkularınızı gerçeğin ışığında ele almanıza yardım etmek
- Size bir umut ve gelecek vermek
- Fırtına dinene kadar sizi sakinleştirmek
- Sizi dinlenmeye geri döndürmek
- Kalbinizdeki rüyayı geri getirmek

Tanrı uzak ya da ulaşılmaz değildir. Yardımımıza gelmeye hazırdır ve büyük kudretiyle bizi kurtarır. Korku ya da çaresizlik içinde feryat ettiğimizde sinirlenmez. Tıpkı bir annenin çocuklarını teselli etmekten zevk aldığı gibi, O da çocuklarını yatıştırılmaktan zevk alır. Ancak bir annenin teselli etme yeteneğinin sınırları vardır, Tanrı'nın teselli etme yeteneği ise sevgisi kadar sınırsızdır. Tanrı'nın karakterinin derinliği, O bize şarkı söylerken bizi yatıştırır. O'nu size yaklaştırmaya ve dindiremediğiniz fırtınaları dindirmeye davet edin.

Göksel Babamız, Sefanya 3:17'deki vaade inanarak Sana yaklaşıyorum: Sen benimlesin ve beni sevginle yatıştıracaksın. Bu rüya, şu anda karşılaştığım tüm kâbuslardan daha güçlüdür. Sen'de dinlenmeye teslim oluyorum.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ KUDRETLİ OLAN ŞARKI
SÖYLEYEREK VE RUHUMU SEVGİSİYLE
YATIŞTIRARAK BENİMLE İLGİLENİR.

GÜVENDE TUTULMAK

*Her şeyden önce de yüreğini koru,
Çünkü yaşam ondan kaynaklanır.*

ÖZDEYİŞLER 4:23

Evinizdeki en değerli şey nedir? Çalınır ya da kaybolursa ne olur? Eşyayı birikimlerinize ya da sigortayla yerine koyabilirsiniz; bu elbette bir güçlüktür ama tam bir felaket değildir. Peki, duygusal olarak evinizdeki en paha biçilmez eşya nedir? Belki de benim gibi, bir fotoğraf albümü ya da geçmiş bir zamanın hikâyesini anlatan başka bir eşyadır. Eğer bu eşya evinizden alınırsa, yerine yenisini koymak neredeyse imkânsız olacaktır. Kaybını kabul etmek zorunda kalırsınız. Üzülürsünüz ama hayat devam eder. Gerçek şu ki, bir hırsız evinize girip değerli olan her şeyi çalsa bile, en değerli şeyi alamazdı – çünkü en değerli hazinenizi çalamazdı ... yüreğinizi.

Aslında bir yüreğin çalınabilmesinin tek yolu, onu çalabilecek başka birine ya da bir şeye bağlamış olmanızdır. O zaman kaybınız gerçekten büyük olabilir. Tanrı'nın bize O'nu tüm yüreğimizle sevmemizi buyurmasının nedeni budur – çünkü yüreklerimiz yalnızca O'nda güvendedir. Yüreğiniz ya da bir Kutsal Kitap çevirisinde ifade edildiği gibi “sevgileriniz”, “yaşamınızdaki diğer her şeyi etkileme” gücüne sahiptir (Süleyman'ın Özdeyişleri 4:23).

Yüreğimizi korumamızı söyleyen ayet aynı zamanda onu bir “kaynak” olarak tanımlar. Bir su kaynağı, çevresindeki bitki ve hayvanların yaşamını besleyen temiz, taze, güvenli suyu sağlar ve çevresindeki her şeyi kesinlikle etkiler. Uygarlıklar su kaynaklarının

etrafında ortaya çıkma eğilimi gösterir. Kurak yerlerde, su kaynakları kelimenin tam anlamıyla yaşam ile ölüm arasındaki farktır. Eğer bir şekilde kirlenirse ya da yeryüzünün derinliklerindeki kaynağından koparsa, bölgedeki her şey etkilenir. Her şey kurur ve ölür. Dolayısıyla su kaynağı korunmaya, bakılmaya, temiz tutulmaya ve kaynağıyla bağlantısını sürdürmeye değerdir.

Yüreğimizi yaşamımıza hayat veren bir su kaynağı gibi korumalıyız. Onu acıdan, günahattan ve suçlardan uzak tuttuğumuzda kirlilikle zehirlenmekten de korumuş oluruz. Dua ve övgü yoluyla gerçek kaynağa bağlı kalarak onu kuraklıktan koruruz. Yüreğimizi çalabilecek bu dünyanın güvenilmez şeylerine bağlamayarak onu sağlıklı sevgilerden koruruz. İsa'nın buyurduğu gibi, "Tanrının Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla" severek özenle yüreğinizi koruduğunuzda, O sizi güvende tutacak ve geliştirecektir (Matta 22:37).

Tanrım, bana tüm yüreğimi Sana nasıl vereceğimi ve onu nasıl iyi koruyacağımı göster. Senin gözetiminde en güvende olduğumu biliyorum.

Güçlüyüm

YÜREĞİMİN KAYNAĞINI KORUDUĞUM
İÇİN GÜÇLÜYÜM.

SAKİN OLUN

Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim!

MEZMURLAR 46:10

Bu gece, uyumaya giderken, bir deney yapmanızı istiyorum. Normal yatma rutininizde sessizlik içinde uzanmak ve yüreğinizi Tanrı'ya açmak için zaman ayırın. Sadece Tanrı'ya saygı duyma, sakin olma ve bilme davetini kabul edin. Neyi bilmek? O'nun yaşamınızın ortasında –sevinçlerinizde olduğu kadar acılarınızda, çatışmalarınızda ya da krizlerinizde de– Tanrı olduğunu bilmek. Uyku sizi ele geçirmeden önce size sevgi sözcükleri fısıldamak ister.

Sessiz sakinliğinizde hiçbir şey söylemeyin... sadece dinleyin. Eğer bir çatışmanın ortasındaysanız, durumunuzu haklı çıkarmayın. Sessiz olun ve Tanrı'nın sessizliğinizde Kendisini göstermesine izin verin. Tüm argümanları bir kenara bıraktığınızda O'nun anlayışını ve bakış açısını edineceksiniz.

Dua ve derin düşünme ne söylediğimizden çok ne duyduğumuzla ilgilidir. Duayı düşündüğümüzde, genellikle onu ürettiğimiz bir şey olarak düşünürüz–söylediğimiz sözcükler, yüreğimizden dökülenler, O'nun önüne serdiğimiz dilekler. Bütün bunlar iyidir. Ama hepsi bu kadar değildir. Evet, yüreklerimizin arzuladığı şeyi O'ndan istemenin bir zamanı vardır. Adalet için yalvarmanın ve O'na yakarmanın zamanı vardır. Ancak sözlerimizin oluşturduğu ırmaklar bizi temizlemeyecektir. Onlar yalnızca bizim bakış açımızı ifade eder. Benim akıl yürütme ırmağım beni temizleyemeyecek kadar

çamurlu ve sorunludur; sadece bir şeyleri karıştırır ve ilave enkaz biriktirir. Anlayışımı, beni yenileme ve suçluluğumu ve utancımı ortadan kaldırma gücüne sahip derin sulardan almam gerekiyor.

Durun. *Selah*. Tanrınız'ın ne söylediğini duymak için zaman ayırın. Günün sonunda kaygılar ve çalkantılı düşünceler zihninizi dolduruyorsa, bunların gücünüzü tüketmesine ve dinlenmenizi bozmasına izin vermek zorunda değilsiniz. Orada uzanıp günün stres ve başarısızlıklarının bitmek bilmeyen tekrarlarını izlemeyin. Bunun yerine, gerçek huzuru getirebilecek Olan'la birlikte olmak için bir anlık sessizliği değerlendirin. Sadece O sizi yıpratın düşüncelerden gerçekten özgür kılabilir ve siz uyurken ruhunuzu yenileyebilir. Uyandığınızda şunu keşfedeceksiniz: "RAB'bin sevgisi hiç tükenmez, Merhameti asla son bulmaz; Her sabah tazelenir onlar, Sadakatin büyüktür" (Ağıtlar 3:22-23).

*Baba, uyumaya giderken ruhumu sakinleştir ve yüreğime konuş. Koşuşturan düşüncelerimi yalnızca Sen durdurabilirsin.
Sabah benim için sakladığın yeni merhametlere
şükrederek, günümün son anlarını Sana bırakıyorum.*

Güçlüyüm

TANRIMIN ÖNÜNDE SAKİN VE SESSİZ
OLDUĞUMDA GÜÇLÜYÜM.

Ruhta
Güçlü

EZGİNİN GÜCÜ

*Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be.
Çünkü harikalar yaptı,
Zaferler kazandı sağ eli ve kutsal koluyla.*

MEZMURLAR 98:1

Sevgi ve müzik arasında güzel ve ilahi bir bağ vardır. Birbirlerini genişletir ve ortaya çıkarırlar. Müziğin bizi taşıma gücü vardır. Müzikle iç içe geçmiş sözler, yüreklerimizde başka hiçbir şeyin ulaşamayacağı yerlere dokunma gücüne sahiptir. Hepimiz kendimizi bir ezginin gücüyle büyük bir sevincin coşkusuna kapılmış ya da kederin derinliklerine gömülmüş bulmuşuzdur.

Müzik, Tanrı'ya olan sevgimizin uyanması için önemli bir anahattır, çünkü bizi mevcut gerçekliğimizin ötesine ve Tanrı'nın huzuruna götürme gücüne sahiptir. En gerçek ve en derin duygularımızı yüzeye çıkarır ve bizi Tanrı'nın yüreğine daha yakın bir boyuta taşır. Sözcüklerin ifade etmekte zorlandığı ve duygularımızın bunalıcı olduğu durumlarda bizim adımıza konuşabilir.

Müziğin üzerinde bir mesh olduğunu biliyor muydunuz? Bu nedenle müziği akıllıca seçmelisiniz. Eski Antlaşma'da meshetme çoğunlukla bir kralın, kâhinin ya da peygamberin üzerine yağ dökülmesiyle ilişkilendirilirdi. Bu, Tanrı'nın Ruhunun somut bir temsiliydi. Yeni Antlaşma'da meshetme, Kutsal Ruh'un Mesih'i açığa çıkarmak üzere içimize gelmesini ve güçlendirmesini temsil eder. Yani tanrısal, meshedilmiş müzik bizi O'nun huzuruna çekmek için Ruh tarafından güçlendirilmiştir. Tapınma sırasında O'nun varlığının beni tamamen

etkisi altına aldığı zamanlar olmuştur. O'nu gözlerimle görmesem de, sanki tüm varlığımı kuşatmış gibiydi. Bu huzurda tamamen güvende olduğumu ve sevdiğimi hissettim.

Müzik bizi duygusal olarak bir yerlere götürme gücüne sahip olduğundan, gideceğimiz yerleri bilgece seçmemiz önemlidir. Paklıkta yürümek istiyorsanız, istenmeyen her türlü etkiye karşı korunmalısınız.

Müzik ilk savunma hattınızı aşacak ve siz istemerseniz bile zihinize yerleşecektir. Şarkı sözlerini kişisel olarak hiç söylememiş olabilirsiniz, ama yine de oradadır ve mesajını kafanızda tekrar tekrar yineler. Hepimiz insanların "Bu şarkı kafama takıldı!" diye yakındığını duymuşuzdur.

Öyleyse bu kirli şarkıların yerine başka bir şarkı, ilahi bir ezgi söyleyin. Dünyadaki tüm şarkılar kötü değildir, ama hepsi sizi Tanrı'ya yaklaştırmayacaktır. Cennetin ezgileri ise yaklaştırır. Bu ezgileri söylerken Tanrı'ya olan sevgimizi ve arzumuzu ilan ederiz. Bu bir tapınma biçimidir ve tapınmak kişiye tapındığı nesne hakkında daha büyük bir vahiy vererek güçlendirir. Müziğin gücünü Tanrı'nın varlığının zevkini çıkarmak için kullanabilirsiniz; sizi her durumda O'na yakınlaştıracaktır.

Tanrım, müzik armağanı için Sana şükürler olsun. Yüreğimi ezgiyle coşturduğumda yanımda ol ve müziğin gücünü ruhumu güçlendirmek için nasıl kullanacağımı bana göster. Yüreğimde söylediğim her ezgi Seni yüceltsin.

Güçlüyüm

GÖKSEL BİR EZGİ SÖYLEMEK İÇİN SESİMİ
YÜKSELTTİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

2

GÜVENLİ VE YETERLİ

Mesih sayesinde Tanrı'ya böyle bir güvenimiz vardır. Herhangi bir şeyi kendi başarımız olarak saymaya yeterliyiz demek istemiyorum; bizi yeterli kılan Tanrı'dır.

2. KORİNTLİLER 3:4-5

Hayatımda tamamen kendime güvendiğim ve yeterli hissettiğim tek bir alan olduğundan emin değilim. Kendi başıma yetersiz olduğumdan eminim. İyi haber şu ki, öyle olmak zorunda değiliz. Bizi yeterli kılan Tanrı'dır. Hiç kimse Kutsal Ruh'un önderliği olmadan iman dolu bir yaşam süremez. Kral Davut şöyle dua etmişti: "Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat, Yeniden kararlı bir ruh var et içimde. Beni huzurundan atma, Kutsal Ruhun'u benden alma" (Mezmur 51:10-11).

Davut temiz bir yürek için kaynağının kim olduğunu biliyordu ve bu sürece Kutsal Ruh'un dahil olduğunu anlamıştı. Yuhanna 20'de İsa öğrencilerine Kutsal Ruh'u verdi. Bağışlayabilmeleri için Kutsal Ruh'a ihtiyaçları vardı. 2. Korintliler 3:6'da şöyle yazar: "O bizi yazılı yasaya değil, Ruh'a dayalı yeni bir antlaşmanın hizmetkârları olmaya yeterli kıldı. Yazılı yasa öldürür, Ruh ise yaşatır." Neden Kutsal Ruh'u, yaşam ve dönüşüm getirmesi için okuduğunuz Kutsal Yazılar'ı açıklamaya davet etmiyorsunuz?

Kutsal Ruh, İsa'nın söylediği her şeyi bize öğretecek ve hatırlatacak

olan vaat edilen Tesellici ve Yardımcı'dır. Bu değerli armağan, Söz'ü incelerken bir Eğitimci'ye ve O'nun yüreğinin ardından giderken bir Rehber'e sahip olduğumuz anlamına gelir. Ruh, görebilmemiz için gözlerimizi, duyabilmemiz için kulaklarımızı ve iman edebilmemiz için yüreklerimizi açar.

Göksel Babamız, Sen'de yeterli olduğum ve Sana güvendiğim için Sana şükrediyorum. Kutsal Ruh, beni yönlendir ve içimde temiz bir yürek ve yenilenmiş, kararlı bir ruh var et. Hayatımı Seni yüceltecek şekilde yaşamam için beni güçlendir.

Güçlüyüm

MESİH BENİ GÜVENLİ VE YETERLİ
KILDIĞI İÇİN GÜÇLÜYÜM.

3

SAĞLIKLI BİR YÜREK

*İç ferahlığı sağlık getirir,
Ezik ruh ise bedeni yıpratır.*

ÖZDEYİŞLER 17:22

Kutsal Kitap bize sağlığımızın kaynağı hakkında şaşırtıcı bilgiler verir. Kemik iliğinde ya da kemiklerin merkezinde sıvı bulunur. Burası bağışıklık sisteminin ve kan hücrelerinin güçlendirildiği yerdir. Yaşamımız kanımızdadır ve kanımız kemiklerimizdeki ilikten güç alır. Eğer kemikler kurursa, yaşam kaynağımız tehlikeye girer. Süleyman'ın Özdeyişleri 14:29-30'da bu durum bir kez daha doğrulanır: “Geç öfkelenen akıllıdır, Çabuk sinirlenen ahmaklığını gösterir. Huzurlu yürek bedenin yaşam kaynağıdır, Hırs ise insanı için için yer bitirir.”

Kutsal Kitap akli çabuk sinirlenmekle, huzuru da hırsla karşılaştırmaktadır. Sabırlı olmak anlayış verirken, çabuk sinirlenmek ahmaklığın kanıtıdır. Huzurlu bir yürek bedene yaşam verirken, hırs ya da kötü niyet kemiklerinizi yer bitirir. Bazı kanser türlerinin kemik iliği nakliyle tedavi edilmesi şaşırtıcı değil mi? Kemik iliğimizin sağlığı çok önemlidir. Kemikler vücudumuzun yapısal desteğidir. Onlar sayesinde ayakta dururuz ve onlar olmadan düşeriz.

Kutsal Kitap ruhsal yürek ile sağlık arasında gerçek ve her zaman var olan bir ilişki olduğunu teyit eder. Hasta olanların altta yatan ruhsal bir sorunu olduğunu ima etmiyorum. Hastalıkların ve illetlerin lanetiyle delik deşik olan düşmüş bir dünyada yaşıyoruz. Söylemek istediğim şey, acı, affetmeme, çözümlenmemiş öfke ve diğer yürek sorunlarının bağışıklık sisteminizi doğrudan etkilediğidir. Neil Clark Warren, *Make*

Anger Your Ally (Öfkeyi Müttefikiniz Yapın) adlı kitabında, öfkenin sıklıkla bazı fiziksel rahatsızlıklarla bağlantılı olduğunu, hayal kırıklığının ise ikinci sırada yer aldığını belirtmiştir. Çözümlememiş öfkenin yol açtığı bu yaygın rahatsızlıklardan bazılarını şöyle sıralıyor: baş ağrısı, mide sorunları, soğuk algınlığı, kolit ve hipertansiyon.

Diğer çalışmalarda artrit türleri, çeşitli solunum rahatsızlıkları, cilt hastalıkları, boyun ve sırt sorunları ve hatta kansere kadar uzanan rahatsızlıklar yer almaktadır. Kutsal Kitap, insanoğlunun şu anda tespit ettiği gerçekleri yüzyıllardır zaten bildirmektedir. Süleyman'ın Özdeyişleri 3:5-8 nasıl yaşamamız gerektiğiyle ilgili zengin bir bilgelik kaynağıdır:

RAB'be güven bütün yüreğinle, kendi aklına bel bağlama. Yaptığın her işte RAB'bi an, O senin yolunu düze çıkarır. Kendini bilge biri olarak görme, RAB'den kork, kötülükten uzak dur. Böylece bedeninin sağlık ve ferahlık bulur.

Burada bir vaadimiz var: Eğer Tanrı'nın ilahi sağlık planına göre yaşarsak, bunun bedenimize sağlık ve kemiklerimize besin getireceğini söylüyor.

*Tanrım, yüreğimi ve sağlığımı bir maksatla birbirine bağladın.
Lütfen sağlıklı bir ruhla yaşamama yardım et ki, gereksiz fiziksel sonuçlardan kaçınabileyim. Hem bedenimi hem de ruhumu
Senin bilgeliğinle beslememe ve ferahlatmama yardım et.*

Güçlüyüm

HUZURLU, SAĞLIKLI BİR YÜREĞE
SAHİP OLDUĞUMDA GÜÇLÜYÜM.

KADIN DOĞASINI KUCAKLAMAK

*Tersine, sevgiyle gerçeğe uyarak bedenın başı olan
Mesih'e doğru her yönden büyüyeceğiz.*

EFESLİLER 4:15

Kadınlar olarak, doğamız ve fiziksel tasarımıımız yetiştirme ve şefkat göz önünde bulundurularak oluşturulmuştur. Sert kenarlarla değil, yumuşak kıvrımlarla inşa edildik. Erkeklerle kıyasla daha büyük bir şefkat ve merhamet kapasitesiyle yaratıldık. Hem sevgiyi hem de acıyı varlığımızın derinliklerinde hissederiz. Erkeklerden daha fazla empati kurarız ve hiç tanımadığımız insanların acıları, mücadeleleri ve kayıpları karşısında gözyaşlarına boğulabiliriz. Bu duyguları geçerli bir şekilde ifade etmemize izin verilmediğinde, dışı ya da içe doğru patlama riskiyle karşı karşıya kalırız.

Patladığımızda ne olur? Pek hoşlanmadığımız iki ayet bize bunun bir evlilik bağlamında nasıl ortaya çıktığını anlatır. Yeni evlendiğim günlerde bu bana sık sık söylenirdi: “Kavgacı kadınla aynı evde oturmaktansa, Damın köşesinde oturmak yeğdir” (Süleyman'ın Özdeyişleri 25:24). Ya da daha az çekici olan diğer versiyonu: “Çölde yaşamak, Can sıkıcı ve kavgacı kadınla yaşamaktan yeğdir” (Süleyman'ın Özdeyişleri 21:19).

Ahh. Bir damın köşesinde yaşamak, tüm hava şartlarına en uç seviyede maruz kalmak anlamına gelecektir. Dam yağmurdan, kardan,

rüzgârdan ya da sert güneşten korunmayı sağlamaz. Süleyman bize bu koşullar altında yaşamamanın, kavgacı bir kadınla bir evde oturmak-tan daha iyi olduğunu söylüyordu. Kocam John'la, o zamanlar damları sundurmaya alternatif olarak kullandıklarını tartışırdım, ama diğer ayetle birlikte yeniden vurgulanmasını açıklamakta zorlandım. Kızgın, can sıkıcı ve kavgacı bir kadınla yaşamaktansa, çölde ya da ıssız bir yerde yılanlar ve akreplerle yaşamak daha iyidir. Savaşmak yalnızca başkalarını değil kendimizi de yıpratır.

Kadınlar sağlıklı, tutkulu, sevgi dolu ve şefkatli olmak üzere yaratılmışlardır. Orijinal tasarımıma ya da yaratılış amacımıza karşı çıktığımızda, aslında bedenlerimize karşı fiziksel olarak savaşmış oluruz. Yaşamlarımızdaki hayat verici, güçlendirici ve destekleyici rolü ihlal ederiz. Kadınlar ister evli ister bekâr olsunlar bu rolü yerine getirebilirler.

Düşünce ve duygularımızı patlama noktasına gelecek kadar içimize attığımızda, bunun kimseye bir faydası olmadığını hatırlayalı-m. Bu bizi çatışmalardan kurtarmaz; sadece bize ve çevremizdeki herkese zarar veren içsel bir öfkeye yol açar. Gerçeği sevgiyle, duyulabilecek bir şekilde söyleyelim ve Tanrı tarafından bize verilen sağlıklı, tutkulu, sevgi dolu doğayla uyum içinde yaşayalım.

Tanrım, bana bir kadın olarak doğam hakkında doğru bir vizyon ver. Bana nazik ama güçlü olmayı, Sana hizmet etmeyi ve bana verdiğin sesi kullanarak gerçeği sevgiyle söylemeyi öğret.

Güçlüyüm

GERÇEĞİ SEVGİYLE SÖYLEYEREK
DOĞAMI KUCAKLADIĞIM VE
KUTLADIĞIM ZAMAN GÜÇLÜYÜM.

SAKİN VE GÜÇLÜ

*Yumuşak yanıt gazabı yatıştırır,
Oysa yaralayıcı söz öfkeyi alevlendirir.*

ÖZDEYİŞLER 15:1

Coğu zaman bir konuşmanın iyiden kötüye ya da kötüden iyiye gittiği dönüm noktasını hatırlayabiliyorum. Bazen Kutsal Ruh'un beni uyardığını duyardım: "Sakin ol, sesini alçalt, nazikçe cevap ver. Söylemek istediğin şeyi söyleme, onun yerine Benim sakın, ince sesimi dinle ve Benim sözlerimi söyle." Bazen itaatkâr davranıyor ve dinliyorum. Diğer zamanlarda itaat etmeden önce araya bir yorum daha sıkıştırmaya çalışıyorum ve akılsızlığımın ne kadar pahalıya mal olduğunu görüyorum.

İşitilmenin sırrını buldum. Gerçekten çok basit: Eğer işitilmek istiyorsanız, bunu işitmek isteyeceğiniz şekilde söyleyin. Çocuklarım, kocam, çalışanlarım, köpeğim, aslında herkes, bir şeyleri işitmek istediğim şekilde söylediğimde beni daha çok dinliyor. Benimle nazik ve saygılı bir tonda konuşulmasını tercih ettiğimi biliyorum. Bana bağırılmadığında çok daha iyi dinliyorum. Başkalarının dikkatini, saygısını ve bağlılığını çeken şey ses seviyesi veya kelimelerin tekrarı değildir. Konuştuğumuz şeyin önemi ve bunu hangi tonda söylediğimizdir. Sinir krizi geçiren bir kişiyi kimse ciddiye almaz. O an için istediklerini elde edebilirler ama bu daha sonra onlara pahalıya mal olacaktır. Birçok nedenden dolayı öfke nöbeti geçirir ve sesimizi yükseltiriz. İşte bunlardan birkaçı:

1. Sesimizin işitilmediğinden korkarız.
2. Bağırarak geçmişte sonuç vermiştir (istediğimizi elde etmişizdir).
3. Başkalarını korkutmak ya da kontrol etmek isteriz.
4. Çocukken yaşadığımız şey budur.
5. Çözülmemiş bir mesele yüzünden hâlâ öfkeliyizdir.
6. Kötü bir alışkanlık olmuştur.

Bu nedenlerin çoğu korkudan kaynaklanır. Ama “Tanrı bize korkaklık ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu vermiştir” (2. Timoteos 1:7). Kendimizi güçsüz hissettiğimizde bağırıp çağırırız. Kendimize hizmet ettiğimizde başkalarını sindirmeye ve kontrol etmeye çalışırız. Kusursuz sevgi henüz korkuyu yok etmediğinde geçmişimize döneriz. Dünün sorunlarının ağırlığını bugüne taşıdığımızda aşırı tepki veririz.

Düşüncelerimizi yeniledikçe kötü alışkanlıklar kırılır ve korkunun zorbalığı önlenir. Olaylar nasıl görünürse görünsün, kontrolün bende olmadığını uzun zaman önce anladım. Kendimi kontrol edebilirim ama her şeyin kontrolü nihai olarak Tanrı’nın elindedir.

Bu gerçeği kabul etmek bizi, işitilmemizi sağlayacak biçimde iletişim kurmamız için doğru ruh haline sokar.

Tanrım, kontrolü elimde tutmak için mücadele ettiğimde ve savaştığımda, en azından dilimi ve ses tonumu kontrol edebileceğimi hatırlamama yardım et. Lütfunla beni Senin sakin, ince sesine karşı duyarlı kıl ve onun bana yol göstermesine izin ver.

Güçlüyüm

SAKİN VE GÜÇLÜ BİR TONDA
KONUŞTUĞUMDA GÜÇLÜYÜM.

TUTKULU

... günah kapıda pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın.

YARATILIŞ 4:7

Kültürümüz çoğu zaman tutkuyu cinselliğin sınırları ile sınırlar, ancak tutku çok daha geniş bir yelpazeyi kapsar. Tanımlanması zordur çünkü insan duygularının her iki ucunu da kucaklar: sevgi ve nefret. Tutku; duygusallık, coşku, heyecan, arzu, düşkünlük, sevgi, şefkat ile yakından ilişkilidir. Kim bunlardan daha fazlasını istemez ki? Öte yandan, karasevda, özlem ve şehvet gibi bizi bağlayabilecek durumlarla da ilişkilidir. Bir sonraki seviyede ise taşkınlık, hiddet, öfke, kızgınlık, kin ve gazap gibi kelimelerle ilişkilendirilir.

Sevgi ve nefretin bu aşırı uçları arasında, yanmadan tutkulu bir hayatı nasıl yaşayabiliriz?

Tutkunun yanlış gittiği ilk hikâyelerden birini örnek alabiliriz: Yaratılış 4'teki Kayın ve Habil'in hikâyesi. Tanrı Habil'in tüm yüreğiyle sunduğu kurbanı kabul etti, ancak Kayın'ın isteksizce sunduğu kurbanı reddetti. Kayın öfkelendi. Tanrı Kayın'ın kardeşine karşı öfkeyle tuttuğunu görünce, "RAB Kayın'e, 'Niçin öfkelendin?' diye sordu, 'Niçin surat astın? Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın' dedi" (Yaratılış 4:6-7).

Ne yazık ki Kayın Tanrı'yla arasını düzeltmedi. Günaha egemen olmak ve öfkesine hükmetmek yerine kardeşini öldürdü.

Tanrı'nın Kayın'e yaptığı uyarı aynı zamanda bizim için de bir

uyarıdır. Evet, muhtemelen cinayet işleme noktasına gelmedik, ama “doğru olanı yapmazsak”, günah da aynı şekilde kapımızda pusuya yatacaktır. Duygularımıza hükmetmeli ve onlara yıkıcı değil yapıcı bir şekilde odaklanmalıyız.

Gerçek şu ki tutku, yelpazenin hangi ucunda olursa olsun değerli bir gösterge olabilir. Tutku, tutkulu olduğumuz bir şeyi savunmak için yüksek bir fiziksel ve duygusal hazırlık durumu olarak kendini gösterir. Bizim için önemli olan şeyler konusunda tutkulu olma eğilimindeyizdir. Çoğumuz, bizim için daha büyük ölçekte anlamlı bir şeyle bağlantılı olmadıkça, önemsiz şeylerden kolayca etkilenmeyiz. Dolayısıyla tutkularımız uyandığında bizim için neyin önemli olduğunu ortaya çıkarırlar. Bu enerjiyi, Kayın’ın yaptığı gibi kaos alanına inmesine izin vermek yerine yaşama doğru yönlendirmeyi seçebiliriz. Duygusal aşırılıkların ortasında bile seçim yapma gücüne sahibiz. Tutkularımızı yönetmek ve yaşama götüren seçimler yapmak bizim elimizdedir.

Baba, bana yaşamımdaki tutkuları dinlemeyi ve onları kutsaman için Sana getirmeyi öğret. Lütfen benim için önemli olan şeyleri Senin için önemli olan şeylerle aynı hizaya getir.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ TUTKULARIMIN TAM
EGEMEN OLMASINA İZİN VERMEK YERİNE
RUHUMU YÖNETMEYİ SEÇEBİLİRİM.

7

TAPINMAK BİR İLAHİDEN FAZLASIDIR

Bunun yerine Ruh'la dolun: Birbirinize mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyin; yürekten Rab'be ezgiler, mezmurlar okuyun;

EFESLİLER 5:18-19

Övgü ve tapınma ruhsal bir disiplinden daha fazlasıdır; bir tutku, bir zevk ve Tanrı'ya daha derin bir sevgi duymanın anahtarıdır. Tanrı'yı yücelten sevgi ve övgü ilahileri dinleyerek ve söyleyerek Tanrı'ya yaklaşsınız.

Bugünkü ayette, övgü ve tapınma sırasında Ruh'la dolmamız için bir öğüt buluyoruz. Yüksek sesle ilahi söylerken ve yüreklerimizde ezgiler seslendirirken Ruh'la dolarız, ama bu ayet başka bir anahtarı da ortaya koymaktadır... Tanrı hakkında başkalarıyla iletişim kurmamız. Tapınmak ilahiler söylemekten daha fazlasıdır. Konuşmalarımızda kendini gösterir çünkü yüreğimizin taşıdığı şey hakkında konuşmak doğaldır. Birini sevdiğinizde onun hakkında konuşursunuz. Sevilmek heyecan vericidir ve elbette bunun güzelliğini başkalarıyla paylaşmak istersiniz.

Arkadaşlar ortak bağları paylaşır ve paylaşılan bir tutku, bir kamp ateşinin etrafında duran ve özgürce onun sıcaklığının ve güzelliğinin tadını çıkaran arkadaşlar gibidir. Bu bağ birbirimizi doğrulukla geliştirmemize neden olur. Toplu tapınmanın bu kadar güçlü olmasının

nedeni budur; etrafınız dostlarınızla çevriliyken Tanrı'ya olan sevginizi ifade edersiniz.

Gerçek dostlar birbirlerini yükseltir ve Rabbimiz'i hoşnut edecek şekilde yürümeleri için birbirlerine meydan okurlar. Arkadaşlarınız İsa'yı izlediğinde, hepiniz aynı yöne doğru ilerlersiniz. Etrafınızı sizinle ruh ve amaç birliği içinde olan kişilerle kuşatın. Her zaman her konuda aynı fikirde olmayacaksınız. Öğretilebilir olun ve aranızdaki bağı koruyun.

Ruh'la dolun ve tapının – konuşmalarınızda, ilahilerinizde ve imanlılar topluluğunda.

*Sevgili Tanrım, yaşamımdan övgü sözleri ve ezgileri aksın.
Senin tarafından sevilmenin ne kadar muhteşem olduğu
konusunda sessiz kalamayana kadar beni sevginle doldur.*

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ TAPINMA
HAYATIYLA GÜÇLENİYORUM.

RUHSAL YETKİ

Çünkü Tanrı bize korkaklık ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu vermiştir.

2. TİMOTEOS 1:7

Kutsal Ruh bize güç, sevgi ve özdenetim verir. Bu üç erdemin bir araya gelmesiyle güçlü kadınların ortaya çıkması kaçınılmazdır. Tanrı'nın bireysel yaşamlarımıza yerleştirdiği armağanların, Ruh'un bu armağanları etkin olmaksızın gelişmeyeceğine inanıyorum. Bu ayetin başka bir versiyonu şöyledir: "Çünkü Tanrı bize korku ruhu değil, güç, sevgi ve sağlam bir zihin vermiştir" (2. Timoteos 1:7 nkjv).

Gücümüzü, sevgimizi ve zihnimizin sağlamlığını korku ruhundan daha fazla engelleyen bir şey bilmiyorum. Bunun bir nedeni, korkunun bu üç niteliği zayıflatan sorularla bize eziyet etmesidir. İlk olarak güç boyutu hakkında konuşalım. Bunu söylemenin bir başka yolu da ruhsal yetki olabilir. Kendi içimizde çok az gücümüz ya da yetkimiz vardır ya da hiç yoktur. Adem, Tanrı'nın kendisine ve Havva'ya bahçede verdiği egemenliği bırakmıştı. İsa itaat aracılığıyla, Adem'in itaatsizliği nedeniyle kaybedileni geri aldı. "Sonra İsa onlara gelip, 'Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi' dedi" (Matta 28:18).

Yetkimiz ve gücümüz Mesih'te gerçekleşmiştir. Yaşamımızı O'nda saklamışsak neden korkalım ki?

2. Timoteos'ta Pavlus, İsa'nın genç bir hizmetkârı ve öğrencisi olan Timoteos'u yaşamındaki iman armağanını büyütmesi için

teşvik eder. Bunu biliyoruz çünkü bir önceki ayette Pavlus ona şunu hatırlatır: “Bu nedenle, ellerimi senin üzerine koymamla Tanrı’nın sana verdiği armağanı alevlendirmen gerektiğini hatırlıyorum” (2. Timoteos 1:6).

Biri üzerinize ellerini koymuş olsun ya da olmasın, her birimize bir iman ölçüsü verilmiştir ve onu işleyerek çoğaltmak bizim elimizdedir. Yeni Antlaşma’da iman konusundan yaklaşık 300 kez söz edilir. İmanla ilgili en çarpıcı ifadelerden biri İbraniler Mektubu’nda yer alır: “İman olmadan Tanrı’yı hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrı’ya yaklaşan, O’nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir” (11:6).

Çoğumuz Tanrı’nın var olduğuna inanırız. Takıldığımız yer, O’nu arayanları ödüllendireceğine inanmaktır. Korku en güçlümüze bile suçlamalarıyla saldıracaktır. Yeterince çaba göstermiyorsun. Yeterince güçlü değilsin. Yeterince sevmiyorsun. Yeterli değilsin. İsa sayesinde, Mesih’te fazlasıyla yeterli olduğumuzu söyleyerek karşılık veririz.

Göksel Babamız, bana Mesih’te sevgi, yetki, esenlik ve zihin açıklığı içinde yürüebileceğimi hatırlatan Kutsal Ruh’un için teşekkür ederim.

Güçlüyüm

MESİH’TE BANA GÜÇ, SEVGİ VE SAĞLAM
BİR ZİHİN VERİLDİĞİ İÇİN GÜÇLÜYÜM.

RUH'UN YÖNETİMİNDE DUA ETMEK

Her türlü dua ve yalvarışla, her zaman Ruh'un yönetiminde dua edin. Bu amaçla, bütün kutsallar için yalvarışta bulunarak tam bir adanmışlıkla uyanık durun.

EFESLİLER 6:18

Dua ve itaat ruhsal savaşta en güçlü araçlardır ve yüksek alarm dönemindeyiz. Pavlus'un sadece bazen değil, her durumda Ruh'un yönetiminde dua etmemizi öğütlediğine dikkat edin. Ruh'un yönetiminde nasıl dua ederiz? Bunun bir yolu Tanrı Sözü'nü dua etmektir. Kutsal Yazılar'ı okuduğunuzda, ihtiyaçlar kadar çok sayıda farklı dua olduğunu göreceksiniz. "Göklerdeki Babamız" iyi bir günlük duadır, ancak gün içinde ilerledikçe hakkında dua edilecek her türlü şeyi fark edeceğiz. İhtiyaç içinde olan insanlar, kriz içindeki halklar, bilgeliğe ve anlayışa ihtiyaç duyan liderler göreceğiz. Dostlarımız, ailelerimiz ve düşmanlarımız için dua etmeliyiz.

Ruh'un yönetiminde dua etmenin bir başka yolu da dua ederken Kutsal Ruh'un yönlendirmesini dinlemektir. Bir şeylerin yanlış gittiğini ya da birinin ihtiyaç içinde olduğunu hissettiğiniz zamanlar olacaktır. Onlar için dua edin. Pek çok kez daha sonra onlara ulaştığımda zor bir dönemden geçtiklerini öğreniyorum.

Dua hem resmi hem de gayri resmi olabilir. Ayakta, oturarak, yatarak ya da diz çökerek dua edebilirsiniz. Dua bir bağırış kadar

yüksek sesli ya da yüreğinizin sessiz bir tefekküründen ibaret olabilir. Dua nefes almak kadar doğal olmalıdır. “Her zaman sevinin. Sürekli dua edin. Her durumda şükredin. Çünkü Tanrı’nın Mesih İsa’da sizin için istediği budur” (1. Selanikliler 5:16-18).

Aziz Augustine bu konuda şöyle demiştir: “Her şey Tanrı’ya bağılmış gibi dua edin ve her şey size bağılmış gibi çalışın.”

Bizler ancak dualarımız kadar güçlüyüz. Güçlü kadınlar dua bağlantılarını güçlü tutmaya dikkat ederler. Ben tapınma müziği dinlerken dua etmeyi severim. Ayrıca dualarımın günlüğünü tutmayı da severim; onlarca yıl boyunca bunlar Tanrı’nın sadakatinin kanıtları haline geldi.

Göksel Babamız karşılaşacağımız savaşları biliyordu ve sadece ayakta kalmak için değil, galip gelmek için de ihtiyacımız olan her şeyi sağladı. Düşman bizimle savaşmaya devam edecek, ama kazanamayacak.

Göksel Babamız, dua etmek konuşmak kadar doğal olana dek bana dua etmeyi öğret. Kutsal Ruh’un yönetimi için Sana şükürler olsun..

Güçlüyüm

DUALARIM GÜÇLÜ OLDUĞU ZAMAN GÜÇLÜYÜM.

Paklıkta
Güçlü

PAK

Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güçtedir. Yücelik, ululuk, güç ve yetki Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bütün çağlardan önce, şimdi ve bütün çağlar boyunca Tanrı'nın olsun! Amin.

YAHUDA 1:24-25

Biz kendimizi pak tutamayız, ama O bunu yapabilir. İlk bakışta paklık kutsallıkla aynı şeymiş gibi görünebilir ama öyle değildir. Kutsallık ayrı tutulmak ya da kutsanmak anlamına gelirken, paklık kutsanmış olduğumuz için kendimizi nasıl idare ettiğimizdir. Paklık kutsallığın yan ürünüdür. Tanrı'nın diri Sözü üzerine inşa edilmiş bir temel oluşturarak paklık içinde yaşamayı öğreniriz.

Tanrı bizim yaşam kaynağımız olmak ister. Eğer gerçekten cesursanız, Tanrı'nın keskin ve derinlere işleyen Sözü'nün ışığında yüreğinizi ve niyetlerinizi incelemesi için Kutsal Ruh'u davet edin. İbraniler 4:12-13 şöyle der:

Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemeleri birbirinden ayırarak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar. Tanrı'nın görmediği hiçbir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözü önünde her şey çıplak ve açıktır.

İnanın bana, bu hiç de korkaklara göre bir şey değildir. Tanrı'nın

Sözü sadece kâğıt üzerindeki harflerden ibaret değildir... diridir. Gerçeği kucaklamaktan gelen gerçek gücü istiyorsanız, sizi O'nun Sözü'ne inanmaya ve yaklaşımaya davet ediyorum. O'nun yaşayan Sözü yüreğinizde dans etmeyi ve geceleri size fısıldamayı arzuluyor. O kadar keskindir ki, canı ruhtan ayırabilir ve bu süreçte gizli düşünce ve tutumları ortaya çıkarabilir.

Unutmayın, Tanrı'dan hiçbir şey gizli kalmaz. Biz göremesek de O her şeyi görür. Çoğu zaman yüreklerimiz bizi aldatır, ama gerçeği istersek, Tanrı Sözü aracılığıyla anlayışını bizimle paylaşacaktır. İnsanın öğüdünü istemiyoruz. Tanrı'nın bilgeliğini ve anlayışını istiyoruz. İnsanın öğüdü her zaman bu çağın kültüründen ve standartlarından etkilenir. Her on yılda bir kendini yeniden ayarlayan, toplumun ahlaki sıcaklığını yansıtan bir ahmaklıktır. Ancak Tanrı'nın Sözü sonsuza dek ayakta kalır ve hesap vereceğimiz standarttır.

Kutsal Kitap'ta başlangıçta imkânsız ya da gerçek dışı gibi görünen hakikatler ve vaatlerle karşılaşacaksınız... ama öyle değil. Söz'ü aldıkça, paklığın ve kutsallığın mümkün olduğunu öğreneceğiz. Çünkü Tanrı'nın kutsallık çağrısı kurallarla ilgili değildir; O'na ait olmakla ilgilidir.

Göksel Babamız, Sözü'nü yaşamımda diri ve etkili olmaya davet ediyorum. Beni kutsal kılan sensin, bu yüzden beni paklığın imkânsız olduğunu söyleyen yalanlardan ayır. Öyle bir şekilde yaşamak istiyorum ki, diğerleri benim Sana ait olduğumu bilsinler.

Güçlüyüm

TANRI'NIN SÖZÜ YAŞAMIMDA DİRİ VE
ETKİLİ OLDUĞU İÇİN GÜÇLÜYÜM.

ADANMIŞ

Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri el değmemiş kız gibi tek ere, Mesih'e sunmak üzere nişanladım. Ne var ki, yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldatması gibi, düşüncelerinizin Mesih'e olan içten ve pak adanmışlıktan saptırılmasından korkuyorum.

2. KORİNTLİLER 11:2-3

ister bekâr ister evli, ister genç ister yaşlı olsun, her kadının yaşamında paklığın gücünün hüküm sürdüğünü görmek için yanıp tutuşuyorum. Kilisede pak olmaktan söz ettiğimizde, genellikle cinsel seçimlerden ve davranışlardan bahsederez, ancak bugünkü ayette bahsedilen pak olma hali, içimizdeki “Mesih'e pak adanmışlık” anlamına gelir. Paklık zihinlerimizde başlar. Ve pak olma mücadelesi, aldatıcının bizi yoldan çıkarmasını reddetmeyi içerir. Bu, gerçeği öğrenmek için Söz'ü araştırmak ve gerçeği yalandan ayırmak için Kutsal Ruh'un gücünü yüreğinize davet etmek anlamına gelir.

Pavlus'un bugünkü ayette işaret ettiği gibi, Mesih'e olan pak adanmışlıktan saptırılabiliriz. Kimin sözlerini dinleyeceğimizi seçebiliriz: Kurtarıcımız'ın sözlerini mi yoksa can düşmanımız ayartıcının sözlerini mi? Nihai otorite Tanrı'nın Sözü'dür. Tanrı'dan dilerseniz, Ruh'un kılıcını alıp yaşamınızdaki tüm yanlışları kesip atacaktır.

Herhangi bir durumda bize yeterince baskı uygulanırsa, içsel olarak henüz kazanmadığımız herhangi bir savaşta eninde sonunda sendeleriz. Düşünce paklığıyla başlayalım. Her düşünceyi tutsak

alıp Mesih'e bağımlı kıldığımızda (2. Korintliler 10:5), paklığın yaşamımızın her alanına aktığını göreceğiz.

Sevgili Göksel Babamız, Sen paklığın ve kutsallığın özüsün. Ben Seninim ve yaşamımın her alanında Sözü'ne onur, üstünlük ve yetki vermeye adanıyorum. Sözünün kılıcını, sağlıksız ve kirliliği her düğümü kesmeye, beni içten dışa pak kılmaya davet ediyorum.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ, MESİH'İN SAF
SÖZLERİNDEN GÜÇ ALARAK BİR HAZİNE
ARAR GİBİ PAKLIĞI ARIYORUM.

3

AMBALAJ

İnsan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar.

1. SAMUEL 16:7

Bugünkü ayete bakıp dış görünüşün önemli olmaması gerektiğini, çünkü Tanrı'nın yüreğe baktığını iddia edebilirsiniz. Tanrı'ya şükürler olsun ki O yüreklerimize bakıyor, ama yine de yeryüzünde yaşıyoruz ve buradaki herkes dış görünüşe bakıyor ve gördüklerinden etkileniyor.

Kendimizi nasıl ambalajladığımıza dikkat etmemiz öğütlenir. Gösterişin geçici bir umut olduğu ve bu nedenle dış görünüşümüze güvenmenin akılsızlık olduğu konusunda uyarıldık. Ancak onlara güvenmiyor olmamız, onları ihmal etmemiz gerektiği anlamına gelmez.

Gerçek şu ki, istesek de istemesek de her zaman iletişim halindeyiz. Mesajlarımız üç kanaldan biri aracılığıyla iletilir: söylediklerimiz (sözlerimiz ve tonumuz), yaptıklarımız (davranışlarımız ve eylemlerimiz) ve nasıl görüldüğümüz (görünüşümüz veya sunumumuz). Ve insanlar genellikle duyduklarından çok gördüklerinden etkilenirler.

Bunu anladığımızda, bunu kendi avantajımıza kullanabilir ve niyetlerimizi etkili bir şekilde iletebiliriz. "İyi bir ilk izlenim bırakmak için asla ikinci bir şansınız olmaz" şeklindeki eski atasözünü şu ya da bu şekilde duyduğunuza eminim. Eski olabilir, ama kesinlikle hiç bu kadar doğru olmamıştı. İfade için hiç bu kadar çok seçenek olmamıştı, ama tam olarak ne diyoruz?

Nasıl giyindiğiniz ve kendinizi nasıl sunduğunuz yalnızca

başkalarına anında bir mesaj göndermekle kalmaz, aynı zamanda niyet ettiğinizden daha fazlasını da ima edebilir. Kendiniz hakkında gerçekten ne düşündüğünüze ihanet edebilir. Ya da neye güvendiğinize. Ya da etkinizin nereden geldiğini düşündüğünüze. Ya da elbette kime ait olduğunuza.

Size özel bir moda tavsiyesinde bulunmayacağım, çünkü buna yalnızca siz cevap verebilirsiniz: Şu anda ne iletiyorsunuz? Hangi mesajı gönderiyorsunuz? Bu sizin kim olduğunuzun doğru bir yansıması mı, yoksa sadece poz verip paylaşım mı yapıyorsunuz?

Diyelim ki dış görünüşünüz ve kıyafetiniz kim olduğunuzu doğru bir şekilde yansıtıyor. “Ben bir profesyonelim ve kıyafetim mesleğime uygun” diyebilirsiniz. Ya da bir öğrenci olabilirsiniz ve giyim tarzınızın bunu iyi yansıttığını düşünebilirsiniz. Ama biraz daha derine inelim. Giyim tarzınızla başkalarını nasıl etkiliyorsunuz? İnsanlar sizi mi yoksa sadece ne giydiğinizizi mi görüyor? Başkaları size baktığında ne görüyor?

Görünüşümüze asla güvenmememiz gerekse de, tıpkı sözlerimiz ve eylemlerimizde olduğu gibi bu iletişim biçimini de bilgece ve tansal bir şekilde kullanabiliriz.

Tanrım, kendimi nasıl sunduğum da dâhil olmak üzere, tüm iletişim biçimlerinde nasıl bilgece davranacağımı bana göster. Görünüşümle gerçekte ne söylediğimi bana açıkla ve her şeyin Senin yüceliğın için olmasına izin ver.

Güçlüyüm

BEN GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ TÜM AMBALAJIMLA BİR BÜTÜNÜM – İÇTEN VE DIŞTAN TANRI’YA BAĞLIYIM.

HARİKA ÖRÜLMÜŞ

Ana rahminde sana biçim vermeden önce tanıdım seni.

YEREMYA 1:5

Tanrı bizim biçim almamızla yakından ilgilenmiştir. Annemiz varlığımızı hissetmeden çok önce bizi ana rahminde örmüştür. Biz daha kendimizi tanıyacak kapasiteye sahip olmadan önce O bizi tanıyordu. Biz gizlice büyürken O yaşamlarımızın günlerini planladı ve kader yolumuzu önümüze serdi. Hiçbir zaman sadece bir hücre yağını değıldiniz; her zaman O'nun içinde yaşıyordunuz.

Doğın her çocuk, bakımımıza emanet edilmiş bir umut armağandır. Eğer bir insan doğumunun mucizesine tanık olduysanız, her bebeğın gizli bir mucizeyle sarmalandığını bilirsiniz.

Üçüncü oğluma hamile olduğumu bile bilmeden önce onun yaşamının içimde canlandığını hissettiğimi hatırlıyorum. John Rochester, New York'ta vaaz veriyordu ve ibadet sırasında kendimi alışılmadık derecede halsiz hissettim. Kendimden geçtiğimi hissettim ve oturdum. Yerime oturduğumda Kutsal Ruh'un şöyle fısıldadığını duydum: "Sen yaşam taşıyorsun... İçinde bir oğul büyüyor." O anda Tanrı'nın varlığıyla dolup taşıttığını hissettim. Bu, Tanrı'nın anne karnında büyüyen bebekleri ne kadar yakından tanıdığını gösteren örneklerden sadece bir tanesidir.

Peki ya size bu hiç söylenmediyse? Ya hiç kimse size Yaratıcınız tarafından bilindiğınızı ve mucizelerle örüldüğünüzü söylemediyse? Ya bunun yerine sizin bir kaza ya da hata olduğunuzu ima eden

şeyler duyduysanız? Eğer kendi yaratılışımızdaki mucizenin farkına varamazsak, başkalarındaki mucizeyi fark etmemiz de zorlaşacaktır. Eğer kendimizi bir zahmetmişiz gibi hissedecek şekilde yetiştirildiysek, o zaman bir çocuğu davetsiz bir misafir olarak görmek kolay olacaktır.

Kapitalizm kültürü anneliğin değerini yok ettiği için pek çok kadın her şeyi –kariyer, annelik, ekstra faaliyetler– dengeleme baskısı altında hissediyor. Hayat birçok yönden zaman ayarlı bir sınavdır. Her zaman bir kariyeriniz olabilir ve şu anda bir anne olabilirsiniz. Çocuklarım bana herhangi bir kariyer başarısından daha fazla sevinç ve büyüme fırsatı getirdi. Eğer anne olmak istiyorsanız, utanmayın. Bu sizden hayal edebileceğinizden çok daha fazlasını isteyecek, ama aynı zamanda hayal edebileceğinizden çok daha fazlasını da geri verecektir.

Göksel Babamız, yaşamı veren sensin. Beni mucizelerle ördüğüne ve günlerimi bir gülümsemeyle düzenlediğine inanıyorum. Annelere asil bir görev verdin çünkü çocuklar Senden gelen bir armağandır.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ O'NUN İÇİN VE
O'NUN TARAFINDAN YARATILDIM.

CAN BAĞLARI

*Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın!
Barış değil, kılıç getirmeye geldim.*

MATTA 10:34

isa her birimizi, bizi Kendisinden alıkoyan her şeyden özgür kılmak ister. Ruhsal savaş, O'nunla olan ilişkimizin önünde duran herhangi bir put ya da engelle yüzleşmeyi içerir.

Tutsaklık alanlarıyla yüzleşebileceğimize inanıyorum. İsa zincirleri gördüğünde onları kırdı; İsa cinleri gördüğünde onları kovdu; İsa insanların acı çektiğini ve hastalandığını gördüğünde onları iyileştirdi; İsa insanların günahla bağlandığını gördüğünde onları bağışladı ve sonra da bir daha günah işlememeleri için onları güçlendirdi. İsa'yı seviyorum çünkü O çok gerçek, ilgili ve pratik.

Koparılması gereken sağlıksız can bağlarının esaretinden muzdarip olduğumu fark ettim. Can bağı nedir? Basit bir ifadeyle, canlarımızın bir başkasına bağlanmasıdır. Bu hem iyi hem de kötü bir şey olabilir. Bir annenin canı bebeğinkine bağlıdır. Ancak çocuk büyüyüp bir erkek olduğunda, annesiyle olan ilişkisi değişmelidir ki yüreğini karısına verebilsin. Bir kocanın canı karısınıninkine bağlanmalıdır ki ikisi tek bir beden haline gelebilsin. Bunlar yüreklerimizi sevgiyle birbirine bağlayan ve ören iyi ve sağlıklı bağlardır. Bunun gibi sağlıklı bağlar Davut ve Yonatan'ınki gibi dostluklarda da kurulabilir. Sizininki bir kız kardeşle ya da yakın bir arkadaşla olabilir. Aranızda dile getirilmemiş bir yakınlık vardır.

Ancak sağlıksız can bağları oluştuğunda, birlik ve paydaşlıktan ziyade kontrol ve korku vardır. Bunlar gayri meşru seks, sağlıksız bağımlılıklar ya da işlevsiz veya istismaracı ilişkiler yoluyla oluşabilir. Sağlıksız can bağları bizi kırar. Çoğu zaman onları çözmeye çalışırız, ancak Rab'bin kılıcını geçirmesine ve bizi bağlayan şeyi koparmasına izin vermenin daha iyi olduğunu öğrendim. Sadece Tanrı kırılmışlığımızı bütünlüğe onarabilir.

Sizi yakından tanıyan sadık ve şefkatli bir Başkâhinimiz var. Sizi Kendisinden alıkoyan her şeyi koparmak için kılıcını kullanmaya isteklidir. Her sağlıksız can bağının koparılmasını ister, böylece sadece sağlıklı olan kalacaktır. Canınızı iyileştirmek ve onarmak için Sözü'nü gönderecektir. Tanrı'nın yaşamınızı arındırmasına izin vermek için dua etmeye zaman ayırın. Kutsal Ruh'tan canınızdaki sağlıksız bağları ortaya çıkarmasını isteyin ve sonra Sözü'nün kılıcını bu bağları kesmeye davet edin. Vaat eden Tanrı güveniliridir.

Tanrım, lütfen yaşamımdaki sağlıksız can bağlarını ortaya çıkar ve Kutsal Ruh'unun gücüyle onları kopar. Beni iyileştir ve canımı onar. Yaşamımdaki iyi bağları nasıl besleyeceğimi ve onları nasıl sağlıklı tutacağımı bana göster.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ CANIMI
GERÇEĞE BAĞLADIM.

PİŞMANLIĞIN İYİLEŞMESİ

İç varlığımı sen yarattın, annemin rahminde beni sen ördün. Sana övgüler sunarım, çünkü müthiş ve harika yaratılmışım. Ne harika işlerin var! Bunu çok iyi bilirim. Gizli yerde yaratıldığımda, yerin derinliklerinde örüldüğümde, bedenim senden gizli değildi. Henüz döl yatağındaiken gözlerin gördü beni; bana ayrılan günlerin hiçbiri gelmeden, hepsi senin kitabına yazılmıştı. Hakkımdaki düşüncelerin ne değerli, ey Tanrı, Sayıları ne çok!

MEZMURLAR 139:13-17

Davut burada rahmi şereflendiren her yaşamın ayrıntılı bir şiirsel anlatımını yakalıyor. Peki ya kürtaj acısı yaşadıysanız? Eğer öyleyse, size iyileştirici bir konuşma yapmam gerekiyor. Belki bir yalana inanan korkmuş bir kız çocuğuydunuz, belki de bir torun kaybettiniz. Durum ne olursa olsun ve kim olursanız olun, Baba Tanrı'nın şöyle dediğine inanıyorum: Bağışlandın ve diğer tarafta seni bir yaşam bekliyor.

Kürtajların yası nadiren açıkça tutulur. O küçük hayatların güzelliği düzgün ve etkili bir şekilde süpürülür. Ancak daha sonra suçluluk ve utanç kefeni anneyi, babayı ve olaya karışan diğer herkesi kaplar.

Son derece bencil bir kültürde yaşıyoruz. Bu kültür sizi asla tanrısalılık içinde yaşamanız için güçlendiremez, çünkü benliğin talepleri tarafından yönetilmektedir. Ayrıca evli olmayan hamile kadınlara karşı sert davranan ya da onları yargılayan kiliselerle de mücadele

ediyoruz. Geçenlerde bir panele katıldım ve orada bulunan beş Hristiyan kadından ikisi kilisenin yargılaması ve utancıyla yüzleşmeyeceği için kürtaj yaptırmıştı. Kürtaj yaptırmak isteyen kadınlar toplumdan çok farklı bir anlatı duyuyorlar:

“Genç ve güzelsin... Önünde koca bir hayat var.”

“Bir gün harika bir anne olacaksın, ama bugün o zaman değil.”

“Hazır olduğunda çocuk sahibi olabilirsin.”

“Bu bebek istenmiyor ve her çocuk istenmeyi hak eder.”

Bu tür tavsiyeleri dinleyen ve pişmanlık duyan genç ve yaşlı kadınları dinledim. Kliniğe iki kişi olarak girdiler ve kırılmış ve parçalanmış olarak çıktılar. İsa'nın sevgisini ve merhametini bilen bizlerin kürtaj kliniklerinden daha fazla destekleyici olması gerekmez mi? Yaşam yanlısı olmak bir seçmen duruşu değildir; evlat edinmeyi ve cesur seçimleri destekleyen bir yaşam tarzıdır.

Pişmanlık ne kadar acı verici olursa olsun, asla geriye dönemeyiz ve olanları değiştiremeyiz. Umudumuz ileriye bakmaktır. Tanrı'nın gerçeğini ve bağışlayıcılığını kucaklamalısınız. Eğer kürtaj yaptırdıysanız, kendinizi affedin ve iyileşmenin başlamasına izin verin.

Göksel Babamız, bana yargılamak yerine nasıl bir şifa aracı olabileceğimi göster. Yaşamın güzelliğini ve değerini Senin gördüğün gibi görmek istiyorum.

Güçlüyüm

PİŞMANLIK VE UTANÇ YERİNE YAŞAMI VE
UMUDU SEÇTİĞİM İÇİN GÜÇLÜYÜM.

7

EVLİLİĞE SAYGI

Herkes evliliğe saygı göstersiz. Evlilik yatağı günahla lekelenmesin. Çünkü Tanrı fuhuş yapanları, zina edenleri yargılayacak.

İBRANİLER 13:4

Bu ayeti ele almak için öncelikle saygı sözcüğünü daha iyi anlamamız gerekir. Bir şeye ya da birine, onun ne olduğuna ya da kim olduğuna daha büyük bir ağırlık ya da değer verdiğimizde ona saygı duyarız. Örneğin, kocamla saygılı bir şekilde konuştuğumda ve ona karşı değil de onunla birlikte çalıştığımda ona saygı göstermiş olurum. Öte yandan, birinin ya da bir şeye saygısızlık ettiğinizde, ona değer vermediğiniz için dikkatsiz ve umursamaz davranırsınız. Evliliklerde, bu saygı ilkesini anlamayarak eşler birbirlerine saygısızlık edebilirler. İbraniler'deki ayet özellikle "evlilik yatağına" ya da mahremiyet yerine saygı göstermekten söz eder.

Evlenmeden önce pak kalarak evliliğimize saygı gösteririz. Evlilik dışı cinsel ilişki evlilik antlaşmasını, bu suçu işleyenleri ve Tanrı'yı aşağılamaktadır. Tersine, evlilik sözleşmesi içinde cinsel ilişki Tanrı'yı, eşleri ve evliliklerini onurlandırır. Evliliğimize saygı göstermenin bir başka yolu da yakınlık alanlarımıza başka insanların ya da şeylerin girmesine asla izin vermemektir. Bu, mahrem cinsel birlikteliğin güzelliğine gölge düşürecek şeylerden uzak durmak anlamına gelir. Bu olumsuzluklardan bazıları pornografi, mastürbasyon, sapıklık, fuhuş ya da iffetsizliktir.

Evlenmeden önce bu gerçekleri yaşamadığım için, evlendikten sonra gölgede kalan birçok durumla yüzleşmek zorunda kaldım. Kendimi kocama özgürce verebilmeliydim, ancak kendimi geçmişimin seçimlerine bağlı buldum.

Sadece tek bir kişiyle cinsel olarak birleşmek üzere yaratıldık çünkü cinsel yakınlık evlilik antlaşmasıyla bir olan iki kişinin birleşmesine ayrılmıştır. Yakınlığın özel olabilmesi için mahrem olması gerekir. Birçok kişiyle cinsel ilişkiye girmeyi seçersek, tek kişiyle ilgili özel olan şey aşığılanmış olur.

Kültürümüzde zinanın çeşitli şekillerde yaygın olmasının bir nedeninin de bu olduğuna inanıyorum. Antlaşma kavramını anlamadığımız için insanlar “Evlilik sadece bir kâğıt parçasıdır” diyor. Evlilik sadece iki kişinin bir olması değildir; Tanrı’nın bu iki kişiyi bir yapmasıdır. Eğer evliliğin bir değil üç kişiyi içerdiğini anlamazsak, o zaman evlilik sadece bir kâğıt parçası olur.

Tanrı’nın Sözü’nü onurlandırmak evliliğe güç, antlaşma ve yakınlık sağlar. Tanrı yırtılmış olanı onarma ve lekelenmiş olanı iyileştirme sürecindedir.

Göksel Babamız, bana evliliğe nasıl saygı göstereceğimi öğret.

Kutsal Ruh, evliliğim ya da evliliğe bakış açım söz konusu olduğunda kirletilmiş ve saygısızlığa uğramış her alanı ortaya çıkar. (Bu dua bekâr ya da evli olmanız fark etmeksizin edilebilir.) Yaşamımdaki mahremiyet antlaşmanı onurlandırmak istiyorum.

Güçlüyüm

MAHREMİYETİ KORUDUĞUMDA VE EVLİLİK
ANTLAŞMASINI İHLAL EDEN ŞEYLERİ
REDETTİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

KORUNAN

RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır

MEZMURLAR 18:2

Sarsılmıştım. Pastörümüz benden bir grup kıza cinsel paklık hakkında konuşmamı istemişti ve onlara ne söyleyeceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sadece bilgisiz değıldim, ayrıca dehşete kapılmıştım. Benim neyim vardı? Yıllardır dünyanın dört bir yanını dolaşarak her yaştan kadın gruplarının önünde konuşmalar yapmıştım. Neden lise gençlik grubumuzdaki kızlardan bu kadar korkuyordum? Derin bir nefes aldım. Sadece kendime gelmem gerekiyordu. Ne de olsa ben eski bir gençlik pastörünün eşiydim. O iki yılı az çok yara almadan atlatmıştım. Sonra beni rahatsız edenin yaş grubu değıl, konu olduğunu fark ettim. Bana erkek çocuklarla ilişkilerinde ne yapıp ne yapamayacaklarını soracaklarını biliyordum.

Bir grup liseli kıza “sınırlar” hakkında ne söyleyecektim? Bir kızım bile yoktu ve hazırlanmak için neredeyse hiç zamanım yoktu.

Yere çöktüm ve dua ettim. *Baba, bu kızlar için gerçekten bir cevaba ihtiyacım var. Benim ya da bir başkasının fikrini değıl, Senin bilgeliğini aktarmak istiyorum. Ve bunu bir an önce öğrenmeliyim.*

Bekledim. Hiçbir şey olmadı. Yerden kalktım ve duşa doğru yöneldim. Yarın ulusal bayramdı. Duş alırken, Kutsal Ruh’un konuştuğunu işitene kadar zihnim dağınıktı: “Onların davranışlarını kısıtlamak için kurallar arıyorsun. Kurallar onları tutmayacaktır. İhtiyaç duydukları güç ilişkiden doğmalıdır. Onlara

neyi ‘yapamayacaklarını’ söyleme; neyi ‘yapabileceklerini’ söyle. Onlara erkek arkadaşlarıyla babalarının önünde rahat edebildikleri kadar ileri gidebileceklerini söyle!”

İşte cevabım buydu. Babalar kızlarının namuslarının koruyucusu olmalıdır. Belki sizin için durum böyle değildir. Belki de sizi koruyacak dünyevi bir babanız yok. İyi haber şu ki, göksel bir babanız var. O sizin kullanıldığınızı ya da ihlal edildiğinizi asla görmek istemez. Belki de çok ileri gittiniz. Geçmişiniz ne olursa olsun O geleceğinizi gözetiyor. Bu yanıt sadece gençler için geçerli değildir; pak olmayan bir kültürde pak olmayı zor bulan her Tanrı kızı için geçerlidir.

Yüreklerimizi değiştiren kurallar değildir. Daha yüksek bir düzene bağlıyız. Sevgiye bağlıyız. Bu, göksel Babamız’la olan ilişkimizle ilgilidir. Sınırlamalar, ahlaki değerler ve soğuk taşlara kazınmış etik kurallar yerine, yüreklerimize kazınmış yaşayan gerçeklere sahibiz. İncancımızı bir “yapılması ve yapılmaması gerekenler” listesine dönüştürdüğümüzde, bizim için en iyisini isteyen Kişi’yle olan ilişkimizi kaybederiz.

Göksel Babamız, paklığımın Seninle olan ilişkimden kaynaklanmasına izin ver. Geçmişim ne olursa olsun, Seni koruyucum olarak adlandırıyorum ve Seni yaşamımın en mahrem alanlarına davet ediyorum.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ KURALLARDAN DEĞİL,
BABAMLA OLAN İLİŞKİMDEN GÜÇ ALIYORUM.

GELİN

*Güvey gelinle nasıl sevinirse,
Tanrın da seninle öyle sevinecek.*

YEŞAYA 62:5

Tanrı'nın bizi gelinine benzetmesine bayılıyorum. Geçenlerde iki oğlum evlendi. Her ikisinin de gelinlerinin yaklaştığını gördüklerinde ağlamalarını en ön sıradan izledim, bu manzara elbette beni de ağlattı. Gelinler beyazlar içinde ıslık ıslık ve mükemmel bir şekilde süslenmişlerdi. İsa'nın da bizi böyle gördüğünü düşünmek istiyorum. Vahiy 19:7'de "Gelini hazırlandı" diye okuruz.

Bunu nasıl yapacağız? Cevabı keşfetmek için biraz daha derine inelim. Bir gelin kendini güveyi için nasıl hazırlar? Bu güzel bir elbise, saç ve makyajdan daha fazlasıdır; yürekte gerçekleşen bir hazırlıktır. Aşağıda bazı düşüncelerimi bulabilirsiniz:

- Bir gelin güveyi her şekilde memnun etmek için can atar.
- Bir gelin yaptığı her şeyde pak ve tutkulu olmayı arzular.
- Bir gelin, kelimelerin anlatmakta yetersiz kaldığı derinlikte anlaşılmayı arzular.
- Bir gelin kendini savunmasız bıraktığında güvende hissetmeye ihtiyaç duyar.
- Bir gelin kendini korkusuzca ifade etme özgürlüğünü sever.
- Bir gelin sürprizlerden ve beklenmedik hediyelerden zevk alır.
- Bir gelin güveyiyle sırlarını paylaşmayı sever.
- Bir gelin sevdiği tarafından kovalanmayı ve karşılığında onu kovalamayı sever.

- Bir gelin ait olmanın sevincini bilmeyi sever.
- Bir gelin beslenmeyi, korunmayı, yönlendirilmeyi ve hatta nazikçe düzeltilmeyi arzular.
- Bir gelin kocasına duyduğu sevgiyle yanıp tutuşur.

Bu arzuların ve daha fazlasının Tanrı'nın her kızının yüreğinde gömülü olduğuna inanıyorum. Bu arzuların yüreğimizi harekete geçirmesine izin verme cesaretini gösterebiliriz çünkü O'nun en derin arzusu bizi yaratmış olduğu gibi sevmektir. Güveyimiz İsa, "Sizi sevmeme izin verin" diye yakarır.

Başka hiç kimse bizi bu şekilde sevemez. Bu özlemler o kadar derindir ki, yaratılmış hiçbir insan bunların hepsini tatmin edemez. Dünyevi sevgi bizden kaçabilir ve bizi hayal kırıklığına uğratabilir, çünkü biz bir başkasına özlem duyarız. Göksel Prensiniz sizi asla hayal kırıklığına uğratmayacak ya da incitmeyecektir. O sizin en derin arzularınızı şekillendirdi ve her zaman kalbinizin özlemini çektiği şey oldu.

İhtiyacınız olan her şeyi O sağlamıştır. Neden kendinizi O'nun doğruluğuyla sarmıyorsunuz? Kendinizi O'nun güzelliğiyle süsleyin. O'nun kucağından zevk alın ve yüreğinizin O'nun önünde dans etmesine izin verin.

Sevgili göksel Babam, beni sevdiğin için şükrederim. Bir gelin gibi kendimi Senin için hazırlayacağım. Beni yüreğine bir mühür gibi yerleştir ve benim için hazırladığın her şeye doğru yürürken, gülümsediğini hissedeyim..

Güçlüyüm

**GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ GÜVEYİM
BENİMLE SEVİNİYOR.**

Gerçekte
Güçlü

HİKMETLİ SÖZLER

*Hoş sözler petek balı gibidir,
Cana tatlı ve bedene şifadır.*

ÖZDEYİŞLER 16:24

Elçi Yuhanna arkadaşı Gayus'a şöyle yazmıştı: “Sevgili kardeşim, canın gönenc içinde olduğu gibi, her bakımdan sağlıklı ve gönenc içinde olman için dua ediyorum” (3. Yuhanna 1:2).

Yuhanna sağlığımızın canımızın gönencinden etkilendiğini biliyor olmalıydı. Bu ikisini birbirinden ayırmak mümkün değildir. İkisi iç içe geçmiş durumdadır. Sözler fiziksel zarar vermese de, Kutsal Kitap onları ya ölümcül bir silah ya da şifa veren bir ilaç olarak tanımlar: “Düşünmeden söylenen sözler kılıç gibi keser, bilgelerin diliyse şifa verir” (Süleyman’ın Özdeyişleri 12:18).

Kırıcı ve öfkeli sözler bizi acı veren kılıç yaraları gibi etkiler. Biri omzumza saplanır, diğeri karnımızı sıyrır, bir diğeri de kolumuzun üst kısmına saplanır ve sonra saldırgan kaçır. Saldırı bizi sersemletir ve elbiselerimize kan bulaşır. Kendimizi baygın hissederek bir an için gözlerimizi kapatır ve sözcüklerin nasıl bu kadar zarar verebileceğini düşünürüz.

Sonra başka bir ses duyuyoruz. Yumuşak ve nazik bir ses. Karanlığı altın bir ışık sisi kaplarken onun sıcaklığını hissediyoruz. Yaşam ve şifa sözcükleri bizi yaralayan sözcükleri iptal eder. *Seni*

seviyorum. Ben seninleyim. Sen benimisin. Onların nazik sıcaklığı keskin acıyı yatıştırır. Her hoş sözcük onarıcı bir etki yaratır.

Bu, sözcüklerin canımız üzerindeki gücüdür. Sözcükler yaralayabilir ve iyileştirebilir. Bu bilgiyle, sözcüklerimizi başkalarını yaralamak yerine onları özgürleştirmek ve iyileştirmek için kullanalım. Sözlerimizle dikkatsiz olmak yerine, dikkatli olalım ve sözlerimizde hikmetli olmayı seçelim. Söylediklerimizi kontrol ederek sözcüklerin gücüne saygı göstermiş oluruz.

Basit teşvik ve şefkat sözcükleri birileri için büyük fark yaratabilir. Tanrı Sözü'nden konuştuğumuzda, gücümüz dahilinde yaşam veren bir ilaca sahip oluruz. İyileştirici olan yalnızca O'dur, bu nedenle O'nun sözlerinin şifa taşıması şaşırtıcı değildir. Başkalarını cesaretlendirmenin maliyeti çok azdır ve onlara tahmin edebileceğimizden çok daha fazla yarar sağlar.

Seçim sizin. Bugün zarar mı yoksa sağlık mı konuşacaksınız?

Tanrım, bana sözcüklerin gücünü öğret ve yoluma çıkardığın kişilere şifa ve cesaret vermek için sözcüklerimi kullanmama yardım et.

Güçlüyüm

SÖZLERİMİ ŞİFA, BİLGELİK VE YAŞAM GETİRMEK
İÇİN KULLANMAYI SEÇTİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

KARARLI

*Ya RAB, yolunu bana öğret,
Senin gerçeğine göre yürüyeyim,
Kararlı kıl beni, yalnız senin adından korkayım.*

MEZMURLAR 86:11

Yıllar önce John'la birlikte İsrail'i ziyaret ettiğimizde tur rehberimizin Romalılar hakkında anlattıklarını hala hatırlıyorum. Onların bir şekilde iyi niyetli işgalciler olduklarını ve hatta Roma kültürünü benimsedikleri sürece Yahudi halkının kendi dini inançlarını sürdürmelerine izin verdiklerini iddia etti. Romalılar gibi görünmelerini, yaşamalarını ve davranmalarını istiyorlardı. İşgal taktikleri o zamandan beri pek değişmedi.

Bu çağın öğüdü bize şöyle sesleniyor: “Bizim inanç sistemimizi de onayladığınız sürece kendi dininize sahip olabilirsiniz. Aptal olmayın – tek bir gerçek yoktur; birçok gerçek vardır. Eğer bizim gibi davranırsanız istediğiniz her şeye inanabilirsiniz!”

Ama elbette bu bizim için işe yaramayacaktır. Tanrı bizi asla toplumsal kültürlerle bir olmaya çağırmadı. Biz O'nda biriz. Bu da İsa'nın şu sözlerine inanmamız anlamına gelir: “Yol, gerçek ve yaşam Ben'im. Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemez” (Yuhanna 14:6).

Güncel trend olan sözümona gerçek yerine Rabbimiz'i izleriz. O'nun Gerçeği bize kendi yollarımızı geride bırakmamız ve Tanrı'nın bakış açısına yükselmemiz için esin verir. Tanrı'nın düşünce tarzı bizim olayları ele alış tarzımızdan tamamen farklıdır. Boş ödü

sözleri, davranışlarımız için bahaneler üreterek bizi aynı kalmaya teşvik eder. Bu dünya bizim evimiz değildir; biz sadece buradan geçiyoruz ki, bu da artık kültüre uymadığımız, Kutsal Tanrımız'la olan ilişkimiz sayesinde dönüştüğümüz anlamına gelir.

Öğüdümüzü bu şimdiki, bezgin dünyanın aklı ve bilgeliği yerine Tanrı'nın Sözü'nde buluruz. Mesih'in izleyicileri olarak birbirimizi cesaretlendirmeye çağırdık. Bu, Tanrı'nın vaatlerini dile getirerek birbirimize cesaret verdiğimiz anlamına gelir. Dünya bize şöyle der: "Ne istersen yap. Sen kendin yap." Ancak bizler, büyük bir karmaşa döneminde yeryüzünde yürüyen göksel elçileriz. Kendimiz için yaşamak yerine, O'nun için yaşarız.

Rab'bin Sözü, bu çağın bilgeliğiyle karıştırılarak asla sulandırılmamalıdır. Tanrı Sözü her zaman tek başına kalmıştır. Ayaklarımız iki dünyada birden yürüdüğünde bocalarız, çünkü sevgimiz bölünmüştür. Bugünkü ayette Davut kararlı, yani bölünmemiş bir yüreğe olan ihtiyacımızı vurgular. Bunu anladığınıza inanıyorum, çünkü Tanrı'ya tüm yüreğinizle hizmet etmeyi arzuluyorsunuz. O, sevgimiz konusunda hiçbir çekişmenin olmamasını ister. Bizi yüreklerimizi O'nun güvenliğine teslim etmeye ve sonra da canımızın düşmanlarına savaş açmaya davet eder.

Tanrım, senin krallığın benim kültürümdür. Bana kararlı bir yürek ver ki, Senin adından korkabileyim.

Güçlüyüm

YÜREĞİM KARARLI OLDUĞU İÇİN GÜÇLÜYÜM.

3

SURLAR

*O gün Yahuda'da şu ilahi söylenecek:
Güçlü bir kentimiz var.
Çünkü Tanrı'nın kurtarışı
Kente sur ve duvar gibidir.*

YEŞAYA 26:1

Antik çağlarda, bir koruma önlemi olarak şehirlerin etrafına surlar inşa edilirdi. Bunlar vahşi hayvanları ve düşmanları uzakta tutan bir engel oluştururdu. Bizim için yabancı bir kavram ama bu şehirlerin dört bir yanı aşılmaz surlar ya da duvarlarla çevriliydi. Dışarıdakilere bir uyarı olarak duruyorlardı: "Güvenilir olduğunuzdan emin olana kadar içeri girmenize izin verilmeyecek." Aynı zamanda surların içinde yaşayanlar için de bir güvence görevi görüyorlardı. Şehrin sakinleri istilacılardan ve yağmacılardan korunmak için surlara ve kapı bekçilerine güvenmeyi öğrendiler. Bu surlar ayrıca şehirde yaşayanları salgın hastalıklardan koruyordu. Surlar rüzgâra, yağmura ve çöl fırtınalarına karşı bariyer görevi de görüyordu.

Şimdi bunun ışığında, surları olmayan, istila edilmiş ve yağmalanmış bir şehir hayal edin. Düşmanlar ve istilacılar istedikleri gibi gelip gidiyorlar. Korumanın olmadığı, sığınağın bulunmadığı bir yerde kim yaşamak ister ki?

Ruhumuzu korumadığımızda, benzer bir yerde yaşarız. Yüreğimiz artık güvenli ve huzurlu bir sığınak ya da barınak değil, ihlal edilmiş, yağmalanmış bir şehir haline gelir. Ruh halimize, dürtülerimize ve

kulağımızdan geçen yalanlara ya da yıkıcı sözlere tabi oluruz. Hayal kırıklığı günlük ekmeğimiz olur, payımıza keder ve pişmanlık düşer.

Peki bizi koruyan surları nasıl yeniden inşa edebiliriz? Sözlerimiz niyet katarak, iyileştiren ve inşa eden sözcükler kullanmaya dikkat ederek başlayabiliriz. Tanrı Sözü'n ve bunun evliliğiniz, işiniz, çocuklarınız ve dostluklarınız için etkin olduğunu ğrenin. Hayatınızın bu alanlarını kutsayın ve onları lanetlemeyi reddedin. Tanrı Sözü'nn ruhunuzu dönüştürmesine izin verin ve bunun meyvelerini toplayın.

Tanrı'nın sizi geçmişteki patlamaların ya da yaralayıcı sözlerin bir sonucu olarak ortaya çıkan her türlü karışıklıktan ya da tuzaktan kurtarmasına izin vermeniz zorunludur. Bunlar sizin söylediğiniz sözler ya da başkalarının sularınıza füze gibi fırlattığı yıkıcı sözler olabilir. Kendimize karşı kullandığımız yıkıcı sözlere dikkat edin: "Kimse beni gerçekten umursamıyor. Sonunda yalnız kalacağım ve ihanete uğrayacağım." Ya da "Ben irkin ve şişmanım. Neden birileri beni sevsin ki?" Bu sözler bizi yaralar ve surlarımızın yıkılmasına neden olur. Bunun yerine, yapı malzemeleri için Sözü'n araştırın – kendinizle ilgili gerçeği keşfetmek ve ilan etmek için Tanrı'nın vaatlerini kullanın ve bunların yüreğinizin etrafında güçlü bir koruma duvarı olmasına izin verin.

Sevgili Göksel Babamız, Sözünde kendim ve yaşamım hakkındaki gerçeği bana göster. Yüreğimin etrafında güçlü hakikat surları inşa etmeme yardım et ki, onların korumasında gelişebileyim.

Güçlüyüm

YÜREĞİMİ TANRI'NIN SÖZÜYLE
KORUDUĞUMDA GÜÇLÜYÜM.

4

ETRAFINDA YÜRÜMEK

Çünkü açığa çıkarılmayacak gizli hiçbir şey yok; bilinmeyecek, aydınlığa çıkmayacak saklı hiçbir şey yoktur.

LUKA 8:17

Colorado'ya taşındığımda, oturma odamız için bir kanepeli alışverişine çıkmıştım. Çok beğendiğim bir kanepeli bulduğumu hatırlıyorum. “İşte mükemmel kanepeli” diye düşündüm. Mobilya mağazasının duvarına yaslanmış, güzel aksesuarlar ve tablolarla çevrili olarak harika görünüyordu. Ama sonra kanepem arkasında bir duvar olmayacağını hatırladım. Kanepem yaslanacağı bir duvar olmadan kendi başına iyi görünmesi gerekiyordu. Bakmak için kanepeli duvardan uzaklaştırdığımda, bunun işe yaramayacağını fark ettim. Kanepem sadece ön tarafına bakmış olsaydım, onu eve götürürdüm. Onu çok severdim... ta ki arka tarafına bir göz atana kadar.

Çoğumuz günahın sadece ön tarafını görürüz. Görünüşü, verdiği his hoşumuza gider ve kendi kendimize “Bunu alacağım!” deriz. Ancak daha sonra arkasını kontrol eder ve utanç duyarız.

Ancak günahlı şeyleri gizlice söylediğimizde ya da yaptığımızda, bizi utandıran Tanrı değildir; kendi kendimizi utandırırız. Bu, gizlice tohum ekmeye ve bir bitki ortaya çıktığında Tanrı'ya kızmaya benzer. Belki de bazı şeyleri yeterince iyi saklayabildiğimize ve bugünkü ayetin bizim koşullarımız için geçerli olmadığına inanıyoruz. Ancak

Kutsal Yazılar hiçbir şeyin gizli kalmayacağını söylüyorsa, istisnasız bunu kastetmektedir.

Bu anlayış göz önüne alındığında, davranışlarımız konusunda daha büyük bir farkındalıkla yaşamamız önemlidir. Efesliler Mektubu bunu “bilgeler gibi” yaşamak olarak adlandırır. “Işığın açığa vurduğu her şey görünür... Öyleyse nasıl yaşadığınıza çok dikkat edin. Bilgelikten yoksun olanlar gibi değil, bilgeler gibi yaşayın” (Efesliler 5:13, 15).

Bilgeler gibi yaşamak, yaşamlarımızın her anının birbiriyle bağlantılı olduğunun ve geçmişimizdeki bir olayın geleceğimizde bizi yakalayacağı bir zamanın geleceğinin bilinciyle yaşamak demektir. Bilgeler gibi yaşamak bir şeyin “etrafında yürümeyi” veya onu dikkatlice incelemeyi gerektirir. Yani, kararlarımızı ve eylemlerimizi her yönden ve bakış açısından inceleyerek yaşamakla görevlendirildik. Kararlarımızın etrafında bir yürüyüşe çıkmalı, her odayı ziyaret etmeli ve her açıdan nasıl görüldüğünden emin olmalıyız. O zaman bilgece hareket edebilir ve bize güç veren iyi kararlar alabiliriz.

Tanrım, bana Senin gözünde her şeyin açık olduğunu hatırlat. Senden saklayabileceğim hiçbir şey yok. Tüm ilişkilerimde bilge olmama ve Seni onurlandıracak şekilde yaşamama yardım et.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ SADECE BUGÜN
İÇİN YAŞAMIYORUM.

PİŞMANLIK DİYARINI TERK ETMEK

Kent kapısının girişinde deri hastalığına yakalanmış dört adam vardı. Birbirlerine, “Ne diye ölene dek burada kalalım?” diyorlardı.

2. KRALLAR 7:3

Öyle bir zaman gelir ki, her birimiz artık yeter demeliyiz. Pişmanlık, cüzamın insan etini yiyip bitirdiği kadar kesin bir şekilde insan yüreğini yiyip bitirir. Güçlü kızıllar kalkıp gitme zamanının geldiğini bilirler. Pişmanlık dolu bir yaşamdan kaçınmak için, hayatınızı bir amaç doğrultusunda, geleceğe bakarak yaşayın. Hepimiz kaderimizi düşünerek yürümeliyiz. Bir hedef olmadan, yürüyüş bir avareliğe dönüşür. Gitmek istediğiniz yere seyahat etmenin başka bir yolu yoktur. Belki de şu anda kendinizi gitmek istemediğiniz bir yerde buluyorsunuz. Belki de pişmanlığın kasvetli diyarında yaşıyorsunuz. Size bir sır vereceğim: Pişmanlık sizi bu yerde tutacaktır.

“Keşke!” ifadesini “Şimdi bile” ifadesiyle değiştirmenin zamanı geldi. Pişmanlık, üzerine gidilmediği sürece hayatlarımızda yankılanmaya devam edecektir.

Her kuşağın, gerçeği söyleyerek ve bir sonraki kuşağı uyarak hatalarını telafi etme fırsatına ve görevine sahip olduğuna inanıyorum; pişmanlık içinde debelenirsek bunu asla yapamayız. Pişmanlıklarımızı telafi ederken bir öğrenme mirası bırakırız. Bu da

bir sonraki neslin daha yüksekte durma, daha net görme ve bizim düştüğümüz tuzaklardan kaçınma fırsatına sahip olacağı anlamına gelir. Geçmişteki başarısızlıklarımızın pişmanlığı içinde kayıtsızca oturmanın ya da ynszce dolaşmanın zamanı değil. İleriye doğru yürüme zamanıdır.

Tanrım, pişmanlıklarımın yarattığı kıtlıkta kalmayı reddediyorum. Ayağa kalkacağım ve ilerleyeceğim ki başkaları benim eylemlerimden g bulsun. “Keşkelerimi” ‘şimdi bile!’ ile değiştiriyorum ve geçmişimin pişmanlıkları yerine geleceğim için Senin vizyonunu kucaklıyorum.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ PİŐMANLIđIMI
AMAÇLA TELAFİ EDİYORUM.

SEVİLEN BİR KADIN

*Çünkü kocan, seni yaratandır.
O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir,
İsrail'in Kutsalı'dır seni kurtaran.
O'na bütün dünyanın Tanrısı denir.
Tanrın diyor ki,
"RAB seni terk edilmiş,
Ruhu kederli bir kadın,
Genç yaşta evlenip sonra dışlanmış
Bir kadın olarak çağırıyor."*

YEŞAYA 54:5-6

Bugünkü pasaj kadınlar için özel bir vaat içermektedir. Tanrı, "Yaratıcınız Babanızdır" diyebilirdi, ama demedi. Kendisini, yoldan çıkmış bir kadını iyileştiren sevgi dolu bir koca olarak tanımladı. Vaadinin kesinliğini şöyle açıklar: "Dağlar yerinden kalksa, tepeler sarsılsa da Sadakatim senin üzerinden kalkmaz, Esenlik antlaşmam sarsılmaz" (10. ayet). Yaşamınızdaki sarsıntı ne kadar şiddetli olursa olsun, Tanrı'nın size olan sevgisi asla sarsılmayacaktır. Bu konunun zihninizde ilk ve son kez yerleşmesine izin verin.

Bu pasajda hiçbir feragatname yoktur! Bekâr, boşanmış, kısır ya da dul olan tüm kadınları kapsar. Kendini kırılmış, eksik, yetersiz ya da çok uzaklaşmış hisseden kadınları kuşatır. Bu vaat tüm yaş gruplarını kapsar. Tanrı'nın sevgililerine ve değerlilerine seslenişidir.

O, kadınlarına esenlik verir. Öyleyse O'nun esenliğini alın ve yüreğinizdeki öfke, kaygı ya da korkuyu yatıştırmasına izin verin.

Kadınlara eşsiz bir fırsat verilmiştir. Bizimle ilgili her şey hizmet etmek ve beslemek için yaratılmıştır. Ancak çoğu zaman göksel Babamız'ı memnun etmeme korkusuyla yaşarız ve iyi şeyler yapmaktan yoruluruz. Hiçbir çabanın yeterince iyi olmayacağından, hiçbir fedakârlığın yeterince büyük olmayacağından korkarız. Unutmayın, bu sizin ne yaptığınıza değil, sizin için ne yapıldığına bağlıdır. Hiçbirimiz Tanrı'nın buyruklarını yerine getirecek kadar hoşnut edici bir yaşam süremeyiz. O'nun yüreğinin peşinden giden kadınlar olmalıyız, ama reddedilmekten ve O'nun gazabından korkarsak O'nun peşinden gitmeyiz. Bu da hayal kırıklığıyla dolu bir atmosfer yaratır. Tanrı kızlarını bu ağır yükten kurtarmak ister.

Siz O'nun ilahi tasarımı ve amacı doğrultusunda bir kadınsınız. Bu kutlanması gereken bir şeydir çünkü siz müthiş ve harika bir şekilde yaratıldınız ve sarsılmaz bir şekilde seviliyorsunuz.

Rab Tanrım, nasıl bir kadın olmamı istediğini ruhuma işle. Senin sarsılmaz sevgini ve benim için yaptığın her şeyi kabul ediyorum. Beni kendine yaklaştır, kadınlığımda huzurlu bir yere ulaştır.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ TANRI
TARAFINDAN TASARLANDIM.

İKİNCİ SINIF VATANDAŞ DEĞİL

Her Şeye Gücü Yeten Rab diyor ki, “Size Baba olacağım, Siz de oğullarım, kızlarım olacaksınız.”

2. KORİNTLİLER 6:18

Hristiyan olduğumda ve Tanrı'nın beni gerçekten sevdiğini anladığımda, bu benim için kavrayamayacağım kadar büyük bir şeydi. Böylesine güzel bir merhamete karşılık olarak kendimi O'nun ilgisine bıraktım. Kadınlığının bir sorun olduğunu hiç düşünmedim bile.

Sonra O'nun bana olan sevgisi konusunu bulanıklaştıran şeyler duyduğum kiliselere ve konferanslara gittim. Bir şekilde krallığın ikinci sınıf vatandaşı olarak kurtuluşa eriştiğim izlenimine kapıldım. Kimsenin bunu doğrudan söylediğini sanmıyorum ama yine de alttan alta böyle bir izlenim vardı: Kadınlara güvenilmezdi ve zar zor kurtarılıyorlardı.

İlk kafa karıştırıcı karşılaşmam henüz üniversitedeyken oldu. Bir Hristiyan konferansında, harika bir tapınma zamanından sonra, pastör duaya başladı ve karısını platforma çağırdı. Binlerce kişinin çevrelediği platformda zarif ve hoş bir kadının çıkışını izledim. Sonra pastör bir dizi şakaya ve aşağılamaya başladı, ve bunların hepsinden kadın nasibini aldı. Kadın da birkaç tanesine şakayla karşılık verdi. Cemaat güldü ama ben kendimi biraz hasta hissettim. Adamın darbeleri kadınınkilerden biraz daha derine iniyor gibiydi. Sanki o kendi sınırlarını biliyordu ama adamda hiç sınır yoktu.

“Kadınlar olmasaydı biz erkekler nerede olurduk biliyor

musunuz?” diye sordu nazikçe. Onca aşağılamadan sonra şimdi güzel bir şey söyleyeceğini umuyordum.

“Erkekler hâlâ Bahçede olurdu.” Bütün salon kahkahalara boğuldu. Bu yorum karşısında kafası karışan bir tek ben miydim? Bir utanç dünyasından başka bir dünyada dalga geçilmek için mi çıkmıştım? Yüzüm kızardı ve gözyaşlarımın gözlerimden süzölmeye çalıştığını hissettim.

Ertesi gün ibadete katılmak yerine bahaneler uydurdum ve çocuk bakımı için gönüllü oldum. Ağlayan bebekleri sallarken Tanrı'nın beni sevdiğine inanmak beni daha rahatlatıyordu. Onları kucaklarken, Tanrı'nın benim hakkımda böyle hissettiğini hayal ettim. İçimde ağlıyordum ve O benimle nazikçe konuşuyordu. Ben O'nun kızıydım; O da benim Babamdı. Anlamadığım çok şey vardı ama O'nun sevgisi kesindi.

Kadınlar kendi cinsiyetlerine karşı aşağılayıcı sözler söyledğinde neden bunu kabul ederler? Korktukları için mi? Hayır, korkarım bu daha da derinlere iniyor. Bunun bir düzeyde doğru olduğuna ve bu nedenle istismarı hak ettiklerine inanıyorlar. Ama biz inanmıyoruz. Buna inanmayın. Tanrı kadınlara kadın oldukları için kızgın değildir. Bizi ikinci sınıf vatandaş olarak yaratmadı. Bizi bir babanın çocuğunu sevdiği gibi sever ve bize olan sevgisi kesindir.

Tanrım, beni kadın olarak yarattığın için Sana şükürler olsun. Bana değerimin gerçeğini ve Senin sevginin gerçeğini göster. Bugün kızlarını cesaretlendir ve güçlendir.

Güçlüyüm

O'NUN KIZI OLDUĞUM İÇİN
GÜÇLÜYÜM. İKİNCİ BİR DÜŞÜNCE
DEĞİLİM; BEN ONUN İLK AŞKIYIM.

TÜM SEVGİN

Tanrı insan değil ki, yalan söylesin.

ÇÖLDE SAYIM 23:19

Pek çok kadın, hayallerindeki erkekle evlenene ve ondan sonsuz sevgi sözü alana kadar kaderlerinin askıda olduğu yanılgısı içinde yaşıyor. Yol boyunca bir yerlerde O'nun hayali olduğumuzu unuttuk. Sevginin bizi bulmasını beklememize gerek yok: O bizi çoktan buldu. Önce İsa bizi sevdi. Sevilip sevilmediğimiz sorusu artık çözüme kavuşturulmalıdır.

Yine de yüzyıllar boyunca Havva'nın kızları Adem'in oğullarına şöyle haykırdı: “Bana tüm sevgini ver. Beni koru. Güvenlik ve emniyet için en derin ihtiyaçlarımı karşıla.” Adem'in oğulları cevap verdiklerinde, Havva'nın kızlarının dile getiremedikleri özlemlerini karşılayacakları umuduyla tutamayacakları beyanlarda bulunurlar. Her iki arayış da başarısız olmaya mahkûmdur çünkü her birimizin içindeki bu derin arzuları yalnızca Tanrı karşılayabilir.

John Eldredge'in mükemmel kitabı *Wild at Heart*'ta, erkeklerin tatminlerini “güzel saçlı bâkire” olarak adlandırdığı şeyde aradıklarında yaşadıkları hayal kırıklığını paylaşır. Peki ya kadınlar? Bizim umudumuz da aynı şekilde yer değiştirmiş değil mi? Bizi hayal kırıklığına uğratmaya mahkûm olmasına rağmen, tatmin için çok uzun süre Adem'e baktık. Adem Havva için bir kocadan çok daha fazlasıydı. Bazı açılardan bir tür babaydı, çünkü o erkekten doğan tek kadındı. Havva yılan tarafından günah işlemesi için kandırıldı ve

daha sonra Adem'in seçimiyle hayal kırıklığına uğradı, tıpkı kendi seçimiyle hayal kırıklığına uğradığı gibi. Gerçekte, gücünü bizden daha büyük bir şeyden alan erkekler isteriz.

Bu Adem'in oğullarının suçu değildir; onlar bize aradığımız kutsamayı veremezler ve biz onlara ruhlarımız üzerinde bu kadar çok güç vererek onları korkuttuk. Gerçekten ihtiyacımız olan kutsamaların yalnızca Tanrı'dan geldiğini öğrenmeliyiz. Tanrı'nın bize yeni bir ad koymasına izin vermeliyiz, çünkü artık gölgelerde saklanan Havva'nın kızları değil, ışığın ve vaadin kızları, O'nun geliniyiz.

Erkeklerle olan ilişkilerimizde sevgi bulabiliriz, arkadaşlık bulabiliriz, bir hayat arkadaşı bulabiliriz, ama asla bir Kurtarıcı bulamayız. Yalnızca İsa yalan söyleyemeyen İnsan'dır, çünkü O Gerçek'tir. O'nun Kutsal Ruhı aldığımız nefesten daha yakındır. İsa'da kurtarılırız, korunuruz, el üstünde tutuluruz ve sadece kusursuz bir şekilde seven Kişi için mümkün olan yollarla bir bütün haline getiriliriz.

*Tanrım, Sen yalan söylemesi imkânsız olan Gerçeksin.
Yalnızca Sen beni tamamlayabilirsin. Ruhum üzerinde Senden başkasına bu kadar güç verdiğim için beni başışla.*

Güçlüyüm

TAMAMLANMAMI ERKEKLERDEN ZİYADE
TANRI'DA BULDUĞUMDA GÜÇLÜYÜM.

IŞIKTA YÜRÜMEK

Ama O ışıktaki olduğu gibi biz de ışıktaki yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahattan arındırır.

1. YUHANNA 1:7

"O ışıktaki olduğu gibi, ışıktaki yürümek" ne demektir? Yanıtlamak için bir önceki ayete, 1. Yuhanna 1:5'e bakmamız gerekir: "Tanrı ışıktır; O'nda hiç karanlık yoktur." Tanrı sadece ışıktaki yürürmez; O ışıktır. Bu ışık herhangi bir dış örtüden kaynaklanmaz, O'nun varlığından kaynaklanır. O'nun hiçbir yerinde karanlık yoktur. Bu bizim için bırakın gözümüzde canlandırmayı, hayal etmesi bile zor bir kavramdır. Gördüğümüz her şey şu ya da bu şekilde gölgeli ve karanlıktır. Bildiğimiz her ışık kaynağı gölgelere neden olur. Elçi Yuhanna dışımızdan ya da çevremizden gelen ya da parlayan bir ışık kaynağından değil, bizden yayılan bir ışık kaynağından söz ediyordu.

Yuhanna doğal, fiziksel ışıktan değil, ruhumuzun ışığından söz ediyordu (Musa'da olduğu gibi cennette fiziksel olarak görülebilir olsa da). Bu karanlık ve gölgeli dünyada yüreğimizin paklığıyla ışıktaki yürürüz. İsa'nın kanının bizi temizlemesine izin vererek yaşamlarımızdaki karanlık alanları ortadan kaldırırız. Bu, diğer imanlılarla ve Tanrı'yla paydaşlığımızı yeniler ve sürdürür. Ancak, "Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz" (1. Yuhanna 1:8).

Eğer biraz olsun öz farkındalığımız varsa, çoğumuz asla günahsız olduğumuzu iddia etmeyiz. Ancak bu biz farkına varmadan

gerçekleşebilir. Davranışlarımızı haklı çıkardığımızda, suçladığımızda ya da mazeret ürettiğimizde, esasen hatasız olduğumuzu iddia etmiş oluruz. Konuşmalarımızda bunu duyabiliriz: “Özür dilerim. Biliyorum, yapmamalıydım ... ama (bahaneyi buraya ekleyin)!” Çoğumuz için bu mantık silsilesi çok tanıdaktır. Çocukluğumuzdan beri bunun bir türünü söylemişizdir. Ancak bu bir özür değildir; suçu başkasına atmanın bir yoludur. Eylemlerimizin sorumluluğunu üstlenene kadar gerçekten özür dilemiş sayılmayız.

“Özür dilerim, ama beni kızdırdın!” Bu, olayda başka seçeneğimiz olmadığını söyleyen bir suçlama tekniğidir. Birinci Yuhanna 1:8 bize günahsız olduğumuzu iddia etme yolunu izlediğimizde kendimizi kandırdığımızı ve “gerçeğin içimizde olmadığını” söyler. Gerçeğin bilgisine sahip olmak başka bir şey, onu yaşamak ise bambaşka bir şeydir.

Tanrı temiz eller ve saf bir yürek ister. Bunlar alçakgönüllülük, şeffaflık ve dürüstlikle gerçekleşir.

*Sevgili Tanrım, bana ışıkta nasıl yürüyeceğimi
ve her türlü karanlığa karşı suçlama ve mazeret
üretmeyi nasıl bırakacağımı göster.*

Güçlüyüm

IŞIĞIN KAYNAĞININ KENDİSİ BENİ GERÇEK
YOLUNDA YÜRÜTTÜĞÜ İÇİN GÜÇLÜYÜM.

İlişkilerde
Güçlü

ASLA REDDEDİLMEMİŞ

*Çünkü öfkesi bir an sürer,
Lütfu ise bir ömür.*

MEZMURLAR 30:5

Birini incittiğinizi veya üzdüğünüzü bildiğinizde ne yaparsınız? Zor yoldan öğrendim ki, eğer kendimi geri çeker, o kişiden kaçınır ya da bahaneler üretirsem, ilişki parçalanıyor. Öte yandan, kalbimi ona doğru çevirirsem, elimi uzatırsam –işin zor kısmı da burada– alçakgönüllülükle af dilersem, ilişkinin iyileşmesi için bir şans doğar. Başkalarından doğru tepkiyi görmesek bile ilişkilerimizde her zaman doğru yaklaşım budur. İnsanların sizi affetmemeyi seçeceği zamanlar olabilir, ama şunu bilmelisiniz: Tanrı asla bunu yapmayacaktır. O'nun sevgisi ve bağışlayıcılığı her zaman galip gelir. Yüzünü çevirmiş gibi hissettiğinizde bile, sizi asla reddetmeyecektir.

Tanrı'nın davranışlarımdan hoşnut olmadığını bildiğim zamanlar oluyor. Kendime karşı dürüst olduğum, tövbe ettiğim ve O'ndan bağışlanma dilediğim anda yüreğim O'nun ışığı ve sevgisiyle dolar. Yargılanmayı hak ettiğimi bilsem bile, O beni merhametiyle yıkar. Bana hemen şu güvenceyi verir: “Sen Benimsin. Seni seviyorum. Değişmek istediğine inanıyorum. Seni çoktan bağışladım. Şimdi bunu unutmamanın zamanı geldi.” Şu anda sizin de aynı şeyi bilmenizi istiyor.

Siz O'nun çocuğusunuz. Eylemlerinizi, sözlerinizi ya da davranışlarınızı reddedebilir, ama sizi asla reddetmeyecektir. Babanızı hoşnut etmeyen bir şey yaptığınızın bildiğinizde, uzaklaşmak yerine O'na doğru dönün. Uzaklaşmak ya da saklanmak süreci uzatır ve bizi O'nun "ömür boyu süren lütfunu" deneyimlemekten mahrum bırakır. Yüreğinizi açın ve hem O'nun sevgisini hem de öğrenilecek dersi alın.

Baba, hatalı olduğumda bunu bana göstereceğini, çünkü beni sevdiğini biliyorum. Hayatımın merhametle temizlenmesi gereken her alanını Sözün ve Ruhun aracılığıyla bana göster. Senden kaçmayı değil, Sana doğru koşmayı seçıyorum.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ YANILDIĞIMDA
NEREYE DÖNECEĞİMİ BİLİYORUM.

2

ANLAŞMAZLIKTA BARIŞ

*Mümkünse, elinizden geldiğince
herkesle barış içinde yaşayın.*

ROMALILAR 12:18

Bazen anlaşmazlıkları çözmek söylemekten daha kolaydır. Anlaşmazlık Hristiyanlar arasında olduğunda, en azından sorunları çözmek için aynı referans çerçevesine ya da standarda sahip oluruz. Ancak bazen insanlar barışmayı reddederler. O zaman ne yapacağız? Bunun birkaç kez başıma gelmesine yetecek kadar çok yaşadım. Bir arkadaşımı istemeden de olsa kırmıştım ve aramızda bir kırılma olduğunu hissetmiştim. Kalbimi yokladım ve ona gittim. Onu incitecek ya da kıracak bir şey yapıp yapmadığımı sordum. Bilgim olmadan da kırıcı olabileceğimi fark ettiğimi söyledim ve bu şekilde kalmak istemediğimi belirttim. Bana hiçbir şey yapmadığımı söyledi, yine de ölçülü mesafe devam etti. Ona bir hediye aldım, bir not bıraktım ve tekrar af diledim. Hiçbir yanıt alamadım. Tekrar yüz yüze görüşmeye gittim. Bana hayır, yanlış bir şey olmadığını söyledi ama yine de mesafeli kalmaya devam etti. Sonunda ortak bir arkadaşımıza gittim ve ona bu kişiyi kıracak ne yaptığımı bilip bilmediğini sordum. Bilmiyordu. Anlamlandırmaya çalışmak için tüm hikâyeyi ona anlattım. Sonunda, her şeyi dinledikten sonra, “Lisa, ondan seni affetmesini istedin mi?” dedi.

“Evet” dedim.

“Ona ulaştın mı?”

“Evet, defalarca,” dedim.

“Eğer tüm bunları yaptıysan ve o seni hâlâ kabul etmiyorsa, bu işin peşini bırakmalısın.”

Onun sözleri beni özgür kıldı. Romalılar 12:18’e itaat ettiğimi fark ettim: “Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın.” Kendimi çok suçlu hissettim ve ne yapacağımı şaşırdım çünkü işlediğim suçun ne olduğundan bile emin değildim. Gerçek şu ki, artık arkadaşılığımızdan hoşlanmıyor olması ya da hayatlarımızdaki mevsimlerin değişmiş olması tamamen mümkündür. Tanrı’nın bende ya da onlarda yaptığı işler nedeniyle bazı arkadaşlarımın hayatıma girip çıktığını gördüm.

Bizim sorumluluğumuz barışmak için dua etmek ve Tanrı’ya bu süreçte nasıl bir rol oynayacağımızı sormaktır. Barışmak istediğimiz kişiye alçakgönüllülük ve sevgiyle gittiğimiz halde hâlâ reddediliyorsak, bunun nedeni bazen o kişinin henüz yanıt vermeye hazır olmamasıdır. Canınız yanabilir, ama Tanrı’nın Sözü’ne itaat ederseniz asla başarısız olmazsınız.

Sevgili Tanrım, lütfen bana ilişkilerimde barıştıracı olma gücü ve başkalarının tepkilerinin benim kontrolüm dışında olduğunu bilme bilgeliği ver. Bana bağlı olduğu sürece, esenlik getirmeme yardım et.

Güçlüyüm

BAŞKALARIYLA VE TANRI’YLA BARIŞ
İÇİNDE YAŞADIĞIM İÇİN GÜÇLÜYÜM.

3

BEĞENİLER VE YÖNELİM

Koru beni, ey Tanrı, çünkü sana sığınyorum. RAB'be dedim ki, "Efendim sensin. Senden öte mutluluk yok benim için." ...Gözümü RAB'den ayırmam, sağımda durduğu için sarsılmam. Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor, bedenim güven içinde.

MEZMURLAR 16:1-2, 8-9

Beğenileriniz kararlarınızı yönlendirecektir. Beğenileriniz sonuçta yaşamınızın her alanını etkileyecektir. Tanrı'yi beğenilerimizin merkezi yapmak isteyen bizler için soru şudur: "Yüreğimi göremediğim bir Tanrı'ya nasıl bağlayabilirim?"

Bir şeyi nasıl yapacağınızı öğrenmek istiyorsanız, onu iyi yapmayı öğrenmiş biriyle konuşursunuz. Kral Davut Tanrı'nın ardından nasıl gidileceğini ve O'na olan tutkunun nasıl sürdürüleceğini biliyordu. Kendisinden önce hiç kimsenin yapamadığı kadar Tanrı'ya bağlandı. Davut Tanrı'nın sevgisinden ya da sadakatinden asla kuşku duymadı ve yaşamını O'na sürekli şükrederek geçirdi.

Bugünkü ayette Davut, sözleri aracılığıyla yüreğinin beyanlarını ortaya koyarak Rab'bi önüne koymaktadır. İster dua ederken, ister mücadele ederken ya da konuşurken olsun, yüreklerimiz her zaman söylediğimiz sözlerle açığa çıkar. Tersine, yürek de konuştuğumuz sözlerle dönüşür. Davut bu mezmurda, kendimize mal etmemiz gereken bazı güçlü gerçekleri ortaya koyar:

1. Tanrı'yı sığınağınız yapın... krallar bile kendilerini koruyamazlar.
2. O'nu kişiselleştirin... O'na Rabbiniz deyin.
3. O'ndan daha çok arzuladığınız bir şey olmadığını söyleyin.
4. O'nu sürekli olarak önünüze koyun.
5. O'na önceliğinizi verin ve O'nu yaşamınızla onurlandırın.
6. Yaptığınız her şeyde O'nu izleyin.
7. O'nun için mücadele edin, çünkü yetki O'ndadır.
8. Artık yetki sizde olmadığı için rahatlayın ve sevinin.
9. Bu güçlü gerçekler nedeniyle O'nda dinlenin.

Tanrı'ya olan sevgi ve antlaşma beyanlarımızı dile getirdikçe, aramızdaki bağlar güçlenir. Sözlerimiz ve bunlara karşılık gelen eylemlerimiz aracılığıyla yaşamlarımızdaki her ilişkiye girer ve bunları genişletme yeteneğine sahip oluruz. Sözcükler yaşamlarımızın kutsal alanlarını iyileştirip temizleyebildikleri gibi en içteki varlığımızı da yaralayabilirler.

Yüreğinizi Tanrı üzerinde eğitmek için, arkadaşlarınızı seçtiğiniz gibi sözcüklerinizi de akıllıca seçin. Az sayıda olabilirler ama değerlidirler. Ağzınızdan çıkan sözlerle O'nun ardından gidin ve Davut gibi, O'na olan tutkunuzun arttığını göreceksiniz.

Sevgili Tanrım, Seni tanımak istiyorum – Seni en değerli insan ilişkisinde yapacağım gibi tutkuyla ve bilinçli bir şekilde takip etmek istiyorum. Dua ederken ağızımı açtığımda, Sana olan sevgimin büyümesine izin ver.

Güçlüyüm

SÖZLERİM YÜCE TANRI'NIN SEVGİSİYLE
DOLU OLDUĞU İÇİN GÜÇLÜYÜM.

GÜVENDE VE EMİN

RAB ezilenler için bir sığınak, sıkıntılı günlerde bir kaledir.

MEZMURLAR 9:9

Cinsel ve fiziksel istismar salgın düzeyinde. Babam bana nasıl davranılmasını isterdi?

Bu, bize yakın erişimi olan kişilerle ilişkiler söz konusu olduğunda sorulması gereken çok önemli bir sorudur. Bu kişiler bir doktor ya da öğretmenden aile ve arkadaşlara kadar uzanabilir. Bir erkek arkadaş kadar yakın ya da bir koca kadar samimi biri olabilir. Ama lütfen beni dinleyin: Herhangi bir şekilde istismara uğruyor ya da tehlikeye atılıyorsanız, sessiz kalmanız sevgi dolu ya da sağlıklı bir davranış değildir. Suistimal eden ya da sizi kötüye kullanan kişilerle ilişki içinde kalmayın. Sağlıklı, sorumlu babaların kızlarını koruduğu gibi, sizin güvenliğiniz de göksel Babanız için çok önemlidir.

Göksel Babanız asla suistimale uğramanızı istemez. O sizin korunmanızı ve beslenmenizi ister. Diğer insanlar ya da kendi kötü seçimleriniz bile gözünüzü korkutmasın. Siz duruşunuzu sergilerken O sizi desteklemek için orada olacaktır. O'nun, "Orada bulunarak bunu sen istedin" ya da "Bunu kendi başına sen açtın" gibi yorumlar yapacağını asla düşünmeyin. O asla böyle şeyler söylemez! "Dışarı çık, evine git ve güvende ol!" der. İstismarı uygun makamlara bildirmek için sesinizi kullanma hakkına sahipsiniz.

Bu, romantik ilişkiler, arkadaşlıklar, iş ortaklıkları ya da yakın bağlarınız olan herkes için geçerlidir. Luka bize "size kötü

davrananlar için dua etmemizi” söyler, ancak dua uzaktan da aynı derecede güçlüdür (Luka 6:28). Pavlus bize şöyle der: “Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın” (Romalılar 12:18). “Elinizden geldiğince” ifadesi, bunun bir dereceye kadar onlara bağlı olduğunu ima eder. Size zarar vermek isteyenlere karşı tavır alma ve sağlıklı bir mesafeyi koruma hakkına ve becerisine sahiptir. Eğer kontrolcü biriyle ilişkiniz varsa ve ona yüz yüze karşı koyamayacağınızı düşünüyorsanız, o zaman onunla yüz yüze görüşmeyi reddedin. Ve kesinlikle, hiçbir koşulda cinsel veya fiziksel istismara katlanmak zorunda değilsiniz.

Size zarar veren biriyle aranızda mesafe yaratmak sadece sizi korumakla kalmaz, aynı zamanda davranışlarının kabul edilemez olduğunu ve bununla başa çıkılması gerektiğini bilmelerini sağlar. Birini, gelecekte size veya hayatınıza erişmesine izin vermeden affedebilirsiniz. Onları bağışlamak Tanrı'nın çok değer verdiği ruhunuzun sağlığını koruyacaktır.

Siz Tanrı'nın sevgili kızısınız. O'nun size nasıl davranılmasını istediğini bilin.

Rab İsa, yaşamımdaki zehirli ilişkilerle başa çıkabilmem için bana güç ve bilgelik ver. Benimle birlikte duracağına güveniyorum.

Güçlüyüm

İSTİSMARCI VEYA ZARARLI İLİŞKİLERE
SINIR KOYDUĞUMDA GÜÇLÜYÜM.

ARKADAŞLIKTA HİKMETLİ

Açık bir azar, gizli tutulan sevgiden iyidir. Düşmanın öpücükleri aldaticıdır, ama dostun seni iyiliğin için yaralar.

ÖZDEYİŞLER 27:5-6

Arkadaşlığın üzerimizde güçlü bir etkisi olabilir. Gerçek dostlar bize doğruyu söyleyecek, gururumuzu incitebilecek ama nihayetinde bizi iyileştirecek sözler söyleyeceklerdir. Güvenilebilecek arkadaşlar bize duymak istediklerimizden ziyade duymamız gerekenleri söyleyeceklerdir. Öte yandan, “kötü arkadaşlıkların iyi huyu bozduğu” konusunda uyarılırız (1. Korintliler 15:33). Etrafınızı sevmediğiniz insanlarla değil, sevmek istediğiniz insanlarla çevirmek hikmetli olacaktır.

İşte güçlü kadınların nasıl arkadaş seçeceğine dair bazı düşünceler:

Öncelikle, arkadaşlarınızın size karşı değil, sizin için olduğundan emin olun. Sıklıkla şikâyet etme düzeyinde mi bağlantı kuruyorsunuz? Onların yanından yıpranmış, tükenmiş veya kızgın hissederek mi ayrılıyorsunuz? Gelişiminize yatırım yapan arkadaşlar bulmaya çalışın ve kendiniz de bu tür bir arkadaş olun.

İkinci olarak, büyümeniz için sizi zorlayan ve olmak istediğiniz kişiye odaklanmanıza yardımcı olan bir arkadaş istersiniz. Kutsal Yazılar bize Süleyman’ın Özdeyişleri 27:17’de “Demir demiri biler, İnsan da insanı...” der. Pohpohlamak, şımartmak ya da duymak istediklerini söylemek yerine gerçeği sevgiyle söyleyen bir arkadaşla sahip olmak ve öyle olmak istersiniz. Anlaşmazlık sağlıklı olabilir ve “[bu tür] bir arkadaşın yaralarına güvenilebilir.”

Sabırlı olun. Güven zaman alır. Arkadaşlık zaman alır. Samimiyet aşırı paylaşımın aynı şey değildir. Sırf siz onlar hakkında bilmeniz gerekenden fazlasını biliyorsunuz ya da onlar sizin hakkınızda bilmeleri gerekenden fazlasını biliyor diye birini gerçekten tanımış olmazsınız. Bir anda ortaya çıkan ve aynı hızla kaybolan arkadaşlıklar gördüm. Değerli olan her şey gibi, sağlıklı arkadaşlıklar da emek ister. Bir çatışmanın üstesinden gelene kadar gerçek ya da sahte bir arkadaşım olup olmadığını bilmediğimi öğrendim.

Sosyal medya aslında arkadaşlık kurmak için değil, tanıdıklar edinmek için kurulmuştur. Bu yüzden arkadaşlarınızı seçerken dikkatli ve bilinçli olun. Dua edin ve Babanız'dan yaşamınızın bu dönemi için doğru türde arkadaşlar isteyin. O, bir "düşman" ile gitmek istediğiniz yönde ilerleyen biri arasındaki farkı ortaya çıkarabilir. Sizi sürekli küçümseyen, ihanet eden ya da dışarıda bırakan biri varsa, kendinize neden arkadaş olduğunuzu sorun. Güdülerinizi kontrol edin. Sağlıksız bir kalıba mı sıkıştınız? Popüler olmak istediğiniz için mi? Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın isteğini ayırt etmek için dua edin.

Herhangi bir sayıda ve her türden insanla nazik, arkadaş canlısı ve iyi ilişkiler içinde olabiliriz. Ancak yakınlaştığınız ve yatırım yaptığınız kişiler için, her ikinizin de birbirinize sevgi içinde gerçeği söylediğinizden emin olun.

Tanrım, topluluk içinde olmamın ve dostluk içinde ve arkadaşlıklar aracılığıyla büyümemin Senin isteğin olduğunu biliyorum. Zamanımı kiminle geçireceğimi hikmetle seçmeme yardım et.

Güçlüyüm

BENİMLE BİRLİKTE BÜYÜYENLERE
ARKADAŞLIK ETTİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

ADİL TANRI

*Duruşmada ilk konuşan haklı görünür,
Başkası çıkıp onu sorgulayana dek.*

ÖZDEYİŞLER 18:17

Ne zaman bir odada, bir sohbetle ya da sosyal medyada birden fazla kişi varsa, çatışma potansiyeli vardır. Çoğu zaman tartışmanın her iki tarafındakiler de haklı olanın kendileri olduğuna inandıkları için ayaklarını yere vurur ve dinlemeyi reddederler.

İsrailoğulları Mısır esareti altındayken, anlaşmazlıkların şiddet ve gözdağı yoluyla çözüldüğünü görmüşlerdi. Yeni özgürlük dönemlerinde sağlıklı bir anlaşmazlık çözümü modeline ihtiyaçları vardı.

Mısır topraklarındaki kölelik yaşamlarını, Tanrı'nın varlığının bulutu ve koruması altındaki bir yaşamla değiştirmişlerdi. Bu, taştan putların ve kör imgelerin egemenliğinden, kutsal ve doğru, sevecen ve müthiş olan diri Tanrı'ya geçmek anlamına geliyordu. Bu ateş ve sevgi Tanrısı, sunularla yatıştırılan Mısır tanrılarına hiç benzemiyordu. İsrail'in Kutsal Olan'ına ruhta ve gerçekte hizmet edilmeliydi. Ve O'nun egemenliğinin temeli adaletti. "O yönetir doğrulukla dünyayı, O yargılar adaletle halkları" (Mezmurlar 9:7).

Adil olmayan bir muameleye maruz kaldığımızda, sonunda adaletin yerini bulacağına güvenebiliriz. Her birimizin içinde adalet için umutsuz bir özlem vardır, ama dürüst olursak yanlış değerlendirmişizdir. Hikâyenin diğer tarafını duyana kadar haklı olduğumdan emin olduğum pek çok kişi ya da durum olmuştur.

Pavlus'un 1. Korintliler 4:5 ayetindeki uyarısının nedeni de budur: "Bu nedenle, belirlenen zamandan önce hiçbir şeyi yargılamayın. Rab'bin gelişini bekleyin. O, karanlığın gizlediklerini aydınlığa çıkaracak, yüreklerdeki amaçları açığa vuracaktır. O zaman herkes Tanrı'dan payına düşen övgüyü alacaktır."

Anlaşmazlıklarımızda O'nun bilgeliğini arayabilir ve eninde sonunda yargının ve kurtuluşun O'na bağlı olduğu konusunda rahatlayabiliriz. O'nun önderliğinde yürüdüğümüzde, ceza verme, intikam alma ya da rızaya zorlama sorumluluğumuz olmadan doğruluk ve merhametle karşılık verebiliriz. O'na dua edebilir ve O'nun harekete geçmesini ve öğüt vermesini izleyebiliriz. Ne de olsa O, her zaman bizimle birlikte olan Harika Öğütçü'dür.

Tanrım, üzerimdeki baskı kalktığı için Sana şükürler olsun; Sana güvenebilir ve anlaşmazlık zamanlarında Senin önderliğine başvurabilirim.

Güçlüyüm

ANLAŞMAZLIKLARDA ADİL TANRI'YA
GÜVENDİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

DEDİKODU GEÇİRMEZ

*Başkasını küçük gören sağduyudan yoksundur,
Akıllı kişiye dilini tutar. Dedikoducu sır saklayamaz,
Oysa güvenilir insan sırdaş olur.*

ÖZDEYİŞLER 11:12-13

Hepimizin başına gelmiştir: Güzel bir sohbet yapıyorsunuzdur ve aranızdan biri dedikodu yapmaya başlar. Birinin buna bir son vermesi umuduyla etrafınıza bakırsınız. Ama ne kadar uzun süre dinlerseniz, bununla yüzleşmekten o kadar rahatsız olursunuz. Kendinizi duyduklarınızla baş edebileceğinize ikna ediyorsunuz; ne de olsa olgun ve bilgesiniz... Tarafsız kalabileceksiniz. Sonradan fark edeceğiniz şey, görüşünüzün bulanıklaşmış olduğudur. Tartışılan kişiyi bir dahaki sefere gördüğünüzde, bu garip olacaktır. Ya da bir dahaki sefere sadece adını duyduğunuzda, sadece eylemlerini değil, güdülerini de yargılamak için baskı hissedeceksiniz. Dedikodu yapmaktan kaçınmak zor olsa da dedikodu dinlemek bile bizi lekeler (Süleyman'ın Özdeyişleri 17:4). Bu, sosyal medyada yönetmemiz gereken çok gerçek bir günlük dinamiktir.

Taraf olmaktan kaçınmak için öncelikle dedikodunun ne olduğunu anlamak bize yardımcı olacaktır. Merriam-Webster dedikoducuyu “başkaları hakkında kişisel ya da sansasyonel gerçekleri ifşa etmeyi alışkanlık haline getiren kişi” olarak tanımlar. Dedikoducu, mahrem bilgileri durumla doğrudan ilgisi olmayan kişilerle paylaşmayı alışkanlık haline getirmiştir. Herkes zaman içinde bir noktada dedikodu yapmıştır. Ancak dedikodu yapan biri

bunu hiç düşünmeden yapar. Deneyimlerim bana, dedikodu yapma nedenlerinin kendilerini geçerli ve önemli hissetmek istemek kadar masum ya da birinin itibarını yok etmek istemek kadar karanlık olabileceğini öğretti.

Dedikodu ilişkileri zehirler ve gerçeği çarpıtır. Dedikodu her zaman güvene ihanettir. Örtbas edilebilecek bir sır, bir olay, bir çatışma bir başkasının çıkarı için tekrarlanır. Bir kişi, diğer kişinin güvenlik, konum veya nüfuz kazanabilmesi için satılır. İnsanlar statü kazanmak, dikkat çekmek, eğlenmek ya da kendilerini daha iyi hissetmek için dedikodu yapar. Diğerleri ise bir kişiyi sözleriyle yargılayarak cezalandırmak ya da haddini bildirmek için dedikodu yapar.

Bizim görevimiz bu değildir. Kutsal Ruh yüreğimizi yumuşatır, böylece biri hakkında konuştuğumuzda denetlendiğimizi hissederiz. Düşman söylediklerinize dikkat ettiğinizi bilirse, izlediğiniz, okuduğunuz ya da duyduğunuz şeylerle size çelme takmaya çalışabilir. Ona izin vermeyin. Dedikoduya karşı korunmak yüreğinizi korumanın çok önemli bir parçasıdır. Bu tür konuşmalardan uzak durmaya karar verdiğinizde, bu durumların üstesinden nasıl geleceğinize dair bilgeliğe için Ruh'a yönelin. Bazen en iyisi ayağa kalkıp uzaklaşmaktır. Ağzınızın sizi o karanlık yola sürüklemesini istemezsiniz. Kimsenin size yakın olanlar hakkında kötü konuşmasına izin vermeyin. Bunun yerine dua edin, sevin ve gerektiğinde onlarla yüzleşin.

Tanrım, ağızıma ve kulaklarıma göz kulak ol ki yüreğimi kirliletmeyeyim. Yerimi nazikçe ama sağlam bir şekilde nasıl koruyacağımı, hayatımı nasıl düzenleyeceğimi ve ruhumdaki denetime nasıl karşılık vereceğimi bana öğret..

Güçlüyüm

HER TÜRLÜ DEDİKODU YERİNE YAŞAM
SÖZLERİ SÖYLEDİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

AYNI DÜŞÜNCEDE OLMAK

Birbirinizle aynı düşüncede olun. Böbürlenmeyin; tersine, hor görülenlerle arkadaşlık edin. Bilgiçlik taslamayın. Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya dikkat edin.

ROMALILAR 12:16-17

Birbirimizle aynı düşüncede olmak ya da barış içinde yaşamak, Mesih'in bedenindeki diğer kişilerle uyumlu, ahenkli ve dostluk içinde yaşamaktır. Bu uyum içinde yaşama görevi hem kilise duvarlarının içinde hem de dışında geçerlidir. Sahip olduğumuzu düşündüğümüz her türlü ayrımı bir kenara bırakmak kolaydır, çünkü Mesih'te hepimiz biriz. Bunu anladığımızda, yaşamlarının hangi döneminde olurlarsa olsunlar, Tanrı'nın hizmetinde beklenmedik kişilerle dostluk kurabiliriz. Bugünkü ayet, gurur ve kendini beğenmişliğin başkalarıyla uyumsuzluk içinde yaşamamıza neden olacağı konusunda bizi uyarmaktadır. Bunun bir nedeni kibrin kötülüğe kötülükle karşılık verme hakkına sahip olduğumuzu düşündürmesidir ki bu Kutsal Yazılar'ın bizi yapmaya teşvik ettiği şeyin tam tersidir. Unutmayın, Mesih'te bir hizmetkârın doğasını benimsemeliyiz. Bu, doğru olanı yaparak doğru olanın örnekleri olarak yaşadığımız anlamına gelir.

Böbürlenme ve bilgiçlik bir kenara bırakıldığında, tokat atıldığında öbür yanağımızı çevireceğiz, mintanımız istendiğinde abamızı da

vereceğiz ve fazladan bin adım daha atacağız. Başkalarının iyiliği için doğru olanı yapmak ve bizi ilgilendirdiği kadarıyla herkesle aynı düşüncede olmak için büyük çaba göstermemiz öğütlenir. Bu, Babamız'a karşı çocuksu bir güven geliştirmek anlamına gelir. Yalnızca O her tarafı bilir – hikâyenin her sayfasındaki her satırı. O sadık ve gerçek yazardır.

Gerilimin çok yüksek olduğu bir zamanda yaşıyoruz ama yine de insanlar nezakete karşılık veriyor. Günüm boyunca hareket ederken, fark edebileceğim insanlar arıyorum. Onlara iltifat ediyorum, yardım ediyorum ya da sadece selam veriyorum. Çok fazla sayıda insan kulaklıklarını takmış ve gözlerini kaçırmış bir şekilde hayatlarını hızla sürdürüyor. Sizi güçlü olmaya ve nezakete bir şans vermeye davet ediyorum. Irksal gerilimin ya da maddi gururun varlığını inkâr etmek bu durumu iyileştirmez. Proaktif olalım. Yüreğinizde saklı olabilecek her türlü önyargı alanının açığa çıkması için dua edin. Eğer bulursanız, üzerine gidin ve tövbe edin. Sizi haklı çıkarmaya ya da mazeret üretmeye teşvik edecek her türlü gurur at gözlüğünü bir kenara bırakın ve alçakgönüllülük elbisesini giyin.

Baba, başkalarıyla aynı düşüncede olmam ve uyum içinde yaşayabilmem için yaşamımdaki her türlü gurur ve önyargı alanını açığa çıkar.

Güçlüyüm

BAŞKALARIYLA AYNI DÜŞÜNCEDE
OLDUĞUMDA GÜÇLÜYÜM.

9

TANRI'NIN TOPLULUĞUNDA BÜYÜMEK

Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz.

YUHANNA 15:14

Mesih'in dostları sizin için gerçek dostlar olacaktır. İyi yaşadıkları için iyi konuşacaklardır. "Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz" (Yuhanna 15:14). İsa burada açıklar. Dostlar O'nun buyruklarını yerine getirir ve başkalarını da aynıını yapmaya teşvik ederler. O'na olan sevgilerini kanıtlamak için değil, O'nu sevdikleri için buyrukları yerine getirirler.

Gerçek dostlar sizi her zaman daha yükseğe çıkaracak ve Rabbimiz'i hoşnut edecek şekilde yürümeniz için sizi zorlayacaklardır. Sizinle zaman geçirmek isteyecek ve gelişiminizi önemseyeceklerdir. Sizinle birlikte güler ve ağlarlar. Yaşam dönemleri sizi ayırabilir, ancak gönülden dost olduğunuz için, tekrar bir araya geldiğinizde sanki hiç zaman kaybetmemiş gibi olursunuz. Gerçek dostlar büyümenizden, iyiliğinizden ya da başarılarınızdan korkmaz, aksine bunları sanki kendi başarılarıymış gibi sizinle birlikte kutlarlar. Hepimizin arkamızda, yanımızda ve önümüzde bir kadın topluluğuna ihtiyacı vardır. Bu ilkeler gençken olduğu kadar yaşlıyken de geçerlidir.

"Yalnız biri yenik düşer, Ama iki kişi direnebilir. Üç kat iplik kolay

kolay kopmaz” (Vaiz 4:12). Dostlar duada sizinle birlikte ve sizin için savaşır, aracılık eder ve tek başınıza sahip olamayacağınız gücü size verir. Dostlar O’nun adıyla bir araya geldiklerinde güçlü bir şey olur. İsa şöyle demiştir: “Nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de orada, aralarındayim” (Matta 18:20). Bu vazgeçilmez dostluk türü için inanılmaz bir kutsamadır.

Dostlar Kutsal Yazılar’ı birlikte araştırır ve birbirlerinde Kutsal Ruh’un gücüne hayran kalırlar. Cesaretiniz tam olsun. Tanrı burada, yeryüzündeki kızlarında güzel ve derin bir çalışma yapmaktadır.

Dostların anlaşılamadığı zamanlar olacaktır, ama bu dağılmamız gerektiği anlamına gelmez. Birbirinizi koruyun ve kolların çünkü biz topluluk içinde büyümek için yaratıldık. Büyüme her zaman hatalar ve aksilikler olacağı anlamına gelir, ancak birbirimize bağlı olduğumuzda en kötüsünü aramak yerine en iyisini bekleriz.

Hayatınızda bu tür ilişkiler yoksa, ileriye dönük olarak bunları inşa etmeye niyetli olun. Dua edin ve Tanrı’nın rehberliğini ve tanrısal bir bağ kurmanın yeni yollarını isteyin. İlk başta korkutucu görünebilir çünkü bazı insanlar bu düzeyde bir bağlılık istemezler. Risk alın ve elinizi uzatın. İster dua ederken, ister ders çalışırken ya da birbirinizin arkadaşlığından keyif alırken bir araya gelin, bu hanımlarla geçireceğiniz zaman onsuz yapamayacağınız bir şeydir.

Tanrım, gerçek bir dost olmak ve gerçek dostluklar kurmak istiyorum. Nerede ve nasıl kuracağımı bana göster.

Güçlüyüm

MESİH’TEKİ KARDEŞLERİMLE BİRLİKTE
OLDUĞUMDA GÜÇLÜYÜM.

MessengerX

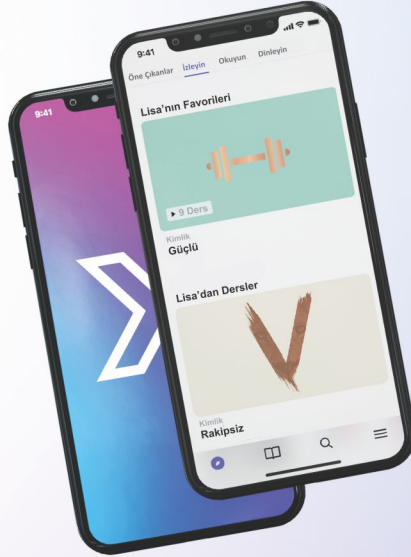
Günelik Öğrenci Yetiştirme Uygulamanız

Tamamen Ücretsiz!

Sadece mobil cihazınıza indirin ve kullanmaya başlayın! Ya da aşağıdaki web versiyonunu kullanın:

[MessengerX.com](https://messengerx.com)

125 'dan Fazla Dil ve Artış Sürüyor

125 'ten fazla dilde mevcut içeriği görüntüleyin ve indirin

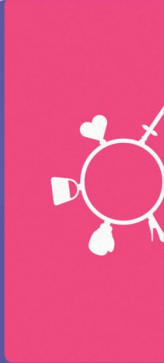
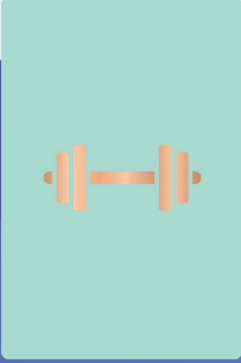
Kaynakları arkadaşlarınızla paylaşın ya da çalışma grubu kurun.

Sürekli yeni içerikler ekleniyor.

İzleyin. Okuyun. Dinleyin.

Kurslar, ekitaplar, sesli kitaplar, kısa filmler ve izlemeniz, okumanız ve dinlemeniz için daha fazlasını içeren zengin bir kütüphaneyi keşfedin.

En Önemli Konularda Büyüyün

Bu konuları keşfedin: aile dinamikleri, sağlıklı ilişkiler, eşinizi bulmak, pornografiden özgürlük, imanınızı bina etmek, Tanrı'dan işitmek, iş dünyasında önderlik ve daha fazlası!

Gelişim Yolculuğunuz

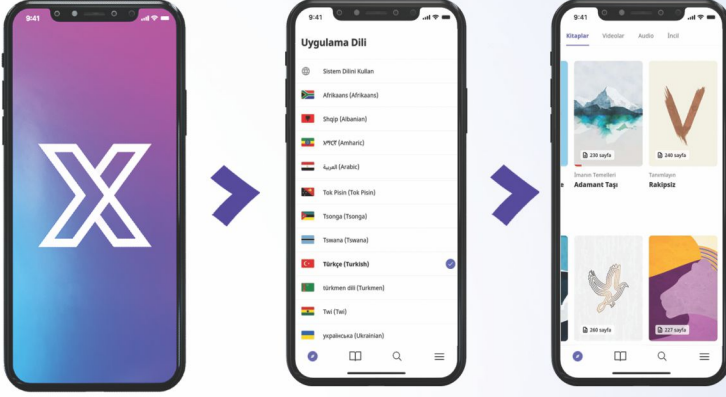
MessengerX bir sonraki adımınızı atmanıza yardımcı olmak için var; bu nedenle ilerlemenizi sürdürmenize yardımcı olacak güçlü araçlar içeren bir öğrenci yetiştirme yolculuğu tasarladık.

Seveceğiniz Harika Özellikler!

- Sözü yaymanıza ve hatta çalışma grubu kurmanıza yardımcı olan basit & kolay paylaşım araçları.
- Chromecast ve favori akıllı TV'lerinize AirPlay ile bağlantı.
- Tüm cihazlarınızda ilerlemenizi kaydedin. Hızlı erişim için kitaplığınıza favorilerinizi kaydedin.
- Çevrim dışı görüntülemek için cihazınıza indirin.
- Tam olarak aradığınızı bulmanız için güçlü arama & filtreleme.
- Sesli kitapların, sesli Kutsal Kitap'ın ardışık bölümlerini ve hatta tapınmaları kendi dilinizde otomatik olarak çalın!

MessengerX- 1-2-3 kadar kolay!

- 1 App Store ya da Google Play'den **MessengerX** uygulamasını indirin
- 2 Bir hesap oluşturun ve dilinizi değiştirin
- 3 Favori kaynaklarınızı tarayın, okuyun, izleyin, dinleyin, indirin ve paylaşın

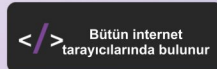
Öğrenci olarak Yetişin, Öğrenci Yetiştirin

MessengerX'in bir üyesi olarak dünyanın her yanındaki insanlara kaynaklar sağlama hizmetine yardım edeceksiniz.

Çünkü herkesin bilmeye hakkı var!

MessengerX.com

Savaşta
Güçlü

UYANIK VE TETİKTE

Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşiyor.

1. PETRUS 5:8

Düşmanımız bizi uykuda ve gafil avlamak için sinsice dolaşmaktadır. Bu ayette ayık ve uyanık sözcüklerini kullanır. Ayık olmanın karşıtı sarhoş olmaktır. Sarhoşlar etraflarında gerçekten neler olup bittiğinin farkında değildir. Algıları ve bakış açıları bulanıktır, bu da tepki sürelerini yavaşlatır ve muhakemelerini bozar. Ayık ve uyanık olmak, nöbet tutarken tetikte ve dikkatli olmaktır.

Birinci Petrus'taki ayet İblis'i, yutmak için kolay av arayan kükreyen bir aslana benzetir. O bizi gerçek anlamda yiyip bitirmez; bizi başka, daha ince yollarla yutar. Daha az belirgin olsalar da, daha az tehlikeli değildirlere. Sevincimizi, huzurumuzu, dinlenmemizi, gücümüzü yer bitirir; sağlığımıza, ilişkilerimize ve düşüncelerimize saldırır. Bir karmaşa gürültüsü yaratmak için suçlamalarda bulunur. Tanrı'nın, Şeytan'ın arayışının kararlılığını ve ısrarını göstermek için aç bir aslanın korkunç görüntüsünü kullandığına inanıyorum. Bir aslanın avını fark ettiğı kadar kesin bir şekilde gücenikliğın ve acılığın kokusunu kolayca alır.

Aslanlar kana duyarlıdır ve bu kan bizim yaralı yerlerimizden akar.

Acıyı görmezden gelerek ve yüzeysel olarak örterek yaralarımızın kanamaya devam etmesine izin vermemeliyiz. Uyanık ve tetikte olmanın bir parçası da yaralarımızı iyileşmesi için Babamız'a götürmektir. O yaralarımızı saracak ve Kutsal Ruh'unun gücüyle bizi iyileştirecektir. Küçük ve tehdit edici görünmeyen yaralar için bile uyanık olalım. Onları erken yakaladığımızda, nöbet için bakış açımızı ve mantığımızı koruyabiliriz.

*Baba, düşmanın sinsi faaliyetlerine karşı beni bilinçli kıl.
Yaralarımı özenle Sana getirmeme yardım et ki, onları
iyileştirebilesin. Beni koru, iyileştir ve savaşmaya devam
ederken bana hem özdenetimli hem de uyanık olmayı öğret.*

Güçlüyüm

DİKKATLİ OLDUĞUMDA, GÜCENİKLİĞE
KARŞI TETİKTE GÜÇLÜYÜM.

2

CİNSİYETLER ARASINDA BARIŞ

*Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu
Birbirinize düşman edeceğim.
Onun soyu senin başını ezecek,
Sen onun topuğuna saldıracaksın.*

YARATILIŞ 3:15

Baktığımız her yerde erkekler ve kadınlar arasında bir savaş görüyoruz. Zayıf, öfkeli erkekler ve yaralı, öfkeli kadınlar acıları için birbirlerini suçluyor ve her biri diğerinin durumu düzeltmesini istiyor. Ancak ne erkekler ne de kadınlar bu yerleri iyileştirebilir... Sadece Tanrı bizi hayallerimizdeki bahçeye geri döndürebilir.

Yılanın bahçede Havva'yı hedef almasından bu yana, kadın ve yılan arasında peygamberlikte bildirilen savaş hâlâ devam etmektedir (Yaratılış 3:15). Tanrı'nın kızları, Adem'in yersel oğulları sizi bu yılandan kurtaramaz... Bunun için göksel bir Prens gerekecektir. Yılanın amacı her zaman aynı olmuştur: Havva'nın kızlarının saygınlıklarını, güçlerini ve onurlarını ellerinden almak ve böylece onları güçsüz kılmak. Ve kadınlar saygınlıklarından yoksun bırakılıp aşağılandıklarında, erkekler de utanç duyarlar, çünkü kadın erkeğin yüceliğidir (1. Korintliler 11:7).

Bu mücadelenin gerçekte ne olduğunu göreceksiniz cesarete sahip olmanızı istiyorum: Bir yılan tarafından gücünüz, saygınlığınız ve

giyiminiz elinizden alınıyor! Bunu görmeli ve öfkelenmelisiniz. Çünkü ancak o zaman gerçek düşmanınızla savaşıacak ve sadık ve gerçek Kral'a tam bağlılığınızı sunacak kadar cesur olacaksınız. O zaman çiplaklığınızı görkemle örtecek giysiler bulacaksınız. Savaştığımızın erkekler ya da kocalarımız değil, canlarımızın düşmanı olduğunun farkına varacaksınız. Kabustan uyanmalı ve rüyanın yeniden kurulması için haykırmaya başlamalıyız.

Sözünü ettiğim, ruhunuzun derinliklerindeki bu ılıktır. Bir erkeğin size getirebileceğinden daha derin bir sevgi, yakınlık ve birliktelik arzuluyorsunuz. Yeryüzünde bulunanlardan daha güvenli bir sığınak özlüyorsunuz. Göksel bir Prensin sevgisi için yakarıyorsunuz. İster inanın ister inanmayın, size bir sır vereceğim. O da sizi yürekten arzuluyor. Bu arzu tohumunu yüreğinizin derinliklerine eken O'dur ve özleminizi yalnızca O giderebilir.

Eğer yanlış yerlere bakmaya devam edersek, tatmin arayışımızda sürekli olarak hüsrana uğrarız. Erkekler sizin sorunuz ya da yanıtınız değildir! Gözlerimizi göğ'e kaldırmalıyız, çünkü yardımımız göğü ve yeri Yaratan Rab'den gelir (Mezmun 121:1-2). Ancak o zaman sevinç kaynağımızı bulabilir, gücümüzü ve onurumuzu geri kazanabiliriz.

Baba, yanlış düşmanlarla savaşmak ya da yanlış yerlerde tatmin aramak istediğimde, bana Sana bakmam gerektiğini hatırlat. Sen benim Kurtarıcım'sın, sevincimin kaynağısın!

Güçlüyüm

TANRI'NIN OĞULLARI VE KIZLARI ARASINDA
BARIŞ SAĞLADIĞIMDA GÜÇLÜYÜM.

BAĞIŞLAMAKLA SAVAŞ

Şöyle ki, Göklerin Egemenliği, köleleriyle hesaplaşmak isteyen bir krala benzer. Kral hesap görmeye başladığında kendisine, borcu on bin talantı bulan bir köle getirildi. Kölenin ödeme gücü olmadığından efendisi onun, karısının, çocuklarının ve bütün malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu. Köle yere kapanıp efendisine, 'Ne olur, sabret! Bütün borcumu ödeyeceğim' dedi. Efendisi köleye acıdı, borcunu bağışlayıp onu salıverdi.

MATTA 18:23-27

Bağışlama bir şifa eylemidir. Bizi acıdan kurtarır ve suçluluk duygusundan özgür kılar. Ancak bağışlama aynı zamanda ruhsal savaşta da kilit bir unsurdur. Gerçek savaşınız sizi inciten kişiyle değil, ruhunuzun ebedi düşmanıyladır. Bağışladığımızda, onun silahlarından birini elinden almış oluruz, çünkü bağışlamadan yaşayanlar saldırıya açık olurlar.

Bugünkü bölüm bize bağışlamamanın karanlık dehlizleri hakkında daha fazla bilgi verir. Kendinizi köle yerine koyun. Ödeyemeyeceğiniz bir borcun ödenmesi için Kral'ın huzuruna çıkarılmanın dehşetini hayal edin. Tamamen çaresiz ve umutsuz bir şekilde yere kapanır ve ona sabırlı olması için yalvarırsınız, bir şekilde ve bir zaman hepsini geri ödeyeceğinizi söylersiniz. Ama Kral sizin şartlarınızı kabul etmek yerine merhamet eder. Ona asla geri ödeyemeyeceğinizi

bildiği için borcunuzun tamamını siler. Dayanılmaz yükünüz ortadan kalktı! Kral'ın iyiliği karşısında şaşkına döndünüz.

Kral'ın merhamet örneğini izlemek yerine, size borçlu olanların olduğunu hatırlıyorsunuz. Bu yüzden onları bulup borçlarını ödemelerini talep ediyorsunuz – her ne kadar onlar da bir zamanlar sizin gibi ödeme konusunda umutsuz olsalar da (Matta 18:28-31). Matta'daki benzetmede, bağışlanan köle tam da bunu yapar ve Kral bunu öğrendiğinde şöyle der: “Ey kötü köle!” dedi. ‘Bana yalvardığın için bütün borcunu bağışladım. Benim sana acıdığım gibi, senin de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?’ (Matta 18:32-33).

Bu benzetmede Kral göksel Babamız'dır, bizler ise köleyiz, Hristiyan kardeşlerimiz de diğer kölelerdir – ve ruhumuzun düşmanı işkenceci rolünü oynamaktan mutluluk duyar. Bağışlamadığımızda, başkalarını suçluluk ve mahkûmiyet zincirlerine hapsederiz ve karşılığında asla ödeyemeyeceğimizi bildiğimiz bir bedeli ödeyene dek işkencecilere teslim edilirim. Bunun yeryüzündeki bir tür ceennemi tarif ettiğine inanıyorum. Hepimiz başkalarında bağışlamayı reddettikleri şeyler yüzünden işkence gören insanlarla karşılaşmışızdır. Bu şekilde davrandığımızda, düşmanın işini onun için yapmış oluruz. Birbirimizin üzerindeki zincirleri kaldırmanın zamanı geldi.

Tanrım, bağışlamayarak hapsettiğim herkesi ortaya çıkar. Beni serbest bıraktığın gibi onları da serbest bırakmayı seçiyorum.

Güçlüyüm

KRAL TARAFINDAN BAĞIŞLANDIĞIM GİBİ
BEN DE BAĞIŞLADIĞIMDA GÜÇLÜYÜM.

SIĞINAĞINIZ

*'Tanrı, seni korumaları için
Meleklerine buyruk verecek.'*

LUKA 4:10

Coğu zaman meleklerin beni koruduğunu unutuyorum, ama unutmamalıyım. Davut'un Mezmurlar'da bize sunduğu tasviri seviyorum: "Acı bana, ey Tanrı, acı, çünkü sana sığınyorum; Felaket geçinceye kadar, kanatlarının gölgesine sığınacağım" (Mezmurlar 57:1).

Tanrı bizim koruyucumuzdur. Kendimi koruma yeteneğimin çok sınırlı olduğunu uzun zaman önce öğrendim. Sığınmamız gereken kişi Tanrı'dır. Haksız yere suçlandığınızda, iftiraya uğradığınızda ya da sadece yalan söylendiğinde telefonunuzu bırakın; dizüstü bilgisayarınızı kapatın ve O'nun kanatlarının sığınağına koşun. Ben bunu kendimi bir odaya kapatıp müzik açarak ve tapınarak yapıyorum. Ne yapacağınızı bilemediğinizde tapınmak her zaman harika bir tepkidir. Hayattan bunaldığınızda, koşullar ne olursa olsun, O'nun huzurunda sizi bekleyen bir sığınak bulabilirsiniz.

Düşmanın kendinizi savunmanız ya da korumaya çalışmanız için sizi tuzağa düşürmesine izin vermeyin; yetersiz kalacaksınız. Tanrı bizi, fırtına geçene ve önümüzü net bir şekilde görene kadar O'na sığınmaya davet eder.

Tüm diğer sığınaklar O'nun kanatlarının gölgesinin dışındadır. İntikam ve öfke asla sığınak değildir, her ne kadar yalan söyleyip öyle olduklarını iddia etseler de. Tanrı'nın huzuruna girebilmek için

bu sahte sığınakların bir kenara bırakılması gerekir. Savunmacılık ve kendine güven O'nun yanında gerçekten de zayıf birer sığınaktır. Kaçmak, kendi kendini tedavi etmek ya da kaçınmak sadece geçici kurtuluş yollarıdır ve dünyadaki tüm öğütler, kendi kendine yardım ya da "kanıtlanmış çözümler" O'nun yanında bir mum bile olamaz.

Dolayısıyla, felaketlerin sizi yutmak üzere olduğunu hissettiğinizde ve her taraftan pusuya düşürüldüğünüzü düşündüğünüzde, heyecanlanın. Tanrı ortaya çıkmak ve sizin yapamadığınızı yapmak üzeredir. Tanrı meleklerine sizinle ilgili talimat vermekle kalmaz, Kendisini de hazır bulundurur. Düşman öfkelendiğinde, Yasanın Tekrarı 3:22'de şu güvenceye sahibiz: "Onlardan korkmayın! Tanrınız RAB sizin için savaşacak".

Savaş sizin için çok büyük olduğunda, O'na yaklaşın.

Tanrım, sen benim koruyucumsun. Bunaldığımda benim adıma savaşacağına güvenerek yaklaşip tapınacağım.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ TANRI'NIN KANATLARININ
GÖLGESİNDE GÜVENDEYİM VE KORUNUYORUM.

SAVAŞTAYIZ

Çünkü savaşımız insanlara karşı değil, yönetimlere, hükümlerlere, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır.

EFESLİLER 6:12

Düşman bizi, karanlığın görünmeyen güçleriyle savaşmak yerine, gördüğümüz insanlarla savaştığımızı düşünmemiz için kandırmaya çalışır. Pavlus bunu bizi korkutmak için değil, gerçekte neler olup bittiğinin farkına varmamızı sağlamak için söyler. Kendi gücümüzle asla savaşamayacağımız koca bir karanlık âlemi vardır. Pavlus şöyle devam eder: “Bu nedenle, kötü günde dayanabilmek, gerekli her şeyi yaptıktan sonra yerinizde durabilmek için Tanrı’nın bütün silahlarını kuşanın” (Efesliler 6:13).

Tanrı ayakta durabilmemiz için gereken her şeyi zaten sağlamıştır. Pavlus’un bu silahlanma görevini tekrarlaması bana, silahlarımıza karşı gelişigüzel davranmamızı istemediğini düşündürüyor. Dışarıya yarı giyinik ve silahsız çıkabileceğimizi ve yine de yerimizde duracak güce sahip olacağımızı sanmamızı istemiyor. Yerinde durmak ne anlama geliyor? Geri adım atmaya reddeden kararlı bir duruş benimsemektir. Pavlus şöyle devam eder: “Böylece, belinizi gerçekle kuşatmış, göğsünüze doğruluk zırhını takmış ve ayaklarınıza esenlik Müjdesi’ni yayma hazırlığını giymiş olarak yerinizde durun” (Efesliler 6:14-15).

Varlığımız gerçeğe sarınmış, yüreğimiz ve hayati organlarımız Mesih’in doğruluğunun ardına gizlenmiş ve ayaklarımızda esenlik

müjdesiyle hazır bir şekilde duruyoruz. Esenliğe muhtaç bir dünyada yaşıyoruz. Gerçek ve doğruluk esenliğin öncüleridir. Doğruluktan ödün vermek zemin kaybetmemize ve olduğumuzdan daha düşük biri olmamıza neden olur. Esenlik konumunda savaştığımızda güçlü oluruz. Mesih'teki esenlik, fırtınaları dindirmenin, yürekleri iyileştirmenin ve ruhları onarmanın bir yolu haline gelir.

Göksel Babamız, bana Sen'de olan esenlik konumunda nasıl savaşaçağımı öğret. Sözüünü okurken, ödün vermemem için gerçeği ruhuma bağla.

Güçlüyüm

GERÇEKTE, DOĞRULUKTA VE ESENLIKTE
DURDUĞUMDA GÜÇLÜYÜM.

KALKANLAR VE OKLAR

Bunların hepsine ek olarak, Şeytan'ın bütün ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını alın.

EFESLİLER 6:16

Bize, kötü olanın fırlattığı her ateşli oka karşı bizi koruyan bir kalkan verilmiştir. Pavlus buna iman kalkanı demektedir. İbraniler 11:1 bize şöyle der: “İman, umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır.” Bizi koruyan bu imanı kesinlikle göremeyiz, ama onu geliştirebiliriz. İman, Tanrı Sözü'nü işitmek ve çalışmakla gelir. İmanı bir güç kalkanı olarak hayal ediyorum. İmanımız ne kadar artarsa, o kadar korunmuş oluruz. İman aldığımız şeylerle başlayabilir, ama her zaman verebileceğimiz şeylere doğru büyümelidir.

“Kurtuluş miğferini ve Ruh'un kılıcını, yani Tanrı sözünü alın” (Efesliler 6:17). Kurtuluş zihnimizi koruyan bir miğferdir. Yeni kurtulduğum zamanlarda pek çok kez aklıma korkunç bir düşünce saldırırdı. Dehşet içinde geri çekilir, bunun nereden geldiğini merak ederdim. Kurtulduktan sonra bana ait olmayan düşüncelerin farkına varmaya başladım. Kurtuluş zihinlerimize esenlik getirir ve rahatsız edici ya da eziyet verici bir düşünce saldırdığında kılıcımızı çekeriz! Tanrı Sözü Ruh'un kılıcıdır. İsa'nın Şeytan tarafından ayartıldığı anda yaptığı gibi, ruhlarımızın düşmanına Kutsal Yazılar'ı söyleriz.

Esenliğimize saldırdığında, Tanrı'nın Yeşaya 26:3'teki vaadiyle karşılık veririz: "Sana güvendiği için düşüncelerinde sarsılmaz olanı tam bir esenlik içinde korursun."

Göksel Babamız, beni düşmanın saldırılarından koruyan iman armağanı için, zihnimdeki esenlik ve elimdeki Ruh'unun kılıcı için sana şükürler olsun.

Güçlüyüm

SÖZÜ OKUYARAK, SÖYLEYEREK
VE YAŞAYARAK İMANIMDA
BÜYÜDÜKÇE GÜÇLENİYORUM.

GERÇEK SAVAŞ

Olağan insanlar gibi yaşıyorsak da, insansal güce dayanarak savaşıyoruz.

2. KORİNTLİLER 10:3

Dünya üzerinde yaşıyoruz ama onun yöntemlerine göre savaşamayız. Asıl soru savaşıp savaşmayacağımız değil, savaşı nasıl yürüteceğimizdir. Bu fark en iyi savaşın ardındaki motivasyonumuzda ya da “neden”imizde ortaya çıkar. Her zaman sadece bir şeye karşı çıkmak için değil, bir şey uğruna savaşmalıyız. Ayrıca, savaşı bu dünyaya göre yürütenlerden çok daha derinlere inen bir gerçeği de biliyoruz: İnsanlar asla bizim gerçek düşmanımız değildir. Bu gerçeğin yalan gibi geldiği zamanlar olduğunu biliyorum. Her birimiz bize zarar verenlerin isimlerini sayabiliriz. Ama Tanrı kendi halkını sever. Onlar İsa’nın kurtarmak için geldiği kişilerdir, bu yüzden asla onlara karşı savaşmamalıyız. Tutsaklarla savaşmak yerine tutsakları özgür kılmak için savaşırız. Kişilerle değil, onları tutan kalelere saldırırız. İşte nedeni: “Çünkü savaşımızın silahları insansal silahlar değil, kaleleri yıkan tanrısal güce sahip silahlardır” (2. Korintliler 10:4).

Bize bu alemin silahlarına karşıt olan, tanrısal olarak güçlendirilmiş silahlar emanet edilmiştir. Daha güçlü oldukları için daha da dikkatli olmalıyız. Sözlerimizin kutsayabileceğini ya da lanetleyebileceğini asla unutmayın, o halde eylemlerimiz ne kadar daha fazla olacaktır? Bu âlemin silahları öldürürken bizim silahlarımız yaşam verir. Dünyevi silahlar insanları, ulusları ve kültürleri bölerken, dua

silahlarımız bizi O'nun egemenliği altında birleştirir. Bu dñnyanın silahları rakip olarak gñrdñklerimizi yaralamak ve sakatlamak içindir, oysa bizim iki ucu keskin kılıcımız gerçeği yalandan ayırır, bñylece şifa ve yenilenme başlayabilir. Bu dñnyanın silahları insanlar tarafından başkalarını korkuyla sindirmek ve fel etmek için yaratılmışken, bizim silahlarımız korkan tutsağı zgñr bırakmak ve cesaretle gñçlendirmek için gñkte dñvñlmñřtñr, öyle ki, tanrısal çağrısının amacında zgñrce yñrñyebilsin. Tutsağı zgñr kılmak için kaleye saldırırız.

Gñksel Babamız, kendimi ne zaman bir savaşın içinde bulsam, bana gerçekten ne için savaştığımı gñster. Kutsal Ruh, tutsağı yaralamak yerine kaleye saldırmam gerektiğini bana her zaman hatırlat.

Gñçlñyñm

BAşKALARINI ZGñRLEřTİRMEK İÇİN
SAVAşTIĞIMDA GñÇLñYñM.

IŞIKTA SAVAŞMAK

Tanrı ışıktır, O'nda hiç karanlık yoktur.

1. YUHANNA 1:5

Yeşu kitabında, Tanrı'nın halkı ile düşmanları arasında geçen şiddetli bir savaşın öyküsünü okuruz. Rab onların yanında savaşıyordu. Önderleri Yeşu, bir noktada savaşa devam edebilmek için daha fazla ışığa ihtiyaçları olduğuna karar vermiş olmalı ki, “Dur, ey güneş, Givon üzerinde” dedi. Daha sonra Kutsal Kitap şöyle der: “Halk, düşmanlarından öcünü alıncaya dek güneş durdu, ay da yerinde kaldı... Güneş, yaklaşık bir gün boyunca göğün ortasında durdu, batmakta gecikti... Çünkü RAB İsrail'den yana savaştı” (Yeşu 10:12-14).

Görünüşe göre bu savaşta eksik olan unsur ışıktı ve Tanrı bunu mucizevî bir şekilde sağladı. Güneş ışığında müttefiklerini ve düşmanlarını net bir şekilde görebiliyorlardı. Ancak karanlıkta bir düşmanı dost sanmak ve safları bozmak kolaydır. Aynı şekilde, ruhsal savaşımızda da savaşmak için ışığa ihtiyacımız vardır! Ve Tanrı bize bu ışığı bol bol sunar. O gökyüzümüzdeki güneştir, kafamızı karıştıran, bizi şaşkırtan ve enerjimizi tüketen karanlığı dağıtır. Düşmanımız karanlıkta gelişirken, biz Tanrı'nın sevgisinin ve gerçeğinin ışığında gelişir ve zafer kazanırız. “Dünyayı karanlık, halkları koyu karanlık örtüyor; Oysa RAB senin üzerine doğacak, Yüceliği

üzerinde görünecek” (Yeşaya 60:2). Tıpkı İsrailoğullarında olduğu gibi, bizi çevreleyen karanlık tarafından kontrol edilmiyoruz, çünkü Rab Tanrı’nın Oğlu üzerimize doğuyor. İsrail ordusu gece karanlığını durdurmanın imkânsız olduğunu düşünmüş olmalı, ama insanlar için imkânsız olan Tanrı için mümkündür. Tanrımız imkânsız olanla ilgilenir. “Dünyayı karanlığın, halkları koyu karanlığın örttüğünü biliyorum, ama korkmayın, çünkü ben sizin ışık örtünüzüm” diye yanıt verir.

Savaşırken etrafınızdaki karanlığa bakmayın. İçinizdeki ışığı hatırlayın. Bütün gün ve bütün gece sürse bile, Tanrı sizin için parlamaya ve gölgeleri yok etmeye devam eder.

*Tanrım, içimdeki ışığınla güçleniyorum.
Savaş bitene kadar üzerimde parla!*

Güçlüyüm

SAVAŞIRKEN GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ
TANRI BENİM IŞIĞIMDIR.

KARARLI

Yerinizde durup bekleyin, RAB'bin size sağlayacağı kurtuluşu görün.

2. TARİHLER 20:17

Bu hayat yolculuğunda, bazen vazgeçmek isteyeceksiniz. Herkesin hayatında sadece uzanıp durmak istediği bir zaman gelir. Bocalayan ve başarısız olanları zafer kazananlardan ayıran şey, yeniden ayağa kalkma becerileridir. Düşmana karşı basitçe direnerek kazanılan pek çok savaş vardır. Hepimiz yere serileceğiz. Bunu durduramazsınız ama ayağa kalkıp kalkmamak size bağlıdır. Kendinizi güçlü hissetmediğiniz zamanlarda bile imanla sebat etmeye karar verin. Duygularınız sizi sınırlayacaktır çünkü kendinizi gösterene kadar neler yapabileceğinizi bilemezsiniz. Biz sağlam durdukça, Rabbimiz bizim için savaşır. Zor olacak. Savaşmadan zafer kazanılabileceğini hayal etmeye ne zaman başladık? Sürekli geri çekildiğiniz bir savaş var mı? Geri çekildiğiniz ruhsal bir zemin var mı? Tanrı sizi pozisyonunuza geri çağırıyor. Size söz veren sadıktır. Tanrı güçlüdür ve sizin de güçlü olmanızı ister. Gücünü size gösterecek, böylece sizin aracılığınızla gücünü ortaya koyabilecektir. Yorulduğunuzda, durmak istediğinizde, Tanrı'nın 2. Tarihler 20:17'de ne söylediğini hatırlayın:

Bu kez savaşmak zorunda kalmayacaksınız. Yerinizde durup bekleyin, RAB'bin size sağlayacağı kurtuluşu görün, ey Yahuda ve

Yeruşalim halkı! Korkmayın, yılmayın. Yarın onlara karşı savaşa çıkın. RAB sizinle olacak!”

Tanrı bizim için savaşır. Bazen zafer sadece biz ayağa kalkmaya devam edersek gelir. Sevmeye, vermeye, hizmet etmeye ve öğrenmeye devam ettikçe kazanırız. Diğer savaşlar ilahilerle kazanılır. Tanrı Sözü'nü söylediğimizde Ruh'un kılıcını söylemiş oluruz. O'nun vaatleri için dua ettiğimizde bir dua söylemiş oluruz. Bazı savaşlar sessizlik ve O'na teslimiyetle kazanılır. Tanrı'nın iyi olduğundan ve iyilik yaptığından o kadar eminizdir ki, O'nun bunu başaracağını bilerek güvenle gülümseriz. O'nun gücüyle yola çıktığımızda, yaşamın önümüze çıkardığı her şeyle yüzleşebiliriz – cesaretsizlik, yorgunluk ya da açık bir düşmanlık. Bize şöyle denir: “Korkma, çünkü ben seninleyim, yılma, çünkü Tanrın benim. Seni güçlendireceğim, evet, sana yardım edeceğim; zafer kazanan sağ elimle sana destek olacağım” (Yeşaya 41:10).

Her Şeye Gücü Yeten Tanrım, Sen benim için savaşırken ben de Senin sadakatine dayanacağım. Savaş kazanılana kadar her gün kararlı ve azimli olmayı seçiyorum.

Güçlüyüm

TANRIM RAB'BİN BENİM İÇİN
SAVAŞTIĞINDAN EMİN OLARAK AYAKTA
DURDUĞUMDA GÜÇLÜYÜM.

Lütufta
Güçlü

GEÇMİŞİNİZ GELECEĞİNİZ DEĞİLDİR

İsa doğrulup ona, “Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni yargılamadı mı?” diye sordu. Kadın, “Hiçbiri, Efendim” dedi. İsa, “Ben de seni yargılamıyorum” dedi. “Git, artık bundan sonra günah işleme!”

YUHANNA 8:10-11

Hiçbirimiz günahsız değiliz ve çoğu zaman onaylanmak için insanlara, dine ya da dünyaya sığınıyoruz. Ancak bunlar bizi her zaman hayal kırıklığına uğratacaktır. Eninde sonunda günah ve din size ihanet edecektir. Yuhanna 8’de İsa, halkın önünde seyirlik olan isimsiz bir kadına saygınlık, güç ve onur verdi. İsa bariz olanın ötesine baktı ve kadının o anki durumunu onun kalıcı durumu olarak kabul etmeyi reddetti. Özünde ona şöyle dedi: “Geçmişin geleceğin değil! Git ve artık günah işleme! Günah senin geçmişindi, ama kutsallık senin geleceğindir. Tutsaklık senin geçmişindi, ama özgürlük senin geleceğin. Utanç senin geçmişindi, ama saygınlık senin geleceğin. Çıplaklık senin geçmişindi, ama görkemli giysiler senin geleceğin.”

İsa bu kadını bağışlamaktan çok daha fazlasını yapar. Onu özgür bırakır. Bağışlanmak özgürlüğün başladığı yerdir. Günahın bağlarından kurtulduktan sonra lütuf bizi ileriye taşır, böylece günah bizi bir daha tuzağa düşürmez. İsa önce bizi merhametle donatır, sonra

da lütufla güçlendirir. “Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasa’nın yönetimi altında değil, Tanrı’nın lütfu altındasınız” (Romalılar 6:14).

Merhamet yaptıklarımızla ilgilenir ve lütuf İsa’nın bizim adımıza yaptıklarını onurlandıracak şekilde yürümemiz için bizi güçlendirir. Tanrı’nın merhameti ve lütfu günahlı yaşamımızı geride bırakıp O’nun öngördüğü geleceğe ve umuda adım atmamız için bizi güçlendirir.

Bize lütuf verilmiştir. Eski esaretimizin gücü kırılmıştır. Kurtarıcımız olan Mesih’in sözlerine, zincirlerin gücünden daha fazla iman etmenin zamanı geldi. Onların üzerinizdeki etkisi O’nun sizin üzerinizdeki hakkı kadar büyük değildir. İnanmaya cesaret edin ve geçmişinizin gölgelerini geride bırakın!

Göksel Babamız, beni bağışladığın ve bana bir gelecek bahsettiğin için teşekkür ederim. Senin ışık sözlerine karanlığın yalanlarından daha çok inanıyorum.

Güçlüyüm

GEÇMİŞİM GELECEĞİM OLMADIĞI
İÇİN GÜÇLÜYÜM.

BAĞIŞLANMIŞ

Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı sizi Mesih'te bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

EFESLİLER 4:32

Şonunda Hristiyan olduğumda sicilimde çok sayıda günah ve suç birikmişti. Kocam John bana kurtuluş duası yaptırırken, “Tanrım, günahlarımı itiraf ediyorum” diye tekrar ettirdi.

Paniğe kapıldım. “Hepsini hatırlayabilir miyim bilmiyorum!” Kusurlu hafızam yüzünden kurtuluşumun kaybolacağından korkuyordum.

John bana, “Her birini saymana gerek yok; sadece günah işlediğini itiraf et,” diye güvence verdi. Rahatlamıştım çünkü Tanrı'nın bu günahların kaydını benden çok daha iyi tuttuğundan emindim. Bir günahkâr olduğumu ve merhamete ihtiyacım olduğunu biliyordum. Bağışlanmaya ihtiyacım vardı ve Tanrı'nın lütfuyla bağışlandım.

Ancak Hristiyanlığa adım attıktan sonra kendimi diğer Hristiyanlara, ya da hizmetkârlara karşı bağışlamaz bir durumda bulmam çok uzun sürmedi. Bana bir özür borçlu olduklarını hissediyordum. Bunun beni yiyip bitirmesine izin verdim. Bu süre zarfında çok fazla ruhsal savaş yaşadım. Kendimi hedef gibi hissettim – çünkü öyleydim. Bir Hristiyan olmama rağmen Şeytan'ın tuzaklarına düşmüştüm. Zamanımın çoğunu dua ederek, bağlayıp çözümlenerek geçirdim ama nafile. Kendi yarattığım iplerle bağlanmıştım. Sonunda gerçeği gördüğümde, bana ne yapıldığının önemli olmadığını anladım. Benim haklı, onların haksız olması da önemli

değildi. Önemli olan tek şey, Rab'bin bağışlandığım gibi bağışlama buyruğuna itaat etmektir.

Kendi aldatılmışlığımın boyutları karşısında şaşkına dönmüştüm. Çok haklı olduğumu düşünürken aslında çok yanılmıştım. Bu farkındalıkla, özgürce bağışladım ve beni merhametinin temizleyici ırmağında yeniden yıkaması için Rab'be yakardım ve elbette O da bunu yaptı. Şunu söylememe izin verin, bağıydım ve özgürdüm ve özgür olmak daha iyi. Tükürdüğünüzü ne kadar yalamak zorunda kalırsanız kalın, özgür olmak yine de daha iyidir.

*Göksel Babamız, yaşamımdaki tüm aldatmacaları
ve bağışlamadığım alanları ortaya çıkar.*

Güçlüyüm

KENDİMİ VE BAŞKALARINI
BAĞIŞLADIĞIM İÇİN GÜÇLÜYÜM.

3

LÜTUFKÂR

Sağduyulu kişi sabırlıdır, kusurları hoş görmesi ona onur kazandırır.

ÖZDEYİŞLER 19:11

Süleyman'ın Özdeyişleri'nin yazarı bize bir kusuru ya da suçu hoş görmenin bizim "onurumuz" olduğunu söyler. Bir kusuru hoş görmek bir Hristiyanın onuru, övgüsü, yüceliği ve ayrıcalığıdır. Bu bizim Mesih gibi davranmamızın bir örneğidir.

Hakaretleri, incinmeleri ve tehditleri görmezden gelmek ancak öncelikle kendimizi adil Yargıç olan Babamız'a adadığımız takdirde mümkündür. Çocuklarım bir tür anlaşmazlık yaşadıklarında genellikle bizim adalet duygumuza başvururlar. "Yeterince temizlik yapmıyor" ya da "Çok uzun süredir bilgisayar başında." Davalarının duyulmasını ve istedikleri gibi olmasını, ardından da adaletin yerini bulmasını istiyorlar. John ve ben devreye girip elimizden geldiğince hakemlik yapacağız, ancak çoğu zaman kararlarımızın adil olmadığını düşünüyorlar. Bu da meseleyi kendi ellerine almaları gibi bir felakete yol açabiliyor. Çatışma çözümünden bahsetmiyorum; biz bunu teşvik ediyoruz. Bu bir ödeşme. "Kardeşine neden vurdun?" "Çünkü o ..." Bu listeyi daha önce de duymuşsunuzdur. Onlara vurmak yerine sorunu bize getirmelerini söylediğimizde, genellikle "Ama geçen sefer hiçbir şey yapmadın" cevabını duyarız. Bu da şu anlama gelir: "Sorunu ele alış şeklini beğenmediğime karar verdim; bu nedenle bu sefer riske girmeyeceğim. Ben halledeceğim!"

John ve ben ebeveynler olarak hata yaptığımızı kabul eden

kişileriz, ancak iyi haber şu ki Tanrı hata yapmaz! O doğru ve mükemmel bir Yargıçtır. O'nun kararları bizim önerdiğimiz zamanlama ya da şekilde olmayabilir, ancak bizim yollarımız kusurluyken O'nun yolları mükemmeldir. Bir kusuru hoş gördüğümüzde, şöyle diyen güven dolu çocuklar gibi oluruz: "Baba, bu konuda sana güvenebileceğimi biliyorum. Bu benim için çok büyük ve acı verici. Karşılık vermeyi reddediyorum; bunun yerine onu ayaklarının altına seriyorum ve bağışlıyorum." Bu asil bir jesttir. Dünyadaki yaşamlarımızda Tanrı'nın Oğlu'nu bu şekilde taklit ederiz. İsa öğrencilerine şöyle demiştir: Günde yedi kez size karşı günah işler ve yedi kez size gelip, 'Tövbe ediyorum' derse, onu bağışlayın" (Luka 17:4).

Her birimizin hoş görmesi gereken kusurlar olacaktır. Hoş görmek bir şeyin üzerine bakmaktır; olayları suçun işlendiği düzeyden daha yüksek bir düzeyde görmeyi seçmektir. Yargılamayı tercih ettiğinizde lütuf ve merhamet göstermektir.

Tanrım, beni kusurlara takılıp kalmak yerine başkalarına karşı lütfkâr kıl. Yaptığım her şeyde Senin lütfunu ve merhametini yansıtayım.

Güçlüyüm

TANRI'NIN BANA OLDUĞU GİBİ BEN
DE BAŞKALARINA KARŞI LÜTUFKÂR
OLDUĞUMDA GÜÇLÜYÜM.

4

SUÇLULUK YERİNE GELİŞİM

*Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara
artık hiçbir mahkûmiyet yoktur.*

ROMALILAR 8:1

Neden kendimize bu kadar sert davranıyoruz? Bunun neyi gerçekleştireceğini düşünüyoruz? Eskiden her gece yatağa girdiğimde gün içinde yaptığım her hatanın zihnimde bir listesini yapardım. Bununla kendimi hırpalara, hatalarımın kefareti için hatırladığım her hatanın utancıyla kendimi kırbaçlardım. Günün hayal kırıklığına uğramış ve kendinize kızgın bir şekilde bitirebilir ve kendinizi cezalandırarak bir şekilde değişmiş ve farklı biri olacağınızı hayal edebilirsiniz. Ancak bu doğru değildir. Bu kalıp yapıcı olmaktan ziyade yıkıcıdır.

Hata yaptığınızı fark etmek ya da bazı şeyleri farklı yapmış olmayı dilemek yanlış değildir. Kutsal Ruh'un hatalı söz ve eylemleri aklınıza getirmesine izin vermek sağlıklıdır. Ancak bu düşünme gelişim içindir, suçluluk için değil. Her gece, günün başarısızlıklarının ağırlığıyla boğulduğumu hissedene kadar kendimi azarladım. Ancak o zaman dua edip af dilemek için kendime izin veriyordum. Ancak o noktada suçluluk duygusu beni öyle bir kısıp alıyordu ki, ertesi sabahın merhametinin bunu örtmeye yeteceğine inanmakta zorlanıyordum.

Örneğin, gün içinde çocuklarımla ilgilenme şeklim beni hayal kırıklığına uğrattıysa, “Neden bu kadar sabırsızsın?” gibi sorularla kendime saldıran sorunu bastırdım.

Daha sabırlı olmanın yollarını aramak yerine, kendimi başarısız olarak etiketledim ve bu da beni tekrar başarısız olmaya itmekten başka bir işe yaramadı.

Kendinden nefret etme ve kendine öfkelenme yıkıcı bir suçluluk örüntüsü yaratır.

İsa suçluluğun ağırlığının bizim için çok fazla olduğunu anlamıştı, bu yüzden suçluluğu bizim için üstlendi. Hatalarımız O'nun Sözü'nün ışığına getirilmelidir. Orada suçlama ve suçluluk yerine öğüt ve içgörü buluruz. Işığın ortaya çıkardığı şey aynı zamanda iyileştirme gücüne de sahiptir. Suçluluk karanlıktır; merhamet ise ışıktır. Yanlışlarımızı prova etmek yerine, onları doğru yapan cevapları prova edelim.

Sevgili göksel Babamız, kendimi azarladığım ve hırpaladığım için beni bağışla. Sözü'nün ışığı yüreğime gerçikle nüfuz etsin. Kendimi yargılamaktan vazgeçmeme ve merhametini kucaklamama yardım et.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ SUÇLAMAK
YERİNE GELİŞMEYİ SEÇİYORUM.

5

YÜREK BAHÇESİ

Dikkat edin, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde sizi rahatsız edecek ve birçoklarını zehirleyecek acı bir kök filizlenmesin.

İBRANİLER 12:15

Genç bir kızken bana sık sık yabancı otları temizleme görevi verilirdi. Oyun oynayabilmek için bu işi bir an önce bitirmek için hep acele ederdim. Dikkatsizliğim yüzünden çoğu zaman otu kökünden koparmak yerine tepesini koparırdım. Kökünü tutabilmek için toprağı deşmem gerekiyordu ve ben bununla uğraşmak istemiyordum. Gövde ve yapraklar olmadan bitkinin öleceğini ve annemin yeraltında ne olduğunu asla bilemeyeceğini düşünürdüm. Boğumlu sapların üzerine toprak atar ve koşardım. Birkaç hafta sonra yerinde başka bir ot olurdu. Kopardığım ilkinden daha küçüktü ama şimdi inanılmaz derecede inatçı bir kök sistemine sahipti. Annem bana nasıl kazmam gerektiğini ve bitkinin kökünü nasıl ortaya çıkarmam gerektiğini gösterdi. Kolay bir iş olarak başlayan şey şimdi sıkıcı bir savaşa dönüşmüştü.

Aynı şeyi yüreklerimizin bahçeleri için ne kadar sık yapıyoruz?

Şeytan içimize umutsuzluk, yanlış düşünce ya da öfke tohumları ekmek için can atar, ta ki acı kökler Tanrı Sözü'nün besleyici tohumlarını boğsun.

Yabani otlar bitkilerden daha hızlı ve daha kolay büyür. Onlar serbestçe dolaşan, buldukları her tür toprağa uyum sağlayan yabani bitkilerdir. Öte yandan, meyve ya da sebzelerin yaşam veren tohumları dikkatle yetiştirilmelidir ve çevredeki yabani otlar ya da yanlış toprak koşulları tarafından kolayca boğulur.

Acı kökler en uygunsuz zamanlarda, başa çıkılması en zahmetli olduğu zamanlarda ortaya çıkar. Rahatsız edici olsalar da göz ardı edilmemelidirler çünkü müdahale edilmezlerse ölümcül hale gelirler. Kontrolsüz kalmalarına izin vererek kandırılmayın ve kökü caydıracağını düşünerek asla görünen kısmı koparmayın. Öyle olmayacaktır; sadece onu güçlendirmeye hizmet edecektir. Çoğu zaman Kutsal Ruh'un içimizde derin bir çalışma yapmasına izin vermek yerine, her şeyin kontrol altında olduğu yanılsamasıyla yetiniriz.

O halde uyanık bahçıvanlar olalım. Eğer yüreklerimizde acı hissederek (her mevsim ortaya çıkmaya çalışır), onu yok etmek için kök sistemini ortaya çıkarmamıza yardım edecek olan Usta Bahçıvan'a götürebiliriz. O'nun Sözü yüreklerimizin toprağına derinlemesine işlerse, güzel bir hasat yetiştiririz.

Baba, içimde büyüyecek acı kökleri açığa çıkarmaktan asla korkmadan, ruhumu yetiştirmede gayretli olmama yardım et. Her küçük filiz için beni uyar ve Sana ait olmayanı söküp atmam için beni gücünle güçlendir.

Güçlüyüm

YÜREĞİME BİR BAHÇE GİBİ
BAKTIĞIMDA GÜÇLÜYÜM.

YARGI KUTUSU

Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız. Çünkü nasıl yargıyorsanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçekle verirsiniz, aynı ölçekle alacaksınız.

MATTA 7:1-2

Coğumuz her şeyin düzenli kutularda olmasını severiz. Her bölmeye neyin sığacağını bilirsek daha rahat ederiz. Bir şeyi ya da birini kutularımıza sığdıramazsak, genellikle yargılamaya başlarız. Ama bu aslında yargıladığımız kişiden çok bizim hakkımızda bir şeyler söyler. Birkaç yıl önce Hristiyan olduğumda başıma gelen bir olay yüzünden düşüncelerimde işkence çektiğimi hatırlıyorum. Olayı düzgün bir kutuya koyamıyordum.

Tanrı'nın onları nasıl evlilikle birleştirdiğine açıkça tanıklık eden Hristiyan bir çift vardı. Her ikisiyle de zaman geçirmiştik ve her ikisinin de Tanrı'ya ve O'nun halkını gerçekten sevdiğini biliyorduk. Birdenbire her türlü çirkin söylenti ortaya çıktı ve ne olduğunu anlamadan boşanmanın eşiğine geldiler. Ortada zina falan yoktu; sadece uyumlu olmadıkları anlaşılıyordu. Bu beni gerçekten çok şaşırttı. Evliliğimdeki sorunlarla mücadele ediyordum ve Tanrı'nın bunları çözeceğine güveniyordum çünkü John ve beni bir araya getirdiğinden emindim. Ancak, Tanrı'nın onları bir araya getirdiğini söyleyen bu çift ayrılmıştı.

Bu durum Tanrı'nın evliliğimde bir şeyler yapabileceğine dair güvenimi sarstı. Kendimi bu çiftte bir tür hata bulmaya mecbur hissettim. Onları eleyebilirsem, bir kutunun içine sıkıştırabilirdim.

İçimdeki kargaşayı güvendiğim bir danışmana götürdüm ve uzun, iyi düşünölmüş bir Kutsal Kitap cevabı bekledim. Ama onun yerine sadece içini çekti ve “Bu zor bir soru. Yargılamak zorunda olmadığım için memnunum.”

Anında durumun ağırlığının üzerimden kalktığını hissettim. Onun basit sözleri beni üzerimdeki yükten kurtarmıştı. O haklıydı. Şeytan’ın yüreğimi başkalarını yargılamak için kışkırtmasına izin vermiştim ve bu da Tanrı’nın sadakatinden şüphe etmeme neden olmuştu. Evliliğimi onlarınkiyle ölçmüş ve Tanrı’yı onlar için yapmadığını düşündüğüm şeylerle sınırlamıştım. Korkudan dolayı yargılamıştım.

Kendimizi incinmekten ya da eleştirilmekten korumak için sık sık yargılarız, ama aslında her birimiz suçluyuz. Bugünkü pasajdan sonraki ayet şöyledir: “Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin?” (ayet 3).

İsa bize açıkça görebilmek ve başkalarına ve kendimize gerçekten yardımcı olabilmek için yargı merteğini kaldırmamız gerektiğini hatırlatıyor. Başkalarını kendi kutularımıza sığdıramadığımızda, kendi yüreklerimizi inceleyelim ve yargılamak bizim işimiz olmadığı için şükredelim.

Baba, başkalarını yargıladığımda, onlar için kullandığım yargı ölçüsünün aynısının benim için de kullanılacağını bana hatırlat. Merhamet ekmeme yardım et çünkü merhamete ihtiyacım var.

Güçlüyüm

YAŞAMI YARGILAMA KUTUSUNUN DIŞINDA
YAŞADIĞIM İÇİN GÜÇLÜYÜM.

7

SAHİPLENMEK VE BIRAKMAK

Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.

1. YUHANNA 1:9

Bu vaatte çok fazla özgürlük vardır. Günahlarımızı itiraf ettiğimizde, O sadece bağışlamakla kalmaz, bizi seçimlerimizin sonuçlarından da arındırır. Neden bahaneler üreterek suçu üzerimizden atmaya çalışıyoruz? Bir hatayı sahiplendiğinizde artık onun sizi sahiplenmediğini öğrendim. İsa suçumuzu üstlendiğinde suçlama oyunu oynamak için bir neden yoktur; itiraf eder ve yolumuza devam ederiz.

İlk olarak, sahiplenmek hakkında konuşalım. Ben çocukken Flip Wilson adında bir komedyen Geraldine adında bir karakteri canlandırır ve bu karakter her zaman “Bunu bana Şeytan yaptırdı!” bahanesini öne sürerdi. Bahanelerimiz konusunda yaratıcı olabiliriz, ancak gerçek şu ki Şeytan kimseye yapmak istemediği bir şeyi yaptıramaz. İstemeden de olsa suçu üzerimize atmamızın ve bahaneler sunmamızın başka bir yolu daha olduğuna inanıyorum. “Elimde değildi” ya da ‘kendimi kontrol edemedim’ dediğimiz zaman. Bu, bizi güçlendiren Mesih aracılığıyla her şeyi yapabileceğimizi söyleyen Tanrı’ya, günahın bizi ele geçirdiğini ve ona egemen olamadığımızı söyleyerek karşı çıkmamızdır. Bunu ağızımızla söylemeyebiliriz ama büyük olasılıkla

yaşam tarzımızla söyleyeceğiz. Tövbe, “Ben yaptım, tövbe ediyorum ve beni arındırman için sana dönüyorum, Tanrım,” der.

Hatalarımızı kabul ettikten sonra daha da zor bir adım gelir: Bırakmak. Kendinizi serbest bırakmalısınız. Bu çok önemlidir çünkü duygusal, fiziksel ve ruhsal sağlığınız için kilit bir faktördür. Tanrı'nın çoktan bağışladığı ve unuttuğu bir şey için kendinizi cezalandırmaya çalışmanın hiçbir yararı yoktur. Eğer Tanrı sizin kötülüğünüzü doğru ile batı arasındaki mesafe kadar uzaklaştırmışsa (Mezmun 103:12), bunu gündeme getirmez anlamsızdır.

Bizi tövbeye yönelten Tanrı'nın iyiliği ve merhametidir. Bu, içimizde yer etmiş olan her şeye aykırıdır. Ödeme yapmak isteriz; o zaman suçluluk duygumuzdan kurtulmuş hissederiz. Bana “Değiştğinde üzgün olduğuna inanacağım” denilerek büyüdüm. Ancak Tanrı, değişebilmemiz için hak etmediğimiz halde bize merhametini sunar. Merhamet, hak ettiğimizi almadığımız zamandır. Bu çoğumuz için anlaşılması zor bir kavramdır. Kurallar ve “göze göz” ve “dişe diş” ile daha rahatız. Düşmanımız, yasa ve kafamızın içindeki suçlayıcı her zaman yargı isterken, Ruh merhamet bahşeder. Bu merhameti kabul et, arkadaşım. Tanrı'nın günahtan özgürlüğe giden yolunu kabul et.

Tanrım, günahtan özgür olmak için Senin sağlayışına direndiğim yolları bana göster. Nerede sahiplenmem ve nerede bırakmam gerektiğini bana göster.

Güçlüyüm

HATALARIMI SAHİPLENDİĞİMDE
VE HAK ETMEDİĞİM MERHAMETİ
KABUL ETTİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

YAŞAMAK İÇİN DONATILMIŞ

*Kardeşinden nefret eden katildir. Hiçbir katilin
sonsuz yaşama sahip olmadığını bilirsiniz.*

1. YUHANNA 3:15

Dünyamızda çok fazla nefret var. Bu ayeti ciddiye almamızın zamanı geldi. Kim kardeşinden nefret ederse ... ne? Cinayet nefret kapısından girer. İlk olarak bu kutsal ayet kim olursa olsun herkesi kapsar. “Kardeşi ya da kardeşleri tarafından gerçekten kötü muamele gören herkes bunun dışındadır” şeklinde bir istisna cümlesi yoktur. Kim, herhangi biri ya da herkes diye okuduğumuzda, bu ayetlerin her birimiz için geçerli olduğu anlamına gelir. Kapsam dışı bırakılma maddemiz yoktur.

İşte size iyi haber: Bu bizim güç kazanmamız ve lütufta büyümemiz için bir fırsattır. Biz O’nun Sözü’ne boyun eğdikçe, O da bizi gerçeği yaşamamız için donatacaktır. Bu ayet, kardeşinden nefret eden kişinin katil olduğunu söyler. Bundan kaçış yok – bu çok güçlü. Bana katil denmesini istemem. Yine de Hristiyan yürüyüşümde nefreti yüreğimin karanlık dehlizlerinde saklanırken bulduğum zamanlar oldu. Bu benim sonsuza dek bir kanun kaçağı ya da hatta bir katil olarak mahkûm edileceğim anlamına mı gelir? Tövbe eder ve karanlığın kontrolsüz kalmasına ve büyümesine izin vermeyi reddedersem, hayır.

Tanrı'nın güçlendirici lütfunu ve örtücü merhametini tecrübe ettik. Tanrı'nın bağışlamayacağı kadar karanlık ya da iğrenç bir günah yoktur. Tanrı tövbe eden katilleri bağışlar.

Yaşama dünyasal yargı sistemimizin bakış açısından değil, krallık perspektifinden bakarız. Artık bu dünyanın vatandaşları değiliz, çünkü Kutsal Yazılar bize şöyle der: "Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkısınız" (Efesliler 2:19).

Bu dünyanın yasaları ve mahkemeleri yerine cennetin yüce yolları tarafından yönetilir ve onlara hesap veririz. Cennet taş kazınmış dışsal kurallar ve düzenlemelerle yönetilmez; yüreklerimize yazılmış gizli yasalarla bizi dönüştürür. Ölü, cansız kurallar ölü, katı yürekler içindir. Özgürlük yasası ise etten yürekler içindir. Bu nedenle dünya mahkemelerinde cinayet işlemek için gerçekten öldürmeniz gerekir, ancak krallıkta sadece nefret etmek bizi bir katil yapar. Yüreklerimizdeki gölgede kalmış nefretle başa çıkma ve cinayet ruhuyla yüzleşme zamanıdır.

Göksel Babamız, yüreğimdeki nefret alanlarını açığa çıkar. Cinayet günahından kaçtığım gibi bundan da kaçıyorum. Onları bağışladığım gibi beni de bağışla.

Güçlüyüm

TANRI'NIN ÜSTÜN GÜCÜNE, MERHAMETİNE
VE LÜTFUNA DAYANDIĞIMDA GÜÇLÜYÜM.

MAHKÛMİYET YOK

İsa, "Ben de seni yargılamıyorum" dedi. "Git, artık bundan sonra günah işleme!"

YUHANNA 8:11

Bunlar Rabbimiz'in açıkça suçlu olan kadınlara söylediği sözlerdir. Ne yazık ki, Şeytan'ın Havva'nın kızlarına karşı en acımasız saldırısı genellikle din kisvesi altında başlatılır. Yuhanna 8'de yasanın ve dinin acımasızlığını ve Tanrı'nın merhametinin ve sevgisinin güzelliğini açıkça görüyoruz. Gelin bu sahneyi birlikte ziyaret edelim ve belki de farklı bir ışık altında inceleyelim.

Sabahın erken saatlerinin loş ışığında, büyük bir kalabalık İsa adında genç bir rabbiyi dinlemek için beklemektedir. İsa çok farklıdır. O konuştuğunda, Baba Tanrı'nın sözlerini duyarsınız.

Şafağın ilk ışıklarıyla birlikte İsa öğrencileriyle birlikte görünür. Kalabalıktan birkaç kişiyi selamladıktan sonra öğretmek için oturur. Öğrenciler dikkatle dinlerler, yürekleri her sözüne odaklanmıştır. Fakat görünürde bir kargaşa vardır. İsa ve öğrencilerinin bulunduğu yere başka bir grup yaklaşmaktadır. Öfkeli sesleri ve karanlık biçimleriyle birisini çekıştirmektedirler. Dini önderler, çıplaklığını gizlemeye çalışan bir kumaş parçasına sarılmış, üstü başı darımadagınık bir kadını sürüklemektedirler. Kadının utanç yatağından sürüklendiği bellidir. Ancak adam ortalıkta görünmemektedir.

İsa'ya şöyle derler: "Öğretmen, bu kadın tam zina ederken yakalandı. Musa, Yasa'da bize böyle kadınların taşlanması buyurdu, sen ne dersin?" (Yuhanna 8:4-5).

İsa böyle bir kadına ne söyleyecektir? İlk başta kadına bakmak ya da cevap vermek istemez. Eğilir ve toprağa yazı yazar.

Sonra sadece suçlayanlarla konuşur ve günahsız olana ilk taş atması için meydan okur. Birer birer oradan ayrılırlar. Meydanda sadece İsa, kalabalık ve açıkça suçlu olan kadın kalmıştır. İsa günahsız olmasına rağmen, bu kadına taş atmayı reddetmiştir. Kadını mahkûm etmek için değil, kurtarmak için gelmiş olan adil yargıç yalnızca O'dur.

Kadını suçlayanların hepsi gidene kadar İsa sessiz kalır.

İsa doğrulur ve kadına sorar: “Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni yargılamadı mı?”

Kadın, “Hiçbiri, Efendim,” der.

İsa, “Ben de seni yargılamıyorum” der. “Git, artık bundan sonra günah işleme” (Yuhanna 8:10-11).

Kadın başını kaldırır ve İsa'nın bakışlarıyla karşılaşır. O'nun gözlerinde bağışlanmayı, sevgiyi ve hatta acıyı görür. Artık ölümün ve karanlığın değil, yaşamın ve ışığın kızıdır.

Yılan utancımızı ortaya çıkarıp bizi suçladığında, bu gözlere bakabilir ve O'nun bizi mahkûm etmediğini bilebiliriz. O'nun merhameti bizi savunur ve lütfu bize “Git, artık bundan sonra günah işleme” der.

Tanrım, biz kendimizi savunamazken bizi savunduğun için sana şükürler olsun. Bizi mahkûm etmek yerine kurtardığın için sana şükürler olsun.

Güçlüyüm

KURTARICI'NIN BENİ SUÇLAYANIN ÖNÜNDE
SAVUNMASINA İZİN VERDİĞİMDE VE SONRA
UTANCIMDAN KURTULDUĞUMDA GÜÇLÜYÜM.

Özdenetimde
Güçlü

DİKKATLE DİNLEMEK

*Ağzını çabuk açma,
Tanrı'nın önünde hemen konuya girme,
Çünkü Tanrı gökte, sen yerdesin,
Bu yüzden, az konuş.*

VAİZ 5:2

Kutsal Yazılar'ın sözlerimizin gücü ve ağızımızı yönetmek konusunda söyleyecek çok şeyi vardır. Ancak dinlemenin gücüne de dikkat etmek önemlidir. Dinlemek disiplin gerektirir, zaman ve sabır ister. Bu, daha derine inebilmemiz için söylenenleri anlamamıza yardımcı olacak sorular sormamız anlamına gelir. İnsanların işitildiklerini hissetmeleri çok önemlidir.

Bu, diğer insanların ne düşündüğünü varsayma dürtüsüyle savaşımayı gerektirir – bizi şaşırtabilirler. “Tanıştığınız herkesin size öğretecek bir şeyi vardır” sözüne inanıyorum. Sürekli öğrendiğimiz zaman büyürüz. Konuşabilmek için dinlemeyin; öğrenebilmek için dinleyin. Karşınızdaki kişi konuşmaya devam ederken yanıtınızı formüle etme dürtüsüne direnin (çiftlerin kavgalarda yaptığı gibi). Birinin yüreğini gerçekten işitmenin çok onur verici bir yanı vardır. İnsanlar dinlemediğinizi anlarlar. Çok seyahat ederim ve Tanrı bana uçuşlarım sırasında sevgisini ve ışığını paylaşmam için pek çok fırsat verir; sohbet her zaman dinlemekle başlar. Eğer onların söyleyeceklerini işitirseniz, insanlar da sizin söyleyeceklerinizi

işitecektir. Onların ihtiyaçlarını, acılarını ve düşüncelerini dinleyin. Sonra Ruh'tan sizin aracılığınızla konuşmasını isteyin.

Başkalarını iyi dinlemek sizin içinizde de bir şeyler uyandırabilir. Zaten bildiklerimizi paylaşmakta acele ettiğimiz için öğrenebileceklerimizi kaçırmayalım.

Özdeyişler bizi şöyle uyarır: “Çok konuşanın günahı eksik olmaz, sağduyulu kişiyse dilini tutar. Doğru kişinin dili saf gümüş gibidir, kötünün niyetleriyse değersizdir” (10:19-20). Saf gümüş ateşle artırılır. Tanrı Sözü'nün ateşinin konuşmalarımızı arındırmasına izin verdiğimizde, konuşmalarımızdaki kirlilikler ve düşüncesizlikler ortadan kalkar. Yakup Mektubu bizi konuşmakta yavaş olmaya teşvik eder. Söyleyeceklerimi yavaşlatarak kurtulduğum o kadar çok zaman oldu ki. Ne kadar çok dinlersem o kadar yavaş konuşurum.

Tanrı'yla bile az konuşmamız teşvik edilir. O gökтейken biz sadece yeryüzünde yaşayanlarız. Tanrı korkusu ya da saygısının ayrılmaz bir parçası da ne zaman konuşup ne zaman dinleyeceğini bilmektir. Konuşarak değil, dinleyerek öğreniriz. Bu da dua yaşamınızın dinlemeye de zaman ayırması gerektiği anlamına gelir. Tanrı'yla garip bir sessizlik diye bir şey yoktur. Durun. Tanrı'yı ve O'nun yolunuza çıkardığı insanları dinleyin; o zaman daha da güçleneceksiniz.

Tanrım, insanların gerçekte ne söylediklerini işitmeme ve Senin yönlendirdiğin şekilde karşılık vermeme yardım et. Yüreğimi her gün Senin sesini dinlemek üzere eğit.

Güçlüyüm

TANRI'YI VE BAŞKALARINI DİKKATLE
DİNLEDİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

İŞTAH KONTROLÜ

“Bana her şey serbest” diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. “Bana her şey serbest” diyorsunuz, ama hiçbir şeyin tutsağı olmayacağım.

1. KORİNTLİLER 6:12

İtiraf ediyorum: Bitter çikolata ve kahveye karşı bir iştah geliştirdim. Hiç tatmamış olsaydım yine de ara sıra iyi bir bitter çikolata arzulayıp arzulamayacağımı merak ediyorum. Peki ya kahve? Eğer bir sabah uyanık kalmak için çaresizce bir fincan kahveme bir çorba kaşığı Breyer’s kahveli dondurma karıştırıp üzerine tarçın serpmemiş olsaydım, canım hala mocha latte çeker miydi?

Tabii ki çekmezdi! Ve ne kaçırdığımı da bilemezdim. Bu lezzetli şeylere karşı bir tat geliştiremezdim. Kahveyi sadece kalın, siyah, acı bir sıvı olarak bildiğim sürece onu küçümsedim. Çikolata sadece beyaz ya da sütlü olduğu sürece ona karşı koymakta hiç zorlanmadım.

Aslında ortada bir mücadele yok! Ara sıra gelen çikolata dürtümle ya da sabahları yaptığım aromalı kahve ritüelimle mücadele etmiyorum. Onları serbest bırakıyorum! Onlar benim efendilerim değil, yaşadığım rahatlık ritüelinin bir parçası. Bitter çikolata olmadan bir hafta ya da daha uzun bir süre geçirebilirim ve kimse bundan zarar görmez. Huysuz olmam, ama yediğimde de keyif alırım. Kahveye gelince, bir sisten yavaşça çıkmak yerine aniden uyanmak istersem, onu içerim.

Peki ya bunlardan aldığım zevkin diğer sağlıklı yiyeceklere duyduğum arzunun önüne geçmesine izin verseydim? Ya (bitter çikolatanın sağladığı) duyumsal hazzın ve (kahvenin sağladığı) yüksek farkındalık halinin hayatımdaki diğer tüm duygulardan daha önemli olduğuna karar verseydim? Belki o zaman karışık yeşil salataların artık bir cazibesi kalmazdı, çünkü bana çikolatanın hissettirdiği gibi hissettirmezlerdi. Belki de diğer tüm yiyecek ve içecek seçimlerim sıkıcı ve sıradan görünecekti.

Peki ya gerçeklikten uzaklaşıp iki hafta boyunca sadece çikolata ve kahvenin keyfiyle yaşasaydım? Mutlu, zayıf ve uyanık olurum... en azından bir süreliğine. Sonra her şeyin dengesi bozulur ve iştahımın tekrar kontrol altına alınması gerekirdi.

Demek istediğim, kendi iştahlarımızı ve arzularımızı geliştiririz. İster yemek, ister seks, ister eğlence ya da sosyal medya için olsun, herhangi bir iştah gerçekliğin yerini alacak ve dengemizi bozacak ölçüde bağımlılık yaratabilir. Bu nedenle iştahlarımız tarafından kontrol edilmek yerine güçlü ve özdenetimli olmalıyız. Onlara verdiğimiz önemle etkilerini artırma ya da azaltma gücüne sahibiz.

Göksel Babam, dengemi bozmamaları için iştahlarımı nasıl değerlendireceğimi bana göster. Yaşamımda herhangi bir şeyin ne kadarının fazla olduğunu bilmem için bana bilgelik ver ki, hiçbir şeyin tutsağı olmayayım.

Güçlüyüm

BEN GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ İŞTAHLARIMIN BENİ
KONTROL ETMESİNE İZİN VERMEK YERİNE
ONLARI YÖNETİYOR VE DENGE KURUYORUM.

3

ÖFKELENMEK NORMALDİR

Öfkelenin, ama günah işlemeyin.

EFESLİLER 4:26

Efesliler 4:26'nın ilk kısmı yeterince kolay: "Öfkelenin." Bunu denemeden bile başarabilirim. Tanrı bize öfkelenebileceğimizi söyler çünkü sinirlenmek normaldir. Öfke, sevinç, keder, inanç ve korku kadar geçerli bir insan duygusudur. Tanrı bile öfkelenir – aslında oldukça sık öfkelenir. Eski Antlaşma'da Tanrı'nın İsrail'e ve diğer uluslara duyduğu öfkeden yüzlerce kez söz edilir.

Bir duygu onaylanmadığı için bastırıldığında, eninde sonunda uygunsuz bir şekilde ifade edilecektir. Tersine, bir duygu dizginlenmeden ifade edilirse, günah hemen ardından gelecektir. Tanrı insanların öfkelenmesini onaylar. Yine de çoğumuz bunu anlamıyoruz bile. Sevdiklerimize bir şeyler fırlatmak, bağırıp çağırmak mıdır? Haince bir muamele karşısında kin tutmak mıdır? Hayır, bunlar öfkenin uygunsuz ifadelerinin örnekleridir. Öfke ile günah arasında ince bir çizgi vardır.

American Heritage Sözlüğü öfkeyi "belirli bir ifade biçimiyle güçlü, genellikle geçici, hoşnutsuzluk" olarak tanımlar. Bir olay ya da birinin davranışları karşısında yoğun ya da güçlü bir hoşnutsuzluk hissetmek normaldir – onaylamama, hoşlanmama ya da kızgınlık. Bu duygular hepimiz için ortaktır ve günlük olaylar olabilir. İşin "ama

günah işlemeyin” kısmı çaba gerektirir. Yeni yürümeye başlayan bir çocuktan bir yetişkinden beklediğimiz tepkilerin aynısını beklemek yanlış olur. Olgunlaştıkça, özdenetim uygulama becerimiz de gelişmelidir. Sinirlenmek yanlış değildir, ama sinirlendiğimiz için başkalarını cezalandırmak yanlıştır. Hristiyanlar olarak artık sadece kendimizi temsil etmiyoruz. Bizler O’nun temsilcileriyiz; bu da bir adım geri çekilip tepkilerimizin başkalarını nasıl etkilediğini düşünmemiz gerektiği anlamına gelir. Hiçbirimiz başımıza gelenleri kontrol edemeyiz, ancak nasıl tepki vermeyi seçtiğimiz hepimizin kontrolündedir.

Tanrım, lütfen duygularımı Senin bir çocuğuna yakışan olgunluk ve zarafetle yönetmeme yardım et. Bana öfke ve günah arasındaki ince çizgiyi göster ve ona çok yaklaştığımda ruhunla bana rehberlik et.

Güçlüyüm

ÖFKEMLE NE YAPACAĞIMI
SEÇTİĞİM İÇİN GÜÇLÜYÜM.

4

SÖZLERİMİZE DİKKAT ETMEK

Çünkü hepimiz çok hata yaparız. Sözleriyle hata yapmayan kimse, bütün bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir.

YAKUP 3:2

*Y*akup Mektubu 3. ve 4. ayetlerde dilimizi terbiye etmenin önemini tasvir ederek devam eder:

Bize boyun eğmeleri için atların ağızına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini yönlendiririz. Düşünün, gemiler de o kadar büyük olduğu, güçlü rüzgârlar tarafından sürüklendiği halde, dümencinin gönlü nereye isterse küçük bir dümenle o yöne çevrilirler.

Söylediklerimiz hayatımıza iyi ya da kötü anlamda yön verebilir. Sözler sadece bizi yönlendirmekle kalmaz, aynı zamanda yıkım aracı da olabilirler. Yakup söylediklerimizi büyük bir yangını tutuşturabilecek küçük kıvılcımlara benzeterek devam eder. Hiçbirimiz ortalığı yakıp yıkmak istemeyiz! Öte yandan Romalılar Mektubu, sözlerin bizi kurtarma ve karanlığın egemenliğinden ışığın egemenliğine taşıma gücünü ortaya koyar. Romalılar 10:9-10'da bize söz verilmiştir:

İsa'nın Rab olduğunu ağızla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın. Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağızyla açıklayarak kurtulur.

Başımızı belaya sokan şey, aynı zamanda bizi beladan kurtarabilir: "Dil ölüme de götürebilir, yaşama da; konuşmayı seven, dilin meyvesine katlanmak zorundadır" (Süleyman'ın Özdeyişleri 18:21). Sözlerini yaratmak ve yaşam vermek için kullanan göksel Babamızı örnek alıyoruz. Bu da sözlerimizle ya kutsamayı ya da lanetlemeyi seçebileceğimiz anlamına gelir.

Bunun sürekli öğrenme için bir fırsat olduğuna inanıyorum. Öyle bir şekilde konuşalım ki, ölüm ve yıkım yerine yaşama yol açsın. Hayatınız ağızınızdan çıkanları takip edecektir, bu yüzden nereye gitmek istediğinizi söylediğinizden emin olun.

Sevgili Tanrım, ağızma göz kulak ol. Sözlerim beni doğru yöne götüren bir dümen gibi hareket etsin, yıkım yerine gerçek ve ışık sözleri söylesin.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ SÖZLERİMİ YÖNETİYORUM.

PIŞMANLIĞIN TELAFİSİ

Tanrı'nın isteğiyle çekilen acı, kişiyi kurtuluşla sonuçlanan ve pişmanlık doğurmayan tövbeye götürür. Dünyanın acılarıysa ölüm getirir.

2. KORİNTLİLER 7:10

Hepimiz pişmanlıklar yaşarız, ama bunların hayatımızı yönetmesine izin vermemeliyiz. Yıkıcı pişmanlık Pavlus'un "dünyanın acıları" dediği şeye yol açabilir. Dünyanın acıları nedir? İtibar, para, mal, mülk, ilişkiler ya da bu dünyaya ait diğer şeylerin kaybı için kederlenmektir. Böyle bir keder, eylemlerimizin başkalarına vermiş olabileceği acının farkına varmadan bu kayıplara odaklanır. Bu tür bir pişmanlık kendi başına ya da dini çabalarla değişim yaratmaya çalışacaktır. Ancak bu yaklaşım nadiren yüreğin amacının köküne iner.

Tanrısal acı sonuçlarla ilgili kaygıların ötesine geçer ve Tanrı'yla ya da başkalarıyla olan ilişkilerde meydana gelen zararlara odaklanır. Yıkıcı olmaktan ziyade yapıcıdır. Tanrısal acı olayları gerçekte olduğu gibi görmemize yardımcı olur. Davut Mezmur 51:1'de tanrısal acıya örnek verir: "Ey Tanrı, lütfet bana, sevgin uğruna; sil isyanlarımı, sınırsız merhametin uğruna."

Davut Tanrı'nın sonsuz sevgisine başvurur ve Tanrı'ya karşı günah işlediğini itiraf eder. Sözlerinde hiçbir savunma çizgisi yoktur. Suçlama yoktur. Hatasını kabul eder ve günahını açıkça itiraf eder. Hatalarımızı kabul ettiğimizde, artık onlar bize sahip olmazlar.

Hepimizin sınırsız merhamete ihtiyacı vardır; biz kendimizi alçaltıkça, Tanrı bizi içinde bulunduğumuz durumdan çıkaracaktır.

Davut kendini temizleyemeyeceğini biliyordu, bu yüzden Rab'be döndü. Yalnızca Tanrı günahlarımızı bağışlamakla kalmaz, aynı zamanda her türlü gölge ve lekeyi de yok etme gücüne sahiptir.

Davut günahın yüreği körelttiğini ve kararlılığımızı zayıflattığını anlamıştı. Mezmur yazarının duası şöyle devam eder: “Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini, bana destek ol, istekli bir ruh ver. Başkaldıranlara senin yollarını öğreteyim, günahkârlar geri dönsün sana” (Mezmur 51:12-13).

Bu ayetler büyük olasılıkla bu mezmurdaki favorilerimdir. Pişmanlık ve acının olduğu yerde yeniden sevinç ve yeni bir başlangıç vaat ediyorlar. Tanrı çirkinliklerimizden güzel bir şeyler yaratabilir. O zaman başarısızlıklarımız başkalarına Tanrı'nın sadık merhametini ve sevgisini öğretmek için birer fırsat haline gelir. Göksel Babamız'ın, pişmanlık duyduğumuz her karanlık yeri Kendi sadakatinin ve gerçeğinin parlayan işaretlerine dönüştürmesi için dua ediyorum. Bu şekilde O bizim kurtuluşumuzda zafer kazanır. Sizi özgür kılan sevgi ve gerçeği başkalarına öğretirken, her acı çektiğiniz yeri güzellik ve özgürlüğün canlı bir örneğine dönüştürmeniz için size meydan okuyorum. Bu, tanrısal acının ışıltılı sonucudur.

Tanrım, acılarım dünyevi değil tanrısal olsun. Pişmanlıklar yaşadığımda onları tövbe ederek Sana getireceğim ve Senin şifanı tadacağım. Dağınıklıklarımızdan güzel şeyler yarattığın için teşekkür ederim.

Güçlüyüm

SUÇLARIMI TANRI'YA GÖTÜRDÜĞÜM
İÇİN GÜÇLÜYÜM.

TANRI SÖZÜ'NDE KÖKLENMİŞ

Yasa Kitabı'nda yazılanları dilinden düşürme. Tümünü özenle yerine getirmek için gece gündüz onu düşün. O zaman başarılı olacak ve amacına ulaşacaksın.

YEŞU 1:8

Hiçbir şey bizi Kutsal Kitap'ın sözleri kadar güçlendiremez. İşte bu yüzden her gün Tanrı Sözü'ne geri dönme alışkanlığı edinmek çok önemlidir. Tanrı Sözü'nü okuyup uyguladıkça, aynı kalmazsınız. Yüreğiniz yumuşar ve Babanız'ın sözlerine karşı duyarlı hale gelir. Bu da sizi O'nun yönlendirmesine daha açık hale getirir. Kutsal Yazılar'ı çalışmak, diğer tüm ruhsal disiplinlere yaşam ve enerji veren ruhsal bir disiplindir.

Egemenlikteki her şeyde olduğu gibi, önemli olan ne kadar Kutsal Yazı bildiğiniz değil, ne kadarını yaşadığınızdır. Bu şekilde Söz yaşamınızda ete kemiğe bürünür ve ürün verir.

Peki nereden başlamalısınız?

Başlamak için çok sayıda yer ve sayısız çalışma planı mevcuttur. İster Kutsal Kitap'ı baştan sona okuma planını, ister ilginizi çeken bir konu üzerine yazılı bir çalışmayı ya da yaşamınızla ilgili konulara değinen ayetleri basit bir araştırmayı seçin, her gün Söz'de belirli bir süre geçirmeye özen gösterin. Tükeneceğinizi bildiğiniz kadar

çok şey üstlenmeyin, ancak her gün Kitabı açmaya özen gösterin. Bu zaman dilimi kısa sürede yaşamınızda bir çıpa haline gelecektir.

Bir kalem ve bir defterle dua edin ve Kutsal Ruh'tan Kutsal Yazılar aracılığıyla sizinle konuşmasını isteyin. Seçtiğiniz ayetler üzerinde düşünün ve sonra bir adım daha ileri giderek öğrendiğiniz gerçekleri nasıl uygulayacağınızı defterinize yazın. Bu gerçekleri yaşamınıza katmak için eylem planınız nedir? Önümüzdeki yirmi dört saat veya hafta içinde yüreğinize ekilen bu gerçek tohumuna bakmak için ne yapacaksınız? İlerlemenizi takip etmenin yolları var mı?

Disiplin deyince aklımıza genellikle yapmak istemediğimiz bir şey, hatta bir ceza fikri gelir. Ancak Kutsal Kitap'ta zaman geçirmek, sağlıklı beslenme disiplini gibidir. Sakinleştirirken tazeleyen ve canlandıran bir disiplindir. Tanrı'nın size söyleyeceklerini aramak ve O'nun sözlerinin yaşamınızın her parçasını canlandırmasına bilerek izin vermek için kutsal bir alandır. Bugün, ister beş dakika ister bütün bir öğleden sonra olsun, Kutsal Yazılar'ı incelemenin iyileştirici uygulamasına başlayın ve sizi nasıl güçlendirdiğini görün.

Baba, bana sözlerini verdiği için teşekkür ederim. Her gün onlarda yaşam bulmak için içimde bir susamışlık yarat.

Güçlüyüm

TANRI'NIN SÖZLERİNİ KALBİME YÜREĞİME
EKTİĞİMDE VE ONLARI DUA, İLGİ VE
İSTEKLE SULADIĞIMDA GÜÇLÜYÜM.

EKME VE BIÇME

Aldanmayın, Tanrı alaya alınmaz. İnsan ne ekerse onu biçer. Kendi benliğine eken, benlikten ölüm biçecektir. Ruh'a eken, Ruh'tan sonsuz yaşam biçecektir.

GALATYALILAR 6:7-8

Bu ekme ve biçme yasasıdır. Doğru şeyleri ektiğimizde, hayal bile edilemeyecek şeyleri hasat ederiz. Kutsal Yazı tohumları güçlü ve besleyici bir hasat verir.

Yıllar önce, doğruluk hasadı getirecekleri umuduyla yüreğime kutsal yazılar ekdim. En sevdiğimden biri Yakup Mektubu'nda yer alıyordu: "Sevgili kardeşlerim, şunu aklınızda tutun: Herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun" (1:19).

Ben bu davranışın tam tersini sergiliyordum. Çabuk konuşuyor, yavaş dinliyor ve çabuk öfkeleniyordum! Tek bir alanda bile doğru davranmıyordum.

Ağzım için Tanrı'dan yardım istedim. Davut'un dua ettiği gibi, benim duam da şöyle oldu: "Ya RAB, ağzıma bekçi koy, dudaklarımın kapısını koru!" (Mezmun 141:3).

Bu bekçi, yanlış sözcüklerin kaçıp zarar vermemesi için yerleştirilmiştir. Kutsal Ruh'un yüreğinizdeki kutsal yazıları alıp tam doğru zamanda önünüze getireceğini öğrendim. Bu, yanlış sözler kaçmadan önce bir uyarı görevi görür.

Bilim bize bir alışkanlığı kırmanın yirmi bir gün sürdüğünü söyler.

Alışkanlıklar güçlüdür. Düşünmeden verdiğimiz tepkilerdir. Öfkenin hayatımda bir alışkanlık haline geldiği bir dönem vardı. Bir ihlal olmadan yirmi bir günü hayal etmek imkânsızdı. Yirmi bir yıl da olabiliirdi. Öfke içime o kadar işlemişti.

Peki, bir alışkanlığı nasıl kırarsınız? Onu nasıl geliştirdiyeniz öyle kırarsınız. Her seferinde bir kez, her seferinde beş dakika, her seferinde bir saat, her seferinde bir gün. Öfke döngüsünü kırmak için benimsediğim yaklaşım buydu. Yataktan kalkmadan önce şöyle dua ettim: “Tanrım, bugün sana ihtiyacım var. Ağzımın üzerine son derece acımasız ve sert bir koruma yerleştir. Sana ya da bir başkasına karşı günah işlemek istemiyorum. Yavaş konuşmam, çabuk dinlemem ve yavaş öfkelenmem için bana yardım et.” Kutsal Yazılar’a dayanan bu hatırlatmalar günlük dualarım ve gücüm oldu.

Size yalan söyleyip bunun kolay olduğunu söylemeyeceğim; kolay değildi. Ama size Tanrı’yla her şeyin mümkün olduğunu söyleyebilirim. Yirmi yıldan fazla bir zamandır öfkenin kontrolünden uzak yaşıyorum. Bu, Kutsal Yazılar’ın iki küçük tohumunu ekerek ve onlara göre hareket ederek elde ettiğim harika hasattı.

Siz bugün yüreğinize ne ekeceksiniz? Ne hasat etmek istiyorsunuz? Tohumlar için Söz’ü araştırın, onları ekin ve Tanrı ürünü verecektir.

Tanrım, ruhuma ekmem gereken kutsal yazıları bana göster. İnanıyorum ki, ben onları ektikçe ve imanla onlara göre hareket ettikçe, hasadı Sen vereceksin.

Güçlüyüm

TANRI’NIN SÖZÜNÜ YÜREĞİME EKTİĞİM VE ONA GÖRE HAREKET ETTİĞİM İÇİN GÜÇLÜYÜM.

DİNLENMENİN GÜCÜ

*Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi.
Yaptığı işten o gün dinlendi.*

YARATILIŞ 2:2

Şabat konusu gündeme geldiğinde, birçoğumuz suçluluk duygusuna kapılırız. Kadınlar olarak, dikkatimizi talep eden sürekli mevcut ihtiyaçlardan nadiren kurtulduğumuzu hissederiz. Çamaşır yığınlarıyla rahatsız ediyoruz ve kontrolden çıkmış yapılacaklar listelerimiz sürekli hatırlatılıyor. Aktif olmamıza haklı olarak ihtiyaç duyan ailelerimiz var. Tüm aileyi kiliseye gitmek için kapıdan çıkarmak bile bir emek. Dördüncü buyruğu (“Şabat gününü kutsal tutarak hatırla,” Mısır’dan Çıkış 20:8) görmezden gelmek istediğimizden değil; sadece dinlenmeye ayıracak zamanımız olmadığını düşünüyoruz. Nihayetinde bu bir güven meselesidir. Eğer durursak –eğer dinlenirsek– Tanrı’nın bizimle ilgilenemeyeceğinden endişe ederiz.

Gerçekte, dinlenme günü (Şabat) kavramı sağlık ve yenilenme için bir davettir. Çoğu zaman Pazar günü benim için bir dinlenme günü olmuyor, bu yüzden bir Şabat’ı başka şekillerde yakalamayı öğrendim. İsa da öğrencilerini hizmetlerine ara vermeye davet etti: “Gelin, tek başımıza تنها bir yere gidelim de biraz dinlenin” (Markos 6:31). Kendilerini yormaya devam ederlerse, hizmette kimseye yararları olmayacağını ve acı çekeceklerini biliyordu. Yorgun

olduğumda iyi kararlar veremeyeceğimi zor yoldan öğrendim. Kendimi bunalmış hissettiğimde “evet” demem gereken şeylere “hayır”, “hayır” demem gereken şeylere de “evet” diyorum. Sonra da bu kötü kararlarla yaşamak beni daha da yoruyor.

Neden O’nun dinlenme davetini kabul etmek için kendinize izin vermiyorsunuz? Bir gün, yarım gün, hatta birkaç saat seçin (Pazar günü olması bile gerekmez) ve bunu bedeninizin ve ruhunuzun yenilenmesi için ayırın. Bilinçli olun, önceden plan yapın, telefonunuzu kapatın, dizüstü bilgisayarınızı kapatın ve insanlara hayatınızın tadını çıkarmak için erişimden uzak olacağınızı önceden söyleyin. Bu, çocuklarınızla gülmek, arkadaşlarınızla eğlenmek veya kocanızla zaman geçirmek için harika bir zamandır. Bir gün önce dışarıda yemek yiyecek veya yemek pişireceksiniz. Yapılacaklar listesini tekrarlamayı bırakın. Çamaşır odasının kapısını kapatın. İşinizden eve getirdiğiniz işleri bir kenara bırakın. Hepsi yapılacaktır, sadece bugün değil. Tanrı vergisi dinlenme gününüzün tadını çıkarın. Bu süreyi yüreğinizi korumak, beslemek ve muhafaza etmek için kullanın. O zaman Tanrı’nın sizin için hazırladığı iş için tazelenmiş olacaksınız.

İşteyken çalışın –özenle ve elinizden gelenin en iyisini yaparak– ve dinlenme zamanınızda dinlenin! Tanrı’nın dinlenme davetini, kendinizi yenilemek için bir fırsat olarak kabul edin.

Tanrım, tükenmek istemiyorum. Gerçek bir Şabat dinlenmesi için iş ve dinlenme arasında nasıl bir denge kurmam gerektiğini bana göster.

Güçlüyüm

KONTROLÜN TAMAMEN TANRI’DA OLDUĞUNA
GÜVENEREK DİNLENDİĞİMDE GÜÇLÜ OLURUM.

TANRI'NIN BİR ELÇİSİ

Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılalı ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz. Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz.

1. PETRUS 2:9-10

Olimpiyatlarda kazananlar madalya ile ödüllendirilir ve her katılımcının temsil ettiği ülkeyi belirtmek için omuzlarına ülkelerinin bayrağı örtülür. Ödül töreninin ortasında, Amerika'dan altın madalyalı bir jimnastikçi Kanada'yı temsil etmek istediğine karar verirse ne olur? Ona izin verirler miydi? Tabii ki vermezlerdi! O Kanada'nın değil Amerika'nın elçisi olarak seçildi; temsil etmek ve ilham vermek için orada olduğu şey Amerikan kültürü ve halkıdır.

Birçok açıdan bizim için de aynı şey geçerli. Bizler cennetin temsilcileri ve elçileriyiz. Karşılaştığımız kişiler üzerinde kim olduğumuzu ve hangi krallığı temsil ettiğimizi gösteren bir izlenim bırakmak için buradayız. Elçi Pavlus bizi “Mesih'in elçileri” olarak adlandırır (2. Korintliler 5:20). Petrus da Tanrı'nın halkını “Kral'ın kâhinleri” olarak adlandırır. Bizler hem elçi hem de O'nun kâhin ailesinin bir parçası olma onurunu taşıyoruz. Neden sadakatimizi değiştirip Babamızın olmayan bir krallığı temsil etmek isteyelim ki? Petrus devam ediyor:

Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz. Sevgili kardeşler, size yalvarırım, cana karşı savaşıyan benliğin tutkularından kaçının. Çünkü bu dünyada yabancı ve konuksunuz. İnanmayanlar arasında olumlu bir yaşam sürün. Öyle ki, kötülük yapanlarmışsınız gibi size iftira etseler de, iyi işlerinizi görerek Tanrı'yı, kendilerine yaklaştığı gün yüceltsinler.
(1. Petrus 2:10-12)

Bir zamanlar Tanrı'ya ait değildik, ama şimdi aitiz. Bir zamanlar Tanrı'nın yargısı altındaydık; şimdi O'nun merhametini deneyimledik. Başka bir deyişle, bir zamanlar bu dünyadaydık ve O'nun yargısı altındaydık, ama şimdi bu dünyadan değiliz; Tanrı'nın krallığındayız. Bu bizi bir zamanlar vatandaşı olduğumuz bu dünyada konuklar ve yabancılar yapar. Kâhinler olarak bizler Tanrı'nın bu dünyadaki temsilcileri ve elçileriyiz.

Bugün, seçimlerinizi yaparken, hareket ederken ve tepki verirken, kimin kürsüsünde durduğunuzu hatırlayın. "Olumlu yaşam" sürelim ki, diğerleri de Tanrı'yı yüceltsinler ve güçlü bir övgü marşında yüksek sesle bize katılsınlar.

Tanrım, Senin bir elçin olmaktan gurur duyuyorum. Yaşamımın ve eylemlerimin Senin iyiliğini ve lütfunu yansıtmaya izin ver.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ TANRI'NIN MERHAMETİYLE
TAÇLANDIRILMIŞ YÜCE BİR KRALLIĞI, ASİL
BİR KÂHİNLİĞİ TEMSİL EDİYORUM.

Özgürlükte
Güçlü

GÜNAHTAN ÖZGÜR

İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir" dedi. "Köle ev halkının sürekli bir üyesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir. Bunun için, Oğul sizi özgür kılar, gerçekten özgür olursunuz."

YUHANNA 8:34-36

Oğul bizi özgür kıldığında... "gerçekten özgür" oluruz. Bu "gerçekten" kelimesi ne anlama gelmektedir? Sorgusuz sualsiz, "tam ve kesin olarak" anlamına gelir. İnsanlar özgürlük hakkınızı sorgulayabilir. Geçmişiniz sizi hatalarınızın sınırlarına geri döndürmeye çalışabilir, ama Tanrı söz konusu olduğunda günahın ve utancın yaşamınızdaki etkisi sona ermiştir. İnsanlar size hâlâ taş atmak isteyebilir, ancak İsa'nın sözleri yaşamınızdaki günahın üzerinde yankılanır. "Ben de seni yargılamıyorum. Git, artık bundan sonra günah işleme!" (Yuhanna 8:11).

İtiraf ettikten sonra, ilerlemenin ve günahı, utancı, başkalarının suçlamalarını ve benliğin suçlu vicdanını geride bırakmanın zamanı gelmiştir. Karanlığımızdan O'nun ışığına geçerken, gidip bir daha günah işlemek üzere güçleniriz. Eğer Tanrı mahkûm olmadığınızı söylüyorsa, bu gerçekte yürümek üzere özgür bırakılırsınız. Bu konuda duygularınıza güvenemezsiniz, çünkü onlar size yalan söyleyecektir. Kendimizi asla doğru hissetmeyiz, çünkü kendi içimizde doğruluk yoktur. İşlerimiz ya da davranışlarımızla

değil, yalnızca Mesih'le Tanrı'nın doğruluğuna sahip oluruz. Bu bize geçmişteki başarısızlıklarımızdan ve hatalarımızdan uzaklaşıp ilerlememiz için g verir. "Olup bitenlerin üzerinde durmayın, düşünmeyin eski olayları" (Yeşaya 43:18).

Bugnmz artık dünkü başarısızlıklarımıza bağlı değildir. Her sabah yeni olan bir merhametle arınmış olarak yeni bir yaşam biçimine adım atmakta özgürüz.

Göksel Babamız, merhametini kucaklıyorum. Yaşamımdaki her yargı alanının üzerinde zafer kazanmasına izin vereceğim. Bu suçluluk ve kendinden nefret etme durumunu terk ediyorum. Kalkıyorum ve bir daha günah işlememeye gidiyorum.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ YÜCE YARGIÇ BENİ TÜM
SUÇLULUK VE UTANÇTAN KURTARDI.

YENİ BİR YÜREK

*Size yeni bir yürek verecek, içinize yeni bir ruh koyacağım.
İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size etten bir yürek vereceğim.*

HEZEKİEL 36:26

Hristiyanlar olarak sürekli olarak hassas bir yüreğe ya da Kutsal Kitap'ın deyiimiyle "etten bir yüreğe" sahip olmaya çalışırız. Bu yürek merhamet, sevgi ve Tanrı'nın yönlendirmesine karşı duyarlılıkla büyüyen bir yürektir. Cennet, yüreğimize yazılmış kutsal bir sevgi koduyla yönetilir. Taşa kazınmış, cansız kurallar ölü, katı yürekler içindir. Özgürlük yasası taş gibi katı yürekler için değil, et gibi yumuşak yürekler içindir.

Yine de sizi uyardım, yumuşak kalpler hem sevgi hem de acı için taş yüreklerden daha büyük bir kapasiteye sahiptir. Eğer izin verilirse, acı yüreklerimizi katılaştırabilir ve dikkatli olmazsak yavaş ama emin adımlarla yaşamımızdaki Tanrı'ya ait şeylerin yerini alır. Ağır ve tükenmiş hissetmek bunun bir belirtisidir. Ağır bir yürek başkalarını bağışlamakta giderek zorlanır. Acı ya da güvenmişliğin sınırında yaşamak çok yorucudur.

İyi haber şu ki, en katı yürek bile Tanrı Sözü'nün gerçeğiyle özgürleşebilir. Hristiyan olduktan sonra bile yüreğimde nefret olduğunu keşfettim. Ancak bunun kalmasına izin vermemeyi seçtim. Yüreğimizin, çözülmemiş suçlardan uzak kalmasını sağlamak için korunmaya ihtiyacı vardır; öfke, nefret, kıskançlık ya da bizi kolayca tuzağa düşüren diğer günahlardan uzak kalmalıdır. Onu korumanın

bir yolu da onu sürekli olarak gerçeğe maruz bırakmaktır. Bunu yapmak çaba, alçakgönüllülük ve dürüstlük gerektirir. Ama yüreğiniz bu mücadeleye değer.

Şu anda bile zihninizde bir mantık savaşı sürüyor olabilir. Bir taraf sizi inciten kişilerin isimlerini gündeme getirerek onları affetmeniz ve serbest bırakmanız için yalvarıyor. Diğer taraf ise onlara karşı duyduğunuz nefret ya da kızgınlıkta haklı olduğunuzu savunuyor. İlk sese teslim olun. Katı bir yüreğin sizi koruyacağını düşünmeyin... Korumayacaktır.

Baba, yüreğimdeki her türlü katılığı itiraf ediyorum. Sözünün kayasıyla her türlü dış kabuğu kır ki, etten bir yürek ortaya çıksın.

Güçlüyüm

YÜREĞİMİ KORUDUĞUM, YUMUŞAK
VE TANRI'NIN SESİNE AÇIK
TUTTUĞUM İÇİN GÜÇLÜYÜM.

3

İTİRAFIN GÜCÜ

Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir.

YAKUP 5:16

İtiraf, ruhsal disiplinler arasında en zor olanlardan biridir. Neden gereklidir? Günahlarımızı Baba'ya itiraf ettiğimizde bağışlandığımızı biliriz. Ancak Yakup Mektubu bunu bir adım daha ileri götürür ve iyileşebilmemiz için bazı günahları birbirimize itiraf etmemiz ve birbirimizle dua etmemiz gerektiğini söyler. Bunun üç nedenden dolayı doğru olduğuna inanıyorum.

Birincisi, egemenlik doğal ilkelerle çalışmaz. İsa'nın Ferisilere, bir kadına şehvetle bakan kişinin yüreğinde onunla zina ettiğini söylediğini hatırlayın. Egemenlikte yürekle ilgili konular son derece önemlidir. Yürekllerimiz iyi ya da kötü tohumların yatağıdır. Ferisilerin durumunda, günah aslında fiziksel olarak gerçekleşmemiştir, ama yüreklerinde meydana gelmiştir.

İkinci olarak, günahımızı itiraf ederek ve Hristiyan kardeşlerimizle birlikte dua ederek kendimizi alçaltmak suretiyle, kendimizi şifa için konumlandırırız. Günahı açık ve güvenli bir ortama getirdiğimizde şifa yüreklerimizin karanlık girintilerine akar. İtiraf günah ve utanç alanlarına ışık tutar ve bu ışık ortamında edilen dualar iyileşme ve yenilenmeyi başlatır.

Üçüncü neden, itirafın bize bir düzeyde hesap verebilirlik sağlamasıdır. İtirafla birlikte sorumluluk da gelir. Söz bize şöyle der: "Ama

dostun seni iyiliğin için yaralar” (Süleyman’ın Özdeyişleri 27:6). İtiraf ettiğimde, sempatiye ihtiyacım yok; birinin beni gerçekte yaralamasına ihtiyacım var. Ve birlikte dua ettikten sonra, omuzlarımdan bir utanç yükünün kalktığını hissediyorum.

Ama alışkanlıklar meselesi hâlâ duruyor. İsa Matta 16:24’te şöyle der: “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.” İtiraf, “çarmıhımızı yüklenmenin”, Tanrı’ya olan mutlak bağımlılığımızı kabul etmenin bir başka yoludur. Kendimizi düzeltme ya da günah döngüsünü kendi başımıza kırma hakkını “kendimizden esirgeriz”. İtiraf, bunu tek başımıza yapamayacağımızı bildiğimizi gösteren bir disiplindir. Ancak Tanrı’nın ve ailemizin yardımıyla iyileşmeye başlarız.

Baba, bana itirafla gelen iyileşmeyi göster. Beni doğru insanlara yönlendir ve çarmıhımı bu şekilde üstlenecek kadar dürüst, cesur ve açık olmamı sağla. Seni izlemek istiyorum ve bunu tek başıma yapamayacağımı kabul ediyorum.

Güçlüyüm

HESAP VEREBİLİRLİĞİMİ VE
SORUMLULUĞUMU KORUYARAK ÇARMIHIMI
YÜKLENDİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

HER SUÇTAN KURTULMUŞ

Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor. Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz. Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtip kendisine ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti.

TİTUS 2:12-14

Bu harika bir haber! Günahın artık üzerimizde gerçek bir gücü yoktur. Geçmişte günaha kaç kez evet dediğimiz önemli değildir; geleceğimizde yeri yoktur. Günah bizi ayartmaya ya da utançla tuzağa düşürmeye çalıştığında ona sırtımızı dönmeye ve hayır demeye hakkımız vardır! İsa onun gücünü kırmış, bize merhametini sunmuş ve Tanrı'nın lütfuyla yaşamamız için bizi güçlendirmiştir. Mesih sayesinde hak ettiğimiz yargıyı almayız, çünkü O bizim günahlarımızı üzerine almıştır. Bağışlandık ve ölümden çıkıp yaşama yeniden doğduk. Sevgili kızlarım, ruhlarınızın düşmanı bunu bilmenizi istemez. Sizi tekrar günaha bulaştırma umuduyla utanç içinde kalmanızı istiyor. Günah üzerinde egemenliğiniz olduğunu bilmenizi istemez, ama bu doğrudur. Elbette kendi gücümüzle deneyecek ve başarısız olacağız, ama artık savaşlarımızda yalnız değiliz. O'ndayız ve silahlarımız çok güçlü!

Rab İsa, günahın gücünü yok ettiğın için sana teşekkür ederim. Düşmanın yalanlarını reddediyorum ve onlardan uzaklaşıp Sana yöneliyorum. Senin ölümün bana bu savaşı kazanmam için gereken her şeyi verdi.

Güçlüyüm

**MESİH BANA GÜNAH ÜZERİNDE GÜÇ
VERDİĞİ İÇİN GÜÇLÜYÜM.**

5

ÇOK ACI VERDİĞİNDE

*Onların gözlerinden bütün yaşları silecek.
Artık ölüm olmayacak.
Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak.*

VAHİY 21:4

Acınızı serbest bırakmanız için sizi cesaretlendirmek istiyorum. “İnsan acısını nasıl geride bırakır?” diye merak edebilirsiniz. Acınızı anlamadığımı, size ne yapıldığını ya da canınızın ne kadar yandığını bilmediğimi düşünebilirsiniz. Haklısınız da. Ben bilmiyorum ama bilen Biri var. Listelenemeyecek kadar çok yaranız var. Bazılarınızın güvendiğiniz biri tarafından tacize veya istismara uğradığınızı kesinlikle biliyorum. Bazılarınız bir yabancı tarafından tecavüze veya şiddete uğradı. Belki de her zaman yanınızda olacağına söz veren biri tarafından terk edildiniz. Belki de çocuğunuz vahşi ya da anlamsız bir şekilde öldü. Sevdüğünüz biri size kötü davrandı. Aileniz sizi reddetti ve siz kendinizi asla yeterince iyi hissetmediniz. Çok fazla kişi derisinin rengi yüzünden alay konusu oldu. Diğerleri bir engelleri yüzünden alay konusu oldu. Ve ne yazık ki çoğumuz bir arkadaşımız tarafından ihanete uğradık.

Bu trajedilerden herhangi biri ve saymadığım diğerleri bizi derinden yaralayacak kadar acı vericidir. En savunmasız olduğumuz anda Şeytan yaralı canımıza acı sözler ve intikam düşünceleri tohumları

eker. Yaralanmanın tekrarını yapmamız ve acıyı hatırlamamız için bizi teşvik eder. Onu göğsümüze sıkıca bastırmamızı ve asla bırakmamamızı ister. Acıyı içimizde tutmanın bizi gelecekteki ihlallerden koruyacağını vaat ederek yalan söyler. Ama bu bir yalandır.

Acınızı gerçekten anlayan tek Kişi olan İsa'ya bırakmakta şifa vardır. Yeşaya kitabı bize İsa'nın "bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildiğini, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çektiğini, esenliğimiz için gerekli olan cezanın O'na verildiğini ve O'nun yaralarıyla şifa bulduğumuzu" (Yeşaya 53:5) ilan eder.

Acınıza tutunmak sizi sadece daha fazla yaralayacaktır. Gözlerinizi kapatmanızı ve kendinizi İsa'ya tüm acınızı verirken hayal etmenizi istiyorum. O size yapılanları küçümsemeyecektir. Acınızı bırakın ve O'nun acınızı alıp götürmesine ve telafi etmesine izin verin.

İsa, benim şifamın Sen olduğuna inanıyorum, bu yüzden acımın her parçasını Sana bırakabilirim. Taşımak için tasarlanmadığım şeyleri taşımayı reddediyorum. (Acı duyduğunuz alanları söyleyin) Senin sorumluluğuna bırakıyorum. Onu Senin yüceliğin için kullan.

Güçlüyüm

**GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ ACIMI
ŞİFACIMA VERİYORUM.**

ÖZGÜRLÜKTE SAĞLAM

Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı. Bunun için dayanın. Bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin.

GALATYALILAR 5:1

Bir kez özgür olduğumuzda, gerçekten sonsuza kadar özgür olduğumuza inanmak zor olacaktır. Kültürümüz ve dini bağlar bizi tekrar köleleştirmek için ellerinden geleni yapacaktır. Yeniden “kölelik boyunduruğunu” takmamızı isterler – bizi utanca ve bir zamanlar köleleştiren günahlara bağlayan o ağır, can sıkıcı yükün bizi aşağı çekmesine izin vermemizi isterler. Özgürlük hem bir anda hem de zaman içinde gerçekleşir. Yaşamlarımızı O’na teslim ettiğimizde İsa bizi özgür kılar ve bu özgürlük bizimdir. Daha sonra, zaman içinde, bir zamanlar bize yük olan günaha karşı “sağlam durarak” –kendi gücümüzle mükemmel olmaya çalışmanın boyunduruğunu kabul etmeyerek– bu özgürlüğü sürekli olarak uygularız.

Öyleyse özgürlüğünüzde güçlü durun! Sizi bir yenilgi bunalımına sürüklemeye ya da günah dolu bir yaşam tarzına geri döndürmeye çalışan her türlü suçluluk ve utanca karşı durun. Düşmüş kalıplara hayır deme hakkınıza meydan okuyan geçmiş utancın her gölgesine karşı durun. Belki de geçmişte suçluluk ve utanç nedeniyle hayır demekte zorlandınız – ama artık geçmişinizden kurtuldunuz ve geleceğiniz parlak ve özgür!

Mesih'in bize verdiği özgürlük ve görkemli umut sayesinde, Rabbimiz ve Kurtarıcımız'ın dönüşünden korkmak için hiçbir nedanimiz yok, çünkü O bizi kötülükten kurtardı ve kendisine ait kıldı. Önceden kötülük yapmaya hevesliydik. Şimdi iyilik yapmaya hevesliyiz! Gerçekten yeniden doğduğumuzda, doğal arzularımız değişir. Tanrı bizi bağışlar ve ardından "Git ve bir daha günah işleme" sözleriyle doğamızı değiştirir. Bu bağışlama için bir ön koşul değildir – bağışlama zaten gerçekleşmiştir. Bu bir güvenoyu ve daha iyi şeylerin geleceğine dair bir inançtır.

İsa'nın sözleri şu şekilde ifade edilebilir: Sizi mahkûm etmiyorum. Seni bağışlıyor ve günahın cezasından ve yargısından kurtarıyorum. Şimdi git ve artık günah işleme. Artık özgürsünüz! (Yuhanna 8:11). Tanrı'nın lütfu olmadan tanrısallık içinde yürümeyeceğimiz, günaha ve dünyasal tutkulara hayır diyemeyeceğimiz gibi, bize sunulan merhameti de asla hak edemeyiz. Günah artık yaşamlarımız üzerinde hak iddia edemez çünkü: "Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı."

*Tanrım, beni bağışladığın ve kurtardığın için minnettarım.
Beni köleleştiren şeylerden uzaklaşmama yardım
ederek özgürlüğümü nasıl kullanacağımı göster.*

Güçlüyüm

MESİH BENİ ÖZGÜR KILDIĞI İÇİN
GÜÇLÜYÜM. BU ÖZGÜRLÜĞÜN KANITLARI
HAYATIMDA HER GEÇEN GÜN ARTIYOR

7

BAĞLARI ÇÖZÜLMÜŞ

Bizler köle kadının değil, özgür kadının çocuklarıyız.

GALATYALILAR 4:31

Ben çocukken babam benimle nadiren iletişim kurardı – ne kadar sert olduğumla gurur duyduğunu ifade etmek dışında. Bana taktığı isimler “kaplan” ve “küçük kavgacı” idi. Her nasılsa elbiseler ve kadınsı şeyler bu imajlara uymuyordu. Asla hanım evladı ya da kız gibi bir kız olmamaya kararlıyım.

Sonra ortaokulda bir Cumartesi günü film izlerken, kendimi özdeşleştirdiğim bir kadın imgesi buldum. Onda fırfırlı ya da dantelli hiçbir şey yoktu. Hayatı heyecan verici bir maceraydı. Seçkin James Bond kızlarından biriydi. Seksi pantolon giyen, silah taşıyan ve erkeklerle birlikte koşturan kız imajıyla kesinlikle daha rahattım. Bu kızlar erkeklerle başa çıkabiliyordu ve kimse onları itip kakmaya cesaret edemiyordu. Bir erkeğin onları korumasını beklemeyeceklerdi. Bunu kendileri yaparlardı.

Ama Bond kızlarıyla ilgili bir şey var. Yanlış hatırlamıyorsam, her 007 filminde bu kadınlardan en az biri öldürülüyordu. Sonunda, James her zaman hayatta kalanla yatardı, ama bir daha asla birlikte görülmezlerdi. O bir sonraki maceranın bir parçası olmaya devam etti, ama onlar değildi. Onlarla işi bittiğinde her zaman peşinden gideceği başka bir güzel vardı. Sanırım onlar gerçekten de değerlerini bilmeyen bir sistemin kölesi olan “cariyelerdi”.

Bu kaba, sert ve cinsel açıdan kendine güvenen kadının ilk başta cesur görünebileceğini biliyorum, ama değil. Tüm cariyeler şu ya da bu düzeyde korkarlar, özellikle de kontrol kendilerinde değilse. (Neden silah taşıyorlar sanıyorsunuz?) Birçoğu küçük bir kızken babalarından ihtiyaç duydukları koruma ve sevgiyi göremedikleri için meseleleri kendi ellerine almaya karar vermişlerdir. Diğerleri sevildi ve beslendi, ancak onları Tanrı yerine kendilerini koruma yeteneklerine güvenmeye teşvik eden bir kültürü dinlediler. Ama sonunda tüm cariyeler kendilerini dışarıdan bakarken bulurlar. Bir kadının cinsel açıdan arzu edilir olması onun özgür olduğu anlamına gelmez.

Kültürümüz bize tutsak kıza ilişki kurmamız için özgür kadından daha fazla fırsat verir. Ancak bu iki “tip” arasında seçim yapmak, çiçekli bayılan kadını ya da saldırgan baştan çıkarıcıyı oynamak zorunda değiliz. Tanrı kız çocuklarını sayısız ve mükemmel seçeneklere sahip olsunlar diye yaratmıştır. İnsan yapımı bir klişeyle sınırlı olduğunuz yalanına kanmayın. Bizler O’nun kraliyet kızlarıyız, sonunda bizi hayal kırıklığına uğratabilecek şeylere güvenmek zorunda olan cariyeler değiliz. Ve O’nun çocukları olarak, tamamen ve benzersiz bir şekilde sevildiğimizi bilerek, olduğumuz kişi olmaktan özgürüz.

Baba, beni olmam için yarattığın her şeyi kucaklamak istiyorum. Daha küçük bir rol oynamak istediğimde bana gerçekte kim olduğumu hatırlat.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ KADINLIĞIMIN
KURGUSAL BİR İMGESİNE BAĞLI DEĞİLİM
– YAŞAYAN TANRI’NIN KIZIYIM.

YENİ YARATIK

Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur.

2. KORİNTLİLER 5:17

Mesih Kurtarıcımız ve Rabbimiz olduğunda, günahımızın ebedi cezası bizden doğu batıdan ne kadar uzaksa o kadar uzaklaşır (Mezmunur 103:12). Günah artık ruhunuzu köle olarak tutmak için hâkimiyete ve yasal zemine sahip değildir. Artık özgürsünüz. Yine de özgürlük ve bağışlanma günahın pratik ya da doğal sonuçlarını ortadan kaldırmaz. Eğer bir suç işler ve hapse mahkûm olursam ve sonra iman edip kurtulursam, ruhum özgürdür ama bedenim hâlâ hapisanededir. Bu bağışlanmadım anlamına gelmez. Bu, gerçeklerimle başa çıkarken O'nun bilgeliğini aradığım anlamına gelir.

O zaman bu gerçeğin nasıl geçerli olduğunu merak edebilirsiniz: Bağışlandım ve yeni bir yaratık oldum. Eski olan geçip gitti ve benim için her şey yeni oldu. Bu gerçek içimizde işlenmektedir. Bağışlandık ve günahlarımızı itiraf ettiğimiz anda günahlarımız yıkanıp temizlendi. Mesih'in muazzam merhametini deneyimlediğimiz o anda ruhsal olarak yeni kılınırız. Ancak bu, önceki seçimlerimin artık benim üzerimde hiçbir etkisi olmayacağı anlamına gelmez. Artık suçlu ve ebedi yargı altında değilim, ancak bazı sonuçlar devam ediyor.

Daha ileri bir tartışma adına, ya çılgın, bekâr günlerim sırasında hamile kalmış olsaydım? Bu kesinlikle bir uyandırma çağrısı olurdu. Ya hamile kaldıktan sonra Hristiyan olsaydım? Bebek yok olur

muydu? Hayır, tabii ki kaybolmazdı! Bir çocuğun varlığı günahlarımın bağışlanmasını hiçbir şekilde ortadan kaldırmazdı, tıpkı günahlarımın bağışlanmasının çocuğun varlığını ortadan kaldırmayacağı gibi. Bebek bir günah değildir. O benim yaptığım seçimlerin bir sonucudur. Hamile kalmak evlilik antlaşmasının dışında gerçekleşmiş olsa bile, çocuk bir armağan olarak seviyecek ve kutlanacaktır.

Tanrı hatalarımızı, kusurlarımızı ve günahlarımızı telafi etme işindedir. mucizeler her zaman beklediğimiz gibi görünmez ve kırık parçalardan güzel şeyler inşa edilebilir. Tanrı için hiçbir şey imkânsız değildir, ama yürek kırıldığında, bu O'nun ilk meselesi haline gelir. Taş gibi kırık yüreği alır ve yerine yumuşak etten bir yürek koyar. Yeni yaratıldığımızı söylediğinde O'na güvenebiliriz.

Tanrım, bana sonsuz bağışlanma ile doğal sonuçlar arasındaki farkı göster. Beni her yönden bir bütün haline getirme yeteneğine güveniyorum.

Güçlüyüm

TANRI'NIN GERÇEKLERİMİ DÜZELTME
YETENEĞİNE GÜVENDİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

9

O'NUN OLMAK İÇİN KURTARILMIŞ

Ben Kenan ülkesini size vermek ve Tanrınız olmak için sizleri Mısır'dan çıkararak Tanrınız RAB'bim.

LEVİLİLER 25:28

Kaçımız “Eğer bu gece ölürsen, nereye gideceğini kesin olarak biliyor musun?” sorusunu duymuştur? Bu sorunun amacı dinleyicilerin kendilerine “Cennete gideceğimden emin miyim?” diye sormalarını sağlamaktır. Eğer emin değilse, dua etme ve ebedi konumlarını garanti altına alma fırsatına sahip olurlar. Ancak sonsuzluk ölümden sonraki bir varış noktasından daha fazlasıdır; o şimdi başlayan bir yaşam biçimidir. Aşağıdaki ayet, Tanrı'nın İsrail halkını Mısır'dan kurtarmaktaki en derin arzusunu ve amacını ortaya koymaktadır: “Mısırlılara ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanıma getirdiğimi gördünüz” (Mısır'dan Çıkış 19:4).

Bu ayetin güzelliğine ve gücüne bayılıyorum. Göklerin kudretli Kralı, dört yüz yıllık kölelikten sonra çocuklarını kurtarmak için yiğitçe aşağı iniyor. Bu süreçte, dünyanın en güçlü ulusu olan Mısır'a vurur ve onu aşağılanmış bir enkaza dönüştürür. İsraili köleler Mısırlıların gümüş ve altınlarını alırlar.

Bu sadece O'nun İsrail için arzusu değil; sizin için de arzudur.

Tutkulu ve kutsal Tanrımız sizin peşinizdedir! O'nun yoluna bakmanızı bekliyor ve izliyor. O'na karşılık vermeniz umuduyla

kutsal yazılar boyunca ördüğü sevgi notlarını okumanızı arzuluyor. Sizi karanlığa hapsolmuş bir dünyanın tutsaklığından kurtararak Kendi ışık âlemindeki yaşama kavuşturmak istiyor. Sizi sadakatsiz aşıkların kollarından koparıp kendi sadık ve sonsuz kollarına almak için can atıyor. Size şefkatli sevgisini ve merhametini göstermek için sizi bu dünyanın zalim angaryacılarından ve acımasız bağlarından kurtarmak istiyor.

Kurtuluş asla sadece vaat edilen topraklarla ilgili değildi; vaadi veren Kişi'yle ilgiliydi. O eninde sonunda bizi Kendisine getirmek ister. Eski Antlaşma'daki vaatler yalnızca gelecek şeylerin habercisiydi. Tanrı'nın kurtuluştaki nihai amacı, çocuklarını Kendisine geri getirmektir. Sevgililer, kurtuluş bir yangın ve hayat sigortası olmaktadır çok daha fazlasıdır!

Kim bu dünyanın acımasızlığından sıyrılıp Tanrı'nın dağına götürülmeyi arzulamaz ki? Ne de olsa bu dünya bizim evimiz değil, bu yüzden bu özlemi beslememiz doğru olur. Kölelikten ve yargıdan kaçışı hepimiz memnuniyetle karşılamalıyız, ancak kurtuluş bununla bitmiyor. O'nun olmaya yönelelim.

Baba, beni özgür kıldığın için teşekkür ederim, böylece hiçbir şey beni Senin olmaktan alıkoyamaz. Seni tanıma vaadinin peşinden gitmeyi seçiyorum.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ ONUN OLMAK
İÇİN KURTARILDIM.

Kutsallıkta
Güçlü

BU DÜNYADAN DEĞİL

*Ne var ki, dünyanın değilsiniz;
ben sizi dünyadan seçtim.*

YUHANNA 15:19

İsa bu dünyanın bize sahip olmadığını açıkça belirtir. Bu gerçek davranışlarımıza nasıl yansımalıdır? Bu dünya –ve özellikle kültürü– bizi kendi davranışlarına uymaya özendirir. Ancak biz artık kültürümüze ait değiliz; insanlarla ve Tanrıyla ilişki içindeyiz. Kültürümüzden farklı olmaya, nefret dolu olduğunda sevgi dolu, zalim olduğunda şefkatli olmaya çağırıyoruz. Bu farklılık ahlaki pusulamızı da kapsar. Efesliler Mektubu bize gerçek yönümüzü gösterir: “Aranızda fuhuş, pislik ya da açgözlülük anılmasın bile. Kutsallara yaraşmaz bu” (5:3).

Bu ayette hiçbir gri alan yoktur. Neden bu kadar katı? Çünkü bir ima bile karışık mesajlar verebilir ve bu da başkalarının kafasını karıştırabilir. Tanrı’ya ait olduğumuz için, söylediğimiz ve yaptığımız her şeyde O’nu onurlandırırız. Bu, konuştuğumuz sözlerin ve davranışlarımızın O’nun yaşamımız üzerindeki etkisini yansıtması gerektiği anlamına gelir. Mesih’te bağışlanmaktan daha fazlasıyız; kutsalız. Bir zamanlar karanlık olduğumuz yerde ışığız.

Efesliler Mektubu sözlerine şöyle devam eder: “Aranızda açık saçıklık, budalaca konuşmalar, bayağı şakalar da olmasın. Bunlar

size yakışmaz. Bunun yerine şükredin” (5:4). Pavlus bu listeye kafa karıştırıcı davranışları, küfürleri, akılsızca ve kaba konuşmaları da ekler. Bu tür konuşmaların hiçbiri tanrısallığa uygun değildir ve sadece arayış içinde olanlar için suyu bulandırmaya yararlar.

Konuşmalarımızı bayağı sözlerle noktalamak yerine, minnettarlıkta akıcı olmalıyız. Bu şekilde Tanrı'nın lütfu ve merhameti için minnettarlık tutumunu sürdürürüz. Sadece bu bile bazılarımızı uzun süre konuşturmaya yetecektir. Kaba, kırıncı ve şikâyetçi olmak yerine, konuşmalarımız aracılığıyla yaşamı kutsayarak ve serbest bırakarak Babamızı taklit edebiliriz. Kimsenin bizi boş sözlerle kandırmasına izin vermememiz konusunda uyarılıyoruz. Boş sözler bizi kayıtsızlığa sürükler – “Her şey yoluna girer... Önemli bir şey değil. Herkes bunu yapıyor...” Sözcükler boş olabiliyorsa, dolu da olabilirler. Yaşam sözcükleri bizi daha iyi şeylere çağırır. Bize herkes gibi olmadığımızı, çünkü Yüce Tanrı'nın kızları olduğumuzu hatırlatırlar. Dünyanın içindeyiz ama dünyadan değiliz (Yuhanna 17:15-16).

Tanrım, lütfen dünyanın işleyişi ile Senin işleyişin arasındaki farkı ortaya çıkar. Başka hiçbir şeyi aklıma bile getirmeden, sözlerim ve eylemlerimle Seni onurlandırmak istiyorum.

Güçlüyüm

GÜÇLÜYÜM ÇÜNKÜ DÜNYANIN
DEĞİL, TANRI'NİN STANDARTLARINA
GÖRE DAVRANIYORUM.

İTAATI ÖĞRENMEK

*Ne mutlu RAB'den korkana,
O'nun yolunda yürüyene!*

MEZMURLAR 128:1

Çoğu zaman çocuklar, yetişkinlerin görmezden gelmeyi öğrendikleri şeyleri çığ ve açık bir şekilde örnekendirirler. İkinci oğlum Austin küçükken, Tanrı'ya itaat etmekle mücadele ederken nasıl tepki verebileceğimizi gösteren bir olay oldu.

Austin henüz iki yaşındayken, bazı arkadaşları oyun oynamaya gelmişti. Ayrılma vakti geldiğinde, çocukların her birine veda hediyesi olarak sakızlı dinazorlar vermeye karar verdim. Austin'in eline dağıtması için bol miktarda sakızlı dinazor döktüm. Her çocuk kapıdan çıkarken sakızları dağıttı ama Austin son iki sakız kaldığında yumruğunu sıkıca kapattı. Bekleyen son bir kız vardı. Onu cesaretlendirdim, "Austin, çantada daha çok var. O ikisini ona ver."

Tek tepkisi kaçmak ve başını hayır anlamında sallarken posta kutusunun direğine sarılmak oldu. Yerinden kıpırdamayacaktı.

Eve geri koştum ve küçük kıza çantadan sakızları uzattım. Oğlumun posta kutusundan kurtarmaya çalışırken arkadaşlarıma ve çocuklarına el salladım.

İçeri girince işler daha da kötüleşti. Oğlumun elinden terli, parçalanmış sakızları aldım ve Austin'i sakinleşene kadar üst kat-taki odasına gönderdim.

"Odama gitmiyorum!" diye bağırdı mutfaktan çıkarken.

“Evet, gidiyorsun” diye sakince karşılık verdim ve mutfakta kaldım.

Bu konuşma birkaç kez tekrarlandı ama sesinin giderek daha uzaklardan geldiğini fark ettim. Odasına doğru ilerliyordu! Yaklaşık on beş dakika sonra ısrarla “Uyumayacağım. Kestirmeyeceğim!” dediğini duydum.

Sonra sessizlik oldu. Daha sonra üst kata çıktım ve onu yatağında mışıl mışıl uyurken buldum. Austin bir düzeyde hatalı olduğunu ve hatta neye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Bu yüzden kendini uykuya yatırdı. Neden bu yorucu protesto? Neden bu kadar çok mücadele etmişti?

Peki, neden hepimiz itaat etmemek için bu kadar çok mücadele ediyoruz? Yorgun olmanın yanı sıra, oğlumun da çoğu zaman aynı nedenle mücadele ettiğine inanıyorum. Sakız yığınının azaldığını gördü ve kendini ihlal edilmiş hissetti.

Dürüst olmak gerekirse, onda kendimi tanıdım. Kelimelere nasıl döneceğimi bilemediğim aynı hayal kırıklığı duygularıyla mücadele ettim. “Tanrım, itaat edeceğim ama sadece protesto altında ve hazır olduğumda” dercesine aptalca bağımsızlık açıklamaları yapmamın nedeni budur.

Olgunlaştıkça, bencillikle tepki vermemeyi, Tanrı’nın bizim için en iyisini bildiğine güvenmeyi öğreniriz. Önce doğru olanı yapmak, ona zor yoldan ulaşmaktan çok daha az yorucudur.

Tanrım, itaat etmek istemediğimde, bana tepki göstermemeyi, en son yerine ilk önce Sana gelmeyi öğret.

Güçlüyüm

MÜCADELE ETMEDEN İTAAT
ETTİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

KUTSAL KILINMIŞ

Sizi çağırın Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun. Nitekim şöyle yazılmıştır: “Kutsal olun, çünkü ben kutsalıyım.”

1. PETRUS 1:15-16

Tanrı kutsaldır... bu yüzden biz de kutsal oluruz. Kutsallık, iyi olmaya çalıştığımız bir başka başarısız girişimimiz değildir; O'na ait olduğumuzun bir ifşasıdır. Kutsallık hizmetkârlar için bir iş tanımından daha fazlasıdır; kutsal Tanrı'nın önünde toplanan herkes için bir buyruktur. O kutsal olduğu için biz de kutsal olmalıyız. Bizden kutsal davranmamız ya da kutsal görünmemiz istenmez; kutsal olmaya davet ediliz. Bir şey olmak, onun özümüzün ya da yaşam gücümüzün bir parçası haline gelmesi demektir. Kutsal olan Ruh –Kutsal Ruh– tarafından doldurulur ve yönlendiriliriz.

Kutsallık özel etkileşimlerimizi ve kamusal davranışlarımızı etkilemelidir. Kutsal davranabilir ama kutsal olmayabiliriz; kutsal görünebilir ama kutsal olmayabiliriz. Bir şey olmak, onun varlığımızı tanımladığı anlamına gelir.

Kutsal olmak ne anlama gelir? Kutsal Yazılar bize bu konuda fikir verir: “O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti” (Efesliler 1:4).

İlk nefesimizi almadan önce seçilmiştik. Dünyayı yaratmadan önce O'nun zihnindeydik. Tanrı tarafından Mesih'te seçildiniz ve kaderinizde kutsal ve suçsuz olmak vardı. İsa hem kutsal hem de

suçsuz olduğu için, biz de Baba'nın önünde O'nun konumunu miras alırız.

Mesih'in dışında O'nun gücüne ve vaatlerine yabancıydık. Ama çarmıhta perde ikiye ayrıldı. Bize karşı duran her şey çarmıha çakıldı ve Tanrı'yla bir olduk (Kolosaliler 2:14).

Kutsal olmak ayrılmaktır—ruh, can ve beden olarak. Basitçe söylemek gerekirse, kutsal olmak O'nun olduğumuz anlamına gelir.

Baba, yüce fedakârlığınla beni kutsal kıldığın için sana şükürler olsun. Sen kutsalsın. Yaptığım her şeyin beni kutsallıkta Sana yaklaştırmasını sağla.

Güçlüyüm

KUTSAL OLDUĞUM VE ONA AİT
OLDUĞUM İÇİN GÜÇLÜYÜM.

ATEŞTE ARITILMIŞ

*Bakin, gümüşü arıtır gibi olmasa da sizleri arıttım,
Sıkıntı ocağında denedim.*

YEŞAYA 48:10

Altın ve gümüş, bu metallerin sıvılaşmasını sağlayacak kadar yüksek sıcaklıklardaki ocaklarda arıtılır. Bu durumda cüruf yüzeye çıkar ve görünür hale gelir. Metalürji uzmanı metalin soğumasına ve katılaşmasına izin vermeden önce cürufu sıyırır. Bu işlem metal, onu zayıflatan yabancı maddelerden ve alaşımlardan arınana kadar tekrarlanabilir.

Tanrı elbette bizi gerçek bir ateş ocağında arıtmaz. Arıtma işlemimizi gerçekleştirmek için başka yolları vardır. Sıkıntı ocağını kullanır. Sıkıntının birkaç eşanlımlısı zorluk, dert, bela, güçlük, sıkıntı ve denemedir. Kimse sıkıntıdan hoşlanmaz, ama sürecin meyvelerini görmek istiyorsak bu yolda kalmak en iyisidir. Bunu hatırlamak önemlidir, çünkü denemelerle karşılaştığımızda, bu bir “eğer” meselesi değil, “ne zaman” meselesidir.

Suların içinden geçerken seninle olacağım, Irmakların içinden geçerken su boyunu aşmayacak. Ateşin içinde yürürken yanmayacaksın, alevler seni yakmayacak. Yeşaya 43:2

Hayatın sıkıntıları sellere ve alevlere çok benzeyebilir. Hiçbirimiz bu denemelerden kaçınmamızı sağlayan bir geçiş hakkına sahip

değiliz, ancak bize bunların sadece bir dönem için olduğu vaat edilir. Bu zorlukları, bizi ezmelerine izin vermediğimizde aşarız. Babamız ne yaptığını bilir ve arınma süreci diğer taraftan daha güçlü çıkacağımız anlamına gelir.

Nihayetinde Tanrı bizim rahatımızdan çok durumumuzla ilgilendir. Bu da O'nun gerçek durumumuzu ortaya çıkarmak için hayatın rahatsız edici olmasına izin vereceği anlamına gelir. Çoğu zaman bu arıtma işlemi dualarımızla harekete geçirilir. Tanrı'dan gelişmemizi engelleyen ya da O'nu hoşnut etmeyen her şeyi ortadan kaldırmasını istediğimizde işler kızızmaya başlayacaktır. Ateşli denemeler hem güçlü yanlarımızı hem de yollarımızdaki hataları ortaya çıkaran araçlardır. Sizi alevlerin ortasında ilahiler söylemeye ve sel sularının üzerinde şükran dualarınızı yükseltmeye çağırıyorum, çünkü Tanrı sizi Kendi amacı ve gücünüz için arıtıyor.

Sevgili Tanrım, zorlukları ve sıkıntıları gerçekte oldukları gibi, dönüşümümün araçları olarak görmem için gözlerimi aç. Bu arınma sürecinde beni terk etmeyeceğini biliyorum, bu yüzden Sen bildiğin gibi yap.

Güçlüyüm

HAYATIMDA GÖRDÜĞÜM ATEŞLERİN
YÜREĞİMİ ARITMASINA VE SAFLAŞTIRMASINA
İZİN VERDİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

ORUÇ

Bunun için Tanrı'ya bağımlı olun. İblis'e karşı direnin, sizden kaçacaktır.

YAKUP 4:7

Oruç, ruhsal ağırlığı azaltmanın en üst noktasıdır. Salt ruhsal oruç, bir düşünce, eylem ya da alışkanlıktan uzak durmaktır. Fiziksel oruç ise, Tanrı'yı aramak için yiyeceklerden uzak durmanın Kutsal Kitap'taki uygulamasıdır.

Fiziksel orucun diyetten farkı nedir? En önemli farklardan biri, diyetin görünüşünüzü, orucun ise görüşünüzü değiştirmesidir. Biri ölçüleri değiştirir, diğeri ise gözlerinizden at gözlüklerini çıkarır! Oruç Tanrı'ya teslimiyetimizi ifade eder. Durup Tanrı'ya teslim olarak dizlerimizin üzerine çöktüğümüzde, düşman dehşete kapılır ve kaçır! Yiyeceklerle beslenmeyi bıraktığımızda, Tanrısal şeylere olan açlığımızı ve susuzluğumuzu geliştirmek için konumlanırız. O'nun Sözü'yle beslendikçe ve O'nun iyiliğini ve sevgisini hatırladıkça iştahımız değişir. Oruç, yüreklerimizi yumuşatmaya da hizmet eden yüksek bir farkındalığı beraberinde getirir.

Eğer ilk kez oruç tutuyorsanız, beyaz un ve şeker gibi sağlıksız gıdalardan uzak durmak gibi basit ve sağlıklı bir şeyle başlayın. Daniel orucu denen oruç hakkında internetten bilgi edinebilirsiniz. Ya da belki orucunuz öğle yemeğini atlamak olabilir. Yalnızca su orucu tutacaksanız ve tıbbi sorunlarınız varsa veya ilaç kullanıyorsanız, önce bir doktora danışmalısınız.

Oruç, bedeninizi inkâr ettiğiniz zamandır. Fiziksel olarak rahatsız

edici olacaktır. Ancak ruhsal olarak bu bir kutlama, şölen ve sevinç zamanıdır! Siz Kral'ı onurlandırdıkça, O da sizi varlığıyla onurlandıracaktır. Oruç bir ceza değil, kutsal bir ayrıcalıktır.

Sonra, bunun bir ölüm kalım meselesi olduğunun farkına varın, çünkü öyle. Esareti ölüme teslim ediyorsunuz.

Kendinizi Tanrı'yla doyurmuyorsanız, yiyecekte mahrum kalmanızın bir anlamı yoktur. İhtiyacınız olan her şeyi önceden toplayın ki orucunuz sırasında dinlenebilesiniz. Telefonunuzu, bilgisayarınızı (sosyal medyayı kapatın) ve televizyonunuzu kapatın. Övgü ve tapınma müziğini açın. Bu bir Şabat zamanıdır, bu yüzden başka şeylerle uğraşmayın. Dinlenin, uyuyun ve O'na yaklaşın. Ester Kitabı ve oruçla ilgili vaatler de dahil olmak üzere Tanrı Sözü'nü ya da sizi etkileyen diğer Hristiyan eserlerini okuyun.

Oruç sırasında ruhunuzu güçlendirirsiniz. Bu dönem için dua taleplerinizi içeren bir günlük tutun. Babanız'a karşı açık ve dürüst olun ve Kutsal Yazılar ve dualar aracılığıyla size gösterdiklerini kaydedin.

Bu bir sevgi zamanıdır ve O'nun size yaşam suyu ve besin vereceğine inanmak için her türlü nedenim var.

Tanrım, ben oruç tutarken bana yaklaş. İştahımı değiştir ve bana Senin için daha fazla açlık ver. Senin konuşacağına inanarak kendimi susturacağım. Duyarlılığımı artır ve beni körelten şeyleri açığa çıkar.

Güçlüyüm

ORUÇ TUTTUĞUM İÇİN GÜÇLÜYÜM,
KRALIMLA ZİYAFET YAPIYORUM.

6

YÜREĞİNİZİ SUNMAK

*RAB diyor ki,
“Şimdi oruç tutarak, ağlayıp yas tutarak
Bütün yüreğinizle bana dönün.
Giysilerinizi değil,
Yüreklerinizi paralayın
Ve Tanrınız RAB’be dönün.
Çünkü RAB lütfeder, acır,
Tez öfkelenmez, sevgisi engindir,
Cezalandırmaktan vazgeçer.”*

YOEL 2:12-13

Tanrı'nın bizi arayışı durmak bilmez. Nerede olursak olalım, ne yapmış olursak olalım, O bizi dünyanın sonuna kadar takip edecektir. Tanrı bu kuşağa şöyle haykırıyor: “Her şeyin çok umutsuz görüldüğü, kendinizi çok kirli ve çaresiz hissettiğiniz şu anda bile. Şimdi bile! Herkes başarısız olduğunda ve denediğiniz her şey sizi hayal kırıklığına uğrattığında... Ben yapmayacağım. Şimdi bile! Her şey için çok geç gibi görünse de, öyle değil! Tüm yüreğinizle Bana dönün.”

O bizim peşimizde olduğu için, tek yapmamız gereken O'na dönmektir. Bizi mantıklı olmaya, durumumuza cesurca ve dürüstçe bakmaya ve bunun hoş bir manzara olmadığını fark etmeye davet ediyor! Günahlarımız pembenin açık bir tonu değil, kan kırmızısıdır. Ama Tanrı bizim kıpkırmızı kurbanımızı istemiyor, çünkü Prens zaten

bedelini ödedi. Tanrı bizi temizlemek için özlem duyar. Bizi tatmin etmeyen boş “yiyeceklerle” (bu dünyada peşinden koştuğumuz şeyler) beslemek yerine, önce istekli, sonra da itaatkâr olursak, bize toprağın en iyisini sunar. Tövbe etmeye ve yoldan çıktığımızı söylemeye istekli olursak. İyi, sadık ve doğru olduğu için O’na sevinçle hizmet etmeye istekli olursak. Sevginin, yaşamın ve özgürlüğün yasası olduğu için O’nun Sözü’ne itaat etmeye istekli olursak. Çarmıhımızı yüklenmeye ve yaşamımızı beden almış Söz olan Mesih’te saklamaya ve O’nun örneğini izlemeye istekli olursak. Yoel’in sözleri bugün bize sesleniyor: “Tüm yüreğinizle bana dönün”, yüreğinizin durumu ne olursa olsun. Savaş her zaman kadınların yürekleri için olmuştur ve Tanrı sizin kırık, çürük ve yaralı yüreğinizi istiyor. Sizi dünyanın kâbuslarından uzaklaşmaya ve kendi rüyasına geri dönmeye davet ediyor, çünkü zamanın başlangıcından beri tıpkı sizin gibi bir gelin arıyor.

Baba, beni o kadar yakından takip ettiğin için teşekkür ederim. Zira tek yapmam gereken dönüp kollarına atılmak. Sana yüreğimi sunuyorum ve tekrar Sana dönüyorum.

Güçlüyüm

BENİ ARAYAN BABAM'A
YÖNELDİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

7

ÇARMIHI YÜKLENMEK

Sonra hepsine, “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmihını yüklenip beni izlesin” dedi, “Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını yitirirse, canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?”

LUKA 9:23-25

Tanrı her zaman, iyi olmak için gösterdiğimiz kusurlu insani çabalarımızın yerine O’na ait olmamızı arzulamıştır. Din perdesinin ve benliğin işlerinin ötesini görmemizi ve O’nun iyiliğinden asla şüphe etmeden imanla yaklaşmaya cesaret etmemizi arzulamaktadır. O’na ruhta ve gerçekte tapınmamızı, her gün çarmihlarımızı yüklenip O’nu izlememizi arzulamaktadır.

İsa’nın bize çarmihımızı yüklenmemizi söylemesi ne anlama gelir? Bu, boynumuza bir süs takmak kadar kolay değildir. Bu, O’na diri kurbanlar olduğumuzu her gün yüreklerimize nakşetmektir. Ancak çarmihı taşımamız bununla bitmez; çarmihın kayıp ve ölmekte olan bir dünyada her birimiz için satın aldığı şeyin gücünü ve vaadini taşımaya kadar uzanır. Çarmih her şeyi dönüştürür.

Eski Antlaşma’da kâhinler Rab’bin huzuruna günlük sunular getirirlerdi. “Tapınağın eyvanının önünde, yaptırdığı sunakta RAB’be yakmalık sunular sundu” (2. Tarihler 8:12-13). Çarmiha gerilmek

bizim günlük sunumuzdur. Bu Musa'nın yasaları tarafından değil, yaşamın Rabbi'nin Kendisi tarafından verilen bir buyruktur.

Bazıları çarmıh taşımamıza gerek olmadığını, çünkü İsa'nın son kurban olduğunu, dolayısıyla bu işin tamamlandığını iddia edebilir. Taşındığımız çarmıh bir günah kurbanı değildir. Getirebileceğimiz hiçbir sunu bize karşı olan yazılı yasaları yerine getiremez. İsa tek başına günahlarımız için ölecek bunu yaptı. O'nun yaşamı Tanrı'da saklıdır, tıpkı bizim yaşamımızın O'nunkinde saklı olduğu gibi.

O kendi kanını döktüğü için bizim kanımızı dökmemize gerek yoktur. Ama diri bir kurban olmak, O'nun gibi yaşamak, günah için ölü, ama Tanrı için diri olmak demektir! Kendimizi –bedenimizi ve ruhumuzu– doğruluğun araçları olarak Tanrı'ya sunarız.

Merhamet bizi yasaya değil lütfâ tabî kılar ve bu lütfekâr armağana karşılık olarak Mesih'in çarmıhtaki örneğini izleriz. Her gün bedene ve kötülüğe değil, Tanrı'ya ve doğruluğa teslim oluruz. İrâdi bir eylemle hayatlarımızı teslim eder ve bedenlerimizi sunarız. Sonra imanla çarmıhı kucaklayarak Tanrı'nın yüreğine yaklaşırız.

*İsa, benim için çarmıha gittiğin için sana şükrederim.
Çarmıhımı yüklenmenin ve Sana itaat ederek ve şükrederek
yaşamının ne demek olduğunu bana öğret.*

Güçlüyüm

KENDİMİ DIRİ BİR KURBAN OLARAK
SUNARAK HER GÜN ÇARMIHIMI
YÜKLENDİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

TANRI SÖZÜ

Bu sözlerimi aklınızda ve yüreğinizde tutun. Bir belirti olarak ellerinize bağlayın, alın sargısı olarak takın... Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın. Öyle ki, RAB'bin atalarınıza vermeye söz verdiği topraklar üzerinde sizin de, çocuklarınızın da ömrü uzun olsun ve yeryüzünün üstünde gökler olduğu sürece orada yaşayasınız.

YASA'NIN TEKRARI 11:18, 20-21

Tanrı, İsrailoğullarına Sözü'nü evlerinin ve yüreklerinin kapı sövelerine yazmalarını buyurdu. Kutsal Yazılar üzerinde derin düşünmenin ya da ezberlemenin yanı sıra, bunu yaratıcı olmaya bir davet olarak kabul ediyorum! Tanrı'nın halkı bunu kesinlikle yaptı. İbrani erkekler, Kutsal Yazılar'ın küçük tomarlarıyla dolu tefilin adı verilen küçük kutular yaptılar ve bunları yasaya itaat etmelerini hatırlatacak şekilde alınlarına bağladılar. Yahudi mezusası kelime anlamı olarak "kapı sövesi" demektir ve bir evin kapısının üzerine asılan güzelce işlenmiş bir kutudur, içindeki tomar şu sözleri taşır: "Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RAB'dir. Tanrınız RAB'bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz" (Yasa'nın Tekrarı 6:4-5). Ne kadar güzel bir hatırlatma! Neden biz de aynısını yapmayalım?

Oğullarım, üzerinde derin düşündükleri Kutsal Yazılar'ı aynalarına bantlarlar. Kocam arabasında CD'deki Kutsal Kitap'ı ve spor salonunda vaazları dinler. İnternette podcast'ler, tapınma müzikleri

ve vaazlar var. Tanrı'nın Sözü'nü günlük yaşamınıza dahil etmek aslında çok kolay.

Torunlarım ayetleri ezberleyerek yüreklerine yazarlar. Bazı insanlar dövme yaptırıyor. Eğer Kutsal Yazılar'ı ailece ezberliyorsanız, ayetleri çeşitli yerlere asın ve pratikte nasıl uygulanabileceklerini tartışın. Ya da özel olarak düşünmek için ayetin günlük yaşamınızda, ilişkilerinizde ve Rab'de büyümenizde nasıl bir fark yaratabileceği hakkında günlük tutmayı düşünün.

Bu gibi pratik eylemler bize Tanrı'nın Sözü'nün her yerde, her durumda ve yaşamlarımızın her kesitinde mevcut ve uygulanabilir olduğunu hatırlatır. Tanrı'nın sözleri aklınızdan yüreğinize ulaşana kadar yazın, asın, ezberleyin ve tekrarlayın.

Tanrım, Sözü'nü günlük, pratik yaşamımın ayrılmaz bir parçası haline getirmem için bana yaratıcı yollar göster.

Güçlüyüm

TANRI'NIN SÖZLERİNİ HER ZAMAN
GÖZÜMÜN ÖNÜNDE VE AKLIMDA
TUTTUĞUMDA GÜÇLÜYÜM.

DAYANMA GÜCÜ

Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın. Çünkü bilirsiniz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü yaratır.

YAKUP 1:2-3

Gerçekten mi? Zor zamanların sevinç yaratması mı gerekiyor? Bir kez daha güç dolu tepkimizin modern kültürün tepkisine ters düştüğünü görüyorsunuz. Ne de olsa, çeşitli denemeler karşısında kim “büyük sevinç” bir yana, “sevinçle” tepkisi verir ki? Oysa İsa’nın kardeşi Yakup’un bizi teşvik ettiği şey tam olarak budur. Gördüğünüz gibi, dayanıklılığı kolay zamanlardan ziyade zor zamanlarda öğreniriz. Bu sözcüğün eşanlamlılarından bazıları şunlardır: amaç, azim, adanmışlık, kararlılık ve sebat. Gücümüzden ödün vermemizi isteyen bir dünyada güçlü durmak istiyorsak bunların hepsine ihtiyacımız olacaktır. Bir başka tanımda dayanma gücünün bu niteliğinden “tanrısal lütuf” olarak söz edilmektedir.

“Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler olmanız için tam bir etkinliğe erişsin” (Yakup 1:4). Bu tamamlanma ve olgunluk vaadinin ışığında, Yakup’un neden büyük sevincin uygun bir yanıt olduğunu söylediğini anlayabilirsiniz. Güvenimizi nereye koyduğumuzu ya da gücümüzü nereden aldığımızı denemenin zor zamanlarında keşfederiz. Kuyumuzun ne kadar derin olduğunu yaşamın kurak mevsimlerinde keşfederiz. Bolluk mevsimleri nadiren ne olduğumuzu ortaya çıkarır. Pek çok yönden denemeler ve zorluklar ruhsal güç eğitmenlerimizdir.

İlk elçilerin zamanındaki denemelerin örneklerini keşfetmek için Pavlus'un sözlerine bakalım:

Üç kez değnekle dövüldüm, bir kez taşlandım, üç kez deniz kazasına uğradım. Bir gün bir gece açık denizde kaldım. Sık sık yolculuk ettim. Irmaklarda, haydutlar arasında, gerek soydaşlarımın gerekse öteki ulusların arasında tehlikelere uğradım. Kentte, kırdada, denizde, sahte kardeşler arasında tehlikelere düştüm. 2. Korintliler 11:25–26

Ve bu liste Pavlus'un karşılaştığı zorlukları tanımlamak için kullandığı ayetlerden sadece ikisiydi. Bu listeyi okuduğumda, onunla kıyaslandığımda kendimi biraz zayıf hissediyorum. Bugün bizim zorluk listemiz şöyle olabilir: sosyal medyada takip edilmemek, bir arkadaş toplantısına davet edilmemek, yaptığım iş için takdir edilmemek, görünüşümden ya da kilomdan memnun olmamak. Belki de ilk kilisenin karşılaştığı şeylerin ışığında, hepimizin güç seviyemizi yükseltme zamanı gelmiştir.

Göksel Babamız, denemeleri zevk aldığım için değil, ama onlar aracılığıyla içimde oluşturacağın dayanma gücü uğruna büyük sevinçle karşılamayı seçiyorum.

Güçlüyüm

HANGİ DENEMELERİN BENDE İŞLEDİĞİNİ
BİLDİĞİMDE GÜÇLÜYÜM.

RAKİPSİZ

Başkalarını rakip olarak görmemizin ve kendimizi kıyas ve rekabetle sınırlandırmamızın bir nedeni var. Kendimize ve başkalarına cephe alacağımızı umarak zihnimize, irademize ve duygularımıza saldıran bir düşmana sahibiz. Yakın bağlantılardan bizi izole eden, kimliğimiz hakkında karmaşa yaratan ve amacımızı kısıtlayan bir döngüye gireriz.

Çok satan yazar Lisa Bevere *Rakipsiz* adını verdiği kitabında Tanrı'nın sevgisine dair aldığımız vahyin bu sınırları nasıl parçaladığını paylaşıyor. Diğerlerini nasıl rakip olarak görmeyeceğinizi ve Yaratıcınız'la özlediğiniz gerçek kimlik ve yakınlık vaadini içeren derin bağlantıları nasıl kuracağınızı öğreneceksiniz. Günümüze ait peygamberliksel görüşlerle bezenmiş bir sağlam Kutsal Kitap öğretisi veren Lisa, esprili ve tutkulu bir dille size meydan okuyor...

- Rekabeti ters yüz edin ve içinizdeki en iyiyi ortaya çıkarın
- Parçası olmanız gereken konuşmalardan kaçınmayı bırakın
- Kadınların yetersiz, kolayca aldanan ve bön olduğu argümanına karşılık verin.
- Cinsiyetler arası rekabeti boşa çıkarın ve hayatınızda yer tutan erkeklerle birlikte hizmet edin

Rakipsiz bir yaşam sürmek için ileriye adım atmanızın zamanı geldi.

MessengerX.com sitesinden erişebilirsiniz

KIZI ÖPTÜ VE AĞLATTI

Kadınlar teslim olduklarında neden kaybederler?

Kadınlar teslim olduklarında her zaman katlanabileceklerinden daha fazlasını kaybetmeye mâhkumdur. Erkekler maceradan ve meraktan hoşlanırken kadınlar yakınlık, romantizm ve tutku için yaratılmıştır. Erkeklerin cinsel tatmin aracı olmaktan çok daha fazlası için yaratıldık ve kadınlar olarak da cinsel serbestlikten fazlasını istiyor ve hak ediyoruz.

Lisa Bevere *Kızı Öptü ve Ağlattı* adlı kitabında zorlu sorulara Tanrı'nın gücü ve hikmetiyle cevaplar veriyor. Artık kaybetmek istemeyen her yaşta kadın için bir itibar ve umut mesajıdır. İcinizde zamanından çok önce uyanmış istekleri bir kere daha uyutabilirsiniz. Geçmişiniz ne olursa olsun, özgürlük, güç ve saflık içinde yürüebilirsiniz. Kendinizi Tanrı'nın sınırsız bağışlamasına açtıkça, bildiğiniz hiçbir şeye benzemeyen bir özgürlük yaşamını keşfedeceksiniz. Tanrı'nın yeryüzündeki değerli kızları için onuru, gücü ve, evet kudreti kuşanmanın vaktidir.

MessengerX.com sitesinden erişebilirsiniz

ADAMANT TAŐI

Antik tanımıyla adamant taőı hem bir elmas hem de yok edilemez güçte mistik taş olarak bilinirdi. Daha modern terminolojide, sarsılmaz bir kararlılık ve azim tutumu anlamında kullanılır. Eğer sevgi ve gerçek konusunda sert olmamız için bir zaman varsa, o zaman şimdidir. Tanrı Sevgidir. Tanrı Gerçektir. Sevgi ve gerçek zamana bağlı değildir ve bizim şimdiki modern trendlerimizin ve düşüncelerimizin üstündedir. Bazen yapacağımız en sevgi dolu Şey gerçeği konuőmaktır, ama gerçeği konuşmak onu yaşayarak başlar.

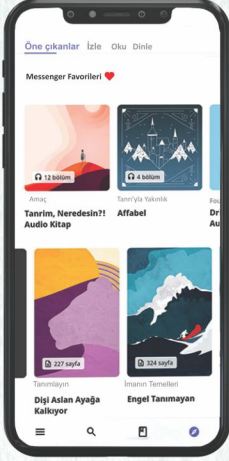
En çok satan yazar Lisa Bevere, Kutsal Yazılar'ı ve öyküleri kullanarak sizi Tanrı'nın dağına doğru bir yolculuğa çıkarıyor. Sadece Tanrı'nın sarsılmaz gerçeğinde ve sevgisinde kalmayı öğrenebileceğiniz tek yere değil, aynı zamanda adamant taőı gibi sarsılmaz, dayanıklı ve istikrarlı gibi kişiler olacağınız yere. Lisa inançla ve tutkuyla adamant taőı kavramını açıklayarak Tanrı'nın yaőamlarınızdaki amacının büyük öyküsüyle bağlantı kuruyor. O'nda yaşadıkça Tanrı'nın planının ağığa çıktığını göreceksiniz. Köőetaőımız olan Mesih'te kaldıkça adamant taőının Şeklini alırsız.

MessengerX.com sitesinden erişebilirsiniz

X MessengerX

Herkes için, her yerde öğrenci olarak yetişme yolculuğu

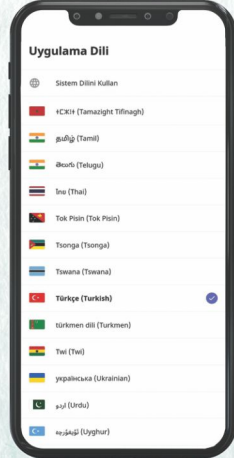

- 125 farklı dilde ücretsiz
- Uygulama ve internet üzerinden erişilebilir
- İmanda büyümeniz için tasarlanmış kaynaklar
- Öğrencilik yolunuzu ve geçmişinizi takip edin

Ekitaplar, sesli kitaplar, kısa filmler, video dersler, Kutsal Kitap çevirileri ve daha fazlasını içeren Messenger öğrenci yetiştirme kaynak kütüphanesinin tamamını bütün cihazlarınızda izlemek, okumak ve dinlemek için indirin.

MessengerX.com

App Store ve Google Play yoluyla dünyanın her yanından erişebilir.

GÜÇLÜ OLMAK YANLIŞ DEĞİL! Tanrı sizi hayatnızın her alanında güçlü olmanız için yarattı. Günümüz kültüründe, sadece Tanrı'nın çağırıldığı güçlü kadınlar olmamız değil, ayrıca O'nun sözünde güçlü ve doğruluğunun ardından ödün vermez biçimde gitmemiz de hayati önemdedir.

Güçlenmek bir çağrı ve buyruktur, ancak gücümüzü nereden aldığımızı onu sergileme biçimimiz kadar önemlidir. Kültürümüz bize gücün içimizden geldiğini söyler, ama gerçek şu ki güç Tanrı'dan gelir.

Güçlü Paylaşımlar'da New York Times en çok satan yazarı Lisa Bevere, bu kavramı bütünüyle yanlış anlayan bir dünyada güçlü olmanın ne anlama geldiği hakkında taze bir bakış açısı sunuyor. Sunduğu 90 paylaşımda Lisa, hem güçlü hem de yumuşak huylu olmak, ilişkisel sağlık, tatmin, pişmanlığın telafisi, dinlenmenin gücü ve daha birçok konuyu ele alır. Güçlenerek ayağa kalmanız, imanınızda büyümeniz ve Tanrı'yla, insanlarla ve kendinizle uyum içinde yaşamının sevincini deneyim etmeniz için sizi teşvik edecek.

Lisa Bevere'nin otantik, tutkulu ve neşeli yaklaşımı derin Kutsal Kitap gerçeklerini pratik uygulamalarla birleştiriyor. Kız Gibi Dövüş, Dişi Aslan Ayağa Kalkıyor ve Kılıç Tutan Kızlar da aralarında bulunduğu kitapları 65'ten fazla dile çevrilmiş ve dünya genelinde milyonlarca insana ulaşmıştır. Lisa ve eşi John en çok satan yazarlar arasındadır ve Messenger International'in kurucularıdır.

Daha fazlasını öğrenmek için [MessengerX.com](https://messengerx.com)

Bu kitap yazarın bir hediyesidir ve satılamaz.

Daha fazlası mı?
Burayı okutun:

